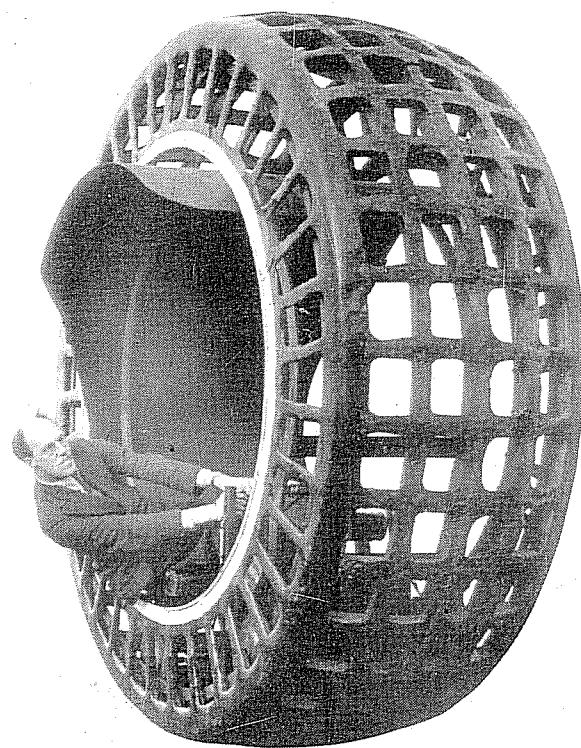

IX šiuolaikinės muzikos festivalis
Vilnius, 1999

Alfredo Šukštinės fotografija

Dėkojame:

Lietuvos kultūros ministerijai

Atviros Lietuvos fondui

Lietuvos avialinijoms

Lietuvos radijui

TV3

Pro Helvetia

Lenkų institutui

Goethe Institut-Vilnius

Info-Tec

Viešbučiui "Žaliasis tiltas"

Festivalio televizija

Festivalio radijas

Lietuvos avialinijos

Thanks to:

Lithuanian Ministry of Culture

Open Society Fund-Lithuania

Lithuanian Airlines

Lithuanian Radio

TV3

Pro Helvetia

Polish Institute

Goethe Institut-Vilnius

Info-Tec

Hotel "Žaliasis tiltas"

LIETUVOS
RESPUBLIKOS
KULTŪROS
MINISTERIJA

ATVIROS
LIETUVOS
FONDAS

Instytut
Polski w Wilnie

GOETHE
INSTITUT
VILNIUS

INFO-TEC

Iurinys / Contents

- 4 Eduardo Balsio 80-mečiui: opera "Kelionė į Tilžę" (koncertinė versija) / To the 80th anniversary of Eduardas Balsys: opera "Journey to Tilsit" (concert version)
- 12 Lietuvių kamerinė muzika - I / Lithuanian chamber music - I
- 20 Ostrobotnijos kamerinis orkestras: skandinavų kompozitorų kūriniai / Ostrobothnian Chamber Orchestra: works by Scandinavian composers
- 30 Ostrobotnijos kamerinis orkestras: lietuvių ir latvių kompozitorų kūriniai / Ostrobothnian Chamber Orchestra: works by Lithuanian and Latvian composers
- 36 Lietuvių kamerinė muzika - II / Lithuanian chamber music - II
- 42 Projektas 3000 / Project 3000
- 50 York Höller ir Reval Ensemble / York Höller and Reval Ensemble
- 58 Horatiu Radulescu ir European Lucero Ensemble / Horatiu Radulescu ir European Lucero Ensemble
- 64 Silezijos styginių kvartetas / Silesian String Quartet
- 72 Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras / Lithuanian State Symphony Orchestra
- 80 Kompozitoriai, kūriniai ir atlikėjai (1991-1998) / Composers, works and performers (1991-1998)
- 88 Kompozitorų rodyklė / Index of composers

IX ŠIUOLAIKINĖS MUZIKOS FESTIVALIS

Rengia Lietuvos kompozitorų sąjunga

Vilnius, 1999 spalio 16-29

PROGRAMA

Spalio 16, šeštadienis

19 val. Nacionalinė filharmonija

Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras, Kauno valstybinis chorus (dir. Robertas Šervenikas), Sofija Jonaitytė, Inesa Linaburgytė, Edgaras Prudkauskas: Eduardo Balšio opera "Kelionė į Tilžę" (koncertinė versija)

Spalio 18, pirmadienis

19 val. Nacionalinė filharmonija

LIETUVIŲ KAMERINĖ MUZIKA - I: Eglė Sausanavičiutė, Šarūnas Nakas, Vytautas Germanavičius, Mindaugas Urbačaitis, Vytautas Barkauskas

Spalio 21, ketvirtadienis

19 val. Nacionalinė filharmonija

Ostrobothnijos kamerinis orkestras (Suomija; dir. Juha Kangas): Pehr Henrik Nordgren, Anders Eliasson, Per Nørgård, Karin Rehnqvist

Spalio 22, penktadienis

19 val. Vilniaus rotušė

Ostrobothnijos kamerinis orkestras (dir. Juha Kangas): Vidimantas Bartulis, Onutė Narbutaitė, Jānis Petraškevičs, Algirdas Martinaitis

Spalio 23, šeštadienis

19 val. Vilniaus paveikslų galerija

LIETUVIŲ KAMERINĖ MUZIKA - II: Vytautas Laurušas, Arvydas Malcys, Jurgis Juozapaitis, Jonas Tamulionis, Onutė Narbutaitė

Spalio 24, sekmadienis

22 val. Kino teatras "Lietuva"

PROJEKTAS 3000: Ričardas Kabelis, Rytis Mažulis, Remigijus Merkelys, Šarūnas Nakas

Spalio 25, pirmadienis

19 val. Šv. Kristoforo kamerinio orkestro klubas

York Höller (Vokietija) ir Reval Ensemble (Estija): Yorko Höllerio kūriniai

Spalio 26, antradienis

19 val. Nacionalinė filharmonija

Horatiu Radulescu (Šveicarija) ir European Lucero Ensemble (Prancūzija, Anglija, Šveicarija, Vokietija; dir. Horatiu Radulescu): Horatiu Radulescu kūriniai

Spalio 27, trečiadienis

19 val. Vilniaus paveikslų galerija

Silezijos styginių kvartetas (Lenkija): Grażyna Bacewicz, Feliksas Bajoras, Wolfgang Rihm, Osvaldas Balakauskas

Spalio 28, ketvirtadienis

19 val. Vilniaus kongresų rūmai

Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras (dir. Mindaugas Piečaitis), Guoda Gedvilaitė: Vytautas Bacevičius, Viktoras Miniotas, Mari Vihamand, Jonas Nabažas

9th CONTEMPORARY MUSIC FESTIVAL

organized by Lithuanian Composers' Union

Vilnius, 16-29 October 1999

PROGRAMME

October 16th, Saturday

7 p.m. National Philharmonic Hall

Lithuanian National Symphony Orchestra, Kaunas State Choir (cond. Robertas Šervenikas), Sofija Jonaitytė, Inesa Linaburgytė, Edgaras Prudkauskas: Opera "Journey to Tilsit" by Eduardas Balsys (concert version)

October 18th, Monday

7 p.m. National Philharmonic Hall

LITHUANIAN CHAMBER MUSIC - I: Eglė Sausanavičiūtė, Šarūnas Nakas, Vytautas Germanavičius, Mindaugas Urbaitis, Vytautas Barkauskas

October 21st, Thursday

7 p.m. National Philharmonic Hall

Ostrobothnian Chamber Orchestra (Finland; cond. Juha Kangas): Pehr Henrik Nordgren, Anders Eliasson, Per Nørgård, Karin Rehnqvist

October 22nd, Friday

7 p.m. Vilnius City Hall

Ostrobothnian Chamber Orchestra (cond. Juha Kangas): Vidmantas Bartulis, Onutė Narbutaitė, Jānis Petraskevičs, Algirdas Martinaitis

October 23rd, Saturday

7 p.m. Vilnius Picture Gallery

LITHUANIAN CHAMBER MUSIC - II: Vytautas Laurušas, Arvydas Malcys, Jurgis Juozapaitis, Jonas Tamulionis, Onutė Narbutaitė

October 24th, Sunday

10 p.m. Cinema Theatre "Lietuva"

PROJECT 3000: Ričardas Kabelis, Rytis Mažulis, Remigijus Merkelys, Šarūnas Nakas

October 25th, Monday

7 p.m. St. Christopher Chamber Orchestra Club

York Höller (Germany) and Reval Ensemble (Estonia): works by York Höller

October 26th, Tuesday

7 p.m. National Philharmonic Hall

Horatiu Radulescu (Switzerland) and European Lucero Ensemble (France, England, Switzerland, Germany): works by Horatiu Radulescu

October 27th, Wednesday

7 p.m. Vilnius Picture Gallery

Silesian String Quartet (Poland): Grażyna Bacewicz, Feliksas Bajoras, Wolfgang Rihm, Osvaldas Balakauskas

October 28th, Thursday

7 p.m. Vilnius Congress Concert Hall

Lithuanian State Symphony Orchestra (cond. Martynas Staškus), Guoda Gedvilaitė: Vytautas Bacevičius, Viktoras Miniotas, Mari Vihmand, Jonas Nabažas

Spalio 16, šeštadienis

Nacionalinė filharmonija
19 val.

EDUARDO BALSIO 80 - MEČIUI

Opera "Kelionė į Tilžę" (1980)
(koncertinė versija)

Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras
Kauno valstybinis choras
Robertas Šervenikas - dirigentas

Solistai:

Sofija Jonaitytė - sopranas
Edgaras Prudkauskas - tenoras
Inesa Linaburgytė - mecosopranas

EDUARDAS BALSYS (1919-1984): baletas Eglė žalčių karalienė (1960), oratoria Nelieskite mėlyno gaublio (1969), kantatos Saulė nešantis (1972), 2 koncertai smuikui ir orkestrui (1954, 1957), Koncertas smuikui solo (1984), Dramatinės freskos (1965), Simfonija-koncertas vargonams ir orkestrui (1977), Portretai, simfoninis triptikas (1983), Jūros atspindžiai, poema styginių orkestrui (1981), dainos, muzika dramos teatru ir kino filmams.

SOFIJA JONAITYTĖ 1968 m. baigė Kauno muzikinio teatro studiją, kur dainavimo pradmenis gavo iš solisto S. Rubinovo. 1969-75 m. studijavo vokalą Lietuvos valsty-

IN MARGINE

APIE JŪRĄ, KRANTĄ IR MARIAS JAUSMŲ

1980-ujų pavasarį nė nejtarėme, kad profesorius Eduardas Balsys neilgai bus tarp mūsų. Šiandien jau galime skaičiuoti ir mąstyti, kiek atsiėjo jam tos dienos ir kiek jų įtampa pagreitino paskutinių gyvenimui atseikėtų metų tekėjimą: anomis dienomis E.Balsys ne tik mus, šešis Kompozicijos katedros diplomantus, lydėjo į gyvenimą (jau ir šiaip LMA istorijoje nebūtas vienerių metų kraitis, o dar visi vieno profesoriaus mokiniai), bet ir ilgus metus brandintą, svajonėse puoselėtą operą ruošė premjerai.

Ką reiškė (ir tebereiškia) Lietuvoje pastatyti lietuvišką operą net ir tokį kūrybinį kraitį bei vardo svarį turinčiam kompozitorui, koks buvo (ir yra) Eduardas Balsys, aiškinti neverta. Kažkas suskaičiavo, kad nuo oficialiųjų pirmosios lietuviškos operos sukūrimo metų (1906) iki 1942-ujų dienos šviesą išvydo 7, o vėliau - iki 1981-ujų - dar 24 operos. Kiek jų užgimė dar vėliau (taigi - iki 2000-ujų), niekas nė skaičiuoti nesivargina, o kad per tą laiką vis dėlto pastatytos trys ar keturios, vėlgi mažai kas teatsimena. Žinoma, operų kiekis ir kokybė - netolygūs dalykai. Tačiau visa žanro istorija liudija, kad kiekviena nauja opera suteikia tam tikrą stimulą tolesnei žanro raidai. Netgi tuomet, kai veikalas iš repertuaro dingsta vos ne po premjerinių spektaklių. Opera - sunkiai ryškiau transformuoojamas žanras, ir naujos tendencijos joje skinasi kelią gana lėtai.

"Kaip rašyti operą?" - klausė savo apsakyme-vizijoje "Apsilankymas pas Beethoveną" Richardas Wagneris.

"Taip, kaip savasias dramas rašė Shakespeare'as", - tariamą atsakymą išgirdo genijus iš genijaus lūpų... apie trečiąjį genijų. Panašiai anomis 1980-ujų dienomis vis klausinėjau profesorių ir aš, jam bebaigiant "Kelionę į

October 16th, Saturday

National Philharmonic Hall

7 p.m.

TO THE 80th ANNIVERSARY OF EDUARDAS BALSY

Opera "Journey to Tilsit" (1980)
(concert version)

Lithuanian National Symphony Orchestra
Kaunas State Choir
Robertas Šervenikas - conductor

Soloists:

Sofija Jonaitytė - soprano
Edgaras Prudkauskas - tenor
Inesa Linaburgytė - mezzosoprano

EDUARDAS BALSY (1919-1984): ballet Eglė, the Queen of the Grass-Snakes (1960), oratorio Don't touch the Blue Globe (1969), cantatas Bringing the Sun (1972), 2 concertos for violin and orchestra (1954, 1957), Concerto for violin solo (1984), Dramatic frescos (1965), Symphony-concerto for organ and orchestra (1977), Portraits, symphonic triptych (1983), Reflections of the Sea, poem for string orchestra (1981), songs, incidental music for drama theatre and cinema.

SOFJA JONAITYTĖ graduated from the studio of Kaunas Music Theatre in 1968, where she was taught the basics of singing by the soloist S. Rubinov. In 1969-75 she stu-

died singing at the Lithuanian State Conservatory (present Music Academy) with Prof. V. Daunoras. In 1974 she was accepted to the Lithuanian State Opera and Ballet Theatre and made her debut as Margarita in Ch. Gounod's opera "Faust". Since then she has performed the main soprano parts nearly in all operas staged at the theatre: Butterfly, Tatjana ("Eugenij Onegin"), Mimi ("Bohème"), Elisabeth ("Tannhäuser"), Leonora ("Il Trovatore"), Abigail ("Nabucco"), Aida, Tosca, Cherubino and Countess ("Le Nozze di Figaro"). The singer has created memorable roles in J. Karavicius' "Gražina", V. Barkauskas' "A Legend of Love", V. Klovaš' "Plėnai", and was especially brilliant and emotional as Indré in E. Balsys' opera "Journey to Tilsit".

ON SEA, THE SHORE AND LOTS OF FEELING

In the spring of 1980 we had no slightest premonition that Professor Eduardas Balsys was not to stay long with us. Today we can reckon and think of how precious were those days to him and how much that tension has hastened the run of his last years. At that time E. Balsys has not only led us - six graduates of his composition class - into life (in fact, it is an unprecedented yield of graduates, taught by the same Professor, in history of the Lithuanian Academy of Music!), but has also prepared his long expected and cherished opera for the premi?re performance.

It is not necessary to explain, what it meant (and still means) to stage a Lithuanian opera even for such artistically experienced and well known composer as Eduardas Balsys was (and still is!). Someone has counted that since the official year of creation of the first Lithuanian opera (1906) until 1942, a total of 7 operas have been staged, and another 24 until year 1981. How many of them have appeared afterwards (i.e. until year 2000) no one ever bothered to count, moreover, few recall the 3 or 4 productions that have been staged during the period. Of course, quantity and quality of operas are things not to be compared. Still, the history of the genre shows that every new opera provides certain stimulus to further development of the genre. Even in cases, when the work disappears from the repertoire shortly after the premi?re. Opera is a genre that hardly submits itself to sudden and striking transformations. New trends that are more easily adopted by chamber or symphonic music hardly lay their path in the opera.

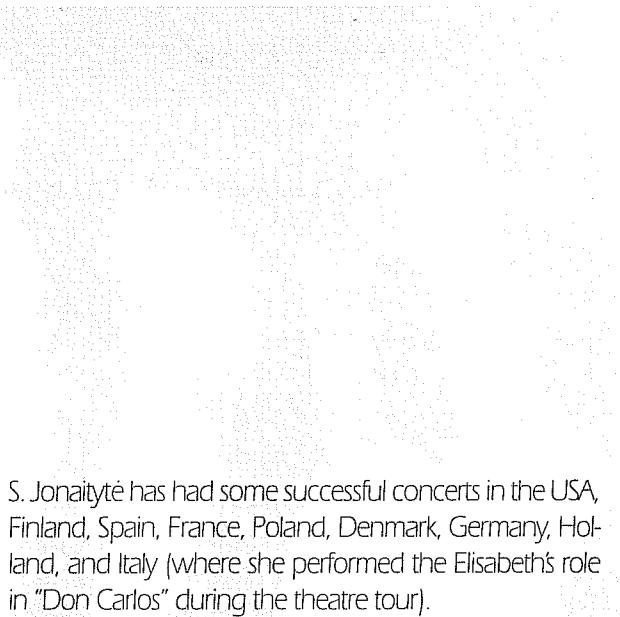
binėje konservatorijoje (dabar Muzikos akademija) pas prof. V. Daunorą. 1974 m. buvo pakviesta į Lietuvos valstybinį operos ir baletų teatrą, kur debiutavo Margaritos vaidmeniu Ch. Gounod operoje "Faustas". Nuo tol kore visuose teatro spektakliuose dainavo pagrindines savo balso partijas: Butterfly, Tatjaną ("Eugenijus Oneginas"), Mimi ("Bohema"), Elisabeth ("Tanhäuser"), Leonorą ("Trubadūras"), Abigailę ("Nabucco"), Aidą, Cherubiną ir Grafienę ("Figaro vedybos"), Tosçą. Sukūrė įsimintinų vaidmenų lietuvių kompozitorų operose: J. Karnavičiaus "Gražinoje", V. Barkausko "Legendojė apie meilę", V. Klovos "Pilēnuose", ir ypač ryškią, emocionalią Indrę E. Balsio operoje "Kelionė į Tilžę". Sofija Jonaitytė sėkmingai koncertavo JAV, Suomijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Lenkijoje, Danijoje, Vokietijoje. Teatro gastrolių metu Olandijoje ir Italijoje atliko Elisabeth ("Don Carlos").

EDGARAS PRUDKAUSKAS (g. 1975 Kaune) baigė J.Gruodžio konservatoriją Kaune. Dabar yra LMA IV kurso studentas, prof. V. Noreikos mokinys.

Stažavosi VII tarptautiniuose dainininkų kursuose Beeskow (Vokietija), šią vasarą - L'Academie de Willecroce (Prancūzija).

E.Prudkauskas yra trijų respublikinių konkursų laureatas, prof.Vytauto Landsbergio fondo eksstipendininkas. Pelnė Grand Prix VII tarptautiniame dainininkų seminare (Beeskow). Koncertuoja su žymiausiais Lietuvos orkestrais, senosios muzikos ansambliais, styginiais kvartetais.

1999 m. debiutavo Nacionalinėje operoje (Artūras G. Donizetti operoje "Lucia di Lammermoor"), sudainavo

S. Jonaitytė has had some successful concerts in the USA, Finland, Spain, France, Poland, Denmark, Germany, Holland, and Italy (where she performed the Elisabeth's role in "Don Carlos" during the theatre tour).

EDGARAS PRUDKAUSKAS (b. 1975 in Kaunas) graduated from the J. Gruodis Conservatory in Kaunas. Currently he is a fourth year student of singing (under Prof. V. Noreika) at the Lithuanian Academy of Music.

He has attended 7th International Singer Courses in Beeskow where he was honoured with Grand Prix. This summer he pursued his studies at the L'Academie de Willecroce (France).

Edgaras Prudkauskas is the prize winner of the three Lithuanian singing competitions, ex-stipendiary of the Prof. Vytautas Landsbergis Foundation. He collaborates with major Lithuanian orchestras, early music ensembles, string quartets.

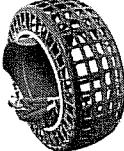
In 1999 Prudkauskas has made his debut at the National

Tilžę", pradėjusi savo pirmąją operą. Tad atsakymai, vykę pokalbiai ir studijuojami veikalai ilgam liko atmintyje. O jeigu tiksliau - tiesiog formavo ir požiūrį, ir pažiūras.

Puikiai išmanęs savo laikmečio muzikos kalba, profesorius vis ragino neužmiršti pagrindinio tiksloto: nekomplikuoti minčių - juk svarbiausia ne tai, kokios priemonės, o tavosios minties krūvis, paveiksiantis ir klausytoją, ir atlikėją. Šiandien, vartydama profesoriaus kūrybos puslapius, geriau nei anuomet suvokiu, apie ką jis kalbėjo. Juo labiau kad dabar geriau suvokiu ir technologijos (muzikos kalbos mokymosi) šaltinius, ir išsaugotą brangiausią rezultatą - emocionalumą bei turiningumą. Regis, dar niekas svariau neprabilo apie pagrindinį Balsio, kaip orkestruotojo, meistriškumo šaltinių - vokiečių vėlyvojo romantizmo klasiką, ir ypač Richardą Straussą. Kalbant apie operą būtina reikiama pagarbos duoklę skirti dar ir puikiausiam XX a. operos kūrybos vadoveliui - A.Bergo "Vocekui". Taigi iš bendrojo lietuviškų operų konteksto gerokai išskirianti "Kelionė į Tilžę" tarsi savaime praturtėja itin tobulai įvaldytu amato meistriškumu: lakonišku temų dėstymu, intensyviu ir nuosekliau plėtojimu (simfoniiškumu), spalvinga instrumentuote, ryškiais nuotaikų kontrastais, tematizmo vienove (laisvai vartojamos veikėjų serijos, leitmotyvai) ir ryškiu nacionaliniu koloritu (atskirų serijų struktūrose slypinčių "liaudiškų" intervalų dėka).

"Kelionė į Tilžę" téra antrasis (po baletu "Eglé žalčių karalienė") E. Balsio sceninis kūrinys.

Ir baletu, ir operos libretus parašė pats kompozitorius. Tiesa, abu E. Balsio libretai paremti literatūros klasika: baletas - S. Nérios poema, o opera - H. Sudermanno novelė. Beje, abiejuose kūriniuose daug vienos skiriama jūros paveikslui, pamario žvejų gyvenimui ir buičiai (nepamirškime - E. Balsys gimęs pajūryje). Abiejuose

Žydą R.Strausso operoje "Salome", Pangą G.Puccini "Turandot". Dalyvavo tarptautiniuose T.Manno, Vilniaus, Pažaislio, "Atžalyno", Trakų festivaliuose.

INESA LINABURGYTĖ (g. 1966 Klaipėdoje) 1992 m. baigusi Lietuvos muzikos akademiją (kur studijavo dainavimą pas prof. V. Daunorą ir doc. N. Mameniškiene) tapo Lietuvos operos ir baletų teatro soliste. Per gana trumpą laiką Inesa Linaburgytė paruošė keletą sudėtingų premjerinių spektaklių partijų. Vieni paskutinių vaidmenų Amneris G. Verdi "Aidoje", Erodiada R. Strausso "Salome", Carmen iš G. Bizet "Carmen", Arucena G.Verdi "Il Trovatore", Eboli G. Verdi "Don Carlos", Santuzza P. Mascagni "Cavaleria rusticana" ir kt. I. Linaburgytės repertuarė ne vien operos, bet ir kamerinių bei simfoninių žanrų kūriniai, iš kurių stambiausiai G. Mahlerio III simfonija, L. van Beethoveno IX simfonija, F. Mendelssohno-Bartholdy oratorija "Elias", G. F. Händelio "Messiah", E. Elgaro oratorija "Geroncijaus sapnas". Dainininkė nuolat bendradarbiauja su Lietuvos valstybiniu simfoniniu orkestru.
I. Linaburgytė dalyvavo keliuose tarptautiniuose dainavimo konkursuose: Belwederio Vienoje, J. Vitolo Rygoje, Voci Verdiane Busseto (Italija). Pastarajame pelnė specialią premiją ir koncertinį turą Japonijoje.

ROBERTAS ŠERVENIKAS (g. 1966) 1995 m. baigė Sankt Peterburgo konservatorijos chorinio, simfoninio ir operinio dirigavimo klasę. Nuo 1993 m. pradėjo bendradarbiauti su Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestru, taip pat su Lietuvos kameriniu orkestru. Nuo 1995 m.

Opera (Arthur in G. Donizetti's "Lucia di Lamermoor"), performed the roles of Jew in R. Strauss' "Salome" and Pang in G. Puccini's "Turandot". Participated at the Thomas Mann, Vilnius, Pažaislis, "Atžalynas", Trakai international festivals.

INESA LINABURGYTĖ (b. 1966 in Klaipėda) after graduating from the Lithuanian Academy of Music (the class of singing under Prof. V. Daunoras and Assoc. Prof. N. Mameniškienė) in 1992, she was accepted to the Lithuanian Opera and Ballet Theatre. In a short period she has prepared a number of important roles in the premiere opera performances. Among them Amneris in G. Verdi's "Aida", Herodias in R. Strauss' "Salome", Carmen in G. Bizet's "Carmen", Arucena in G. Verdi's "Il Trovatore", Eboli in G. Verdi's "Don Carlos", Santuzza in P. Mascagni's "Cavaleria rusticana".

Beside the operatic parts, I. Linaburgytė also sings chamber and symphonic works: G. Mahler's Third Symphony, L. van Beethoven's Ninth Symphony, F. Mendelssohn-Bartholdy's "Elias" oratorio, G. F. Handel's "Messiah", E. Elgar's "The Dream of Gerontius", etc. She frequently performs with the Lithuanian State Symphony Orchestra. I. Linaburgytė participated in several international competitions. Among others, Belweder Competition in Vienna, J. Vitols Competition in Riga, Voci Verdiane Competition in Busseto (Italy), the latter being especially successful - she was awarded the special prize and the concert tour to Japan.

ROBERTAS ŠERVENIKAS (b. 1966) graduated from St. Petersburg Conservatory, department of choir, opera and symphony conducting. Since 1993 he started coopera-

"How to write an opera?" - once asked Richard Wagner in his novella-vision "Pilgrimage to Beethoven". "In a way that Shakespeare wrote his dramas", - heard genius a supposed answer from another genius ... about the third genius. Just as I was incessantly asking questions in those days of 1980 when my professor was completing his "Journey to Tilsit" and I was on the very first, writing my first opera. So that every answer, conversation and analysis of a work have permanently settled in my memory. To be more precise, it has actually shaped my attitudes and views.

Having a superb mastering of his contemporary musical language, Professor has constantly urged us to bear in mind the chief objective: we must not complicate ideas, because the most important thing is not means of expression, but potency of a given idea, exerting influence both on listener and performer. Today, when I look through the pages of Professor's creation, I understand his words better than ever. The more so as now I can trace the technological sources (learned musical language) and treasure the most significant outcome of it: emotionalism and meaningfulness. It seems that no one has seriously considered the principal source of mastery of Balsys-orchestrator, that is the classics of late German romanticism, and, especially Richard Strauss. Moreover, when speaking of Balsys' opera, proper respect shall be paid to brilliant manual of the 20th century opera creation - Alban Berg's "Wozzeck". "Journey to Tilsit" - the work greatly distinct from the overall context of Lithuanian operas, seems to enrich itself by perfect mastering of the craft: laconic organisation of themes, intense and consistent (symphonic) development, colourful instrumentation, striking contrasts of mood, unity of themes (with a help of freely employed dodecaphonic technique in developing series and leitmotifs of

Robertas Šervenikas diriguoją Lietuvos muzikos akademijos simfoniniam orkestrui, rengdamas koncertus Lietuvoje ir užsienyje. Taip pat dirigentas dirba su Šiaulių ir Klaipėdos kameriniais orkestrais.

1997 m. su orkestru "Philharmonie der Nationen" (pagrindinis dirigentas Justusas Frantzas) ir Lietuvos baleto trupe Eviane (Prancūzija) statant S. Prokofjevo baletą "Romeo ir Džiuljeta", R. Šervenikas buvo M. Rostropovičiaus asistentu. Nuo 1997 m. tapo Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro dirigento J. Domarko asistentu. Su šiuo orkestru dirigentas parengė nemažai lietuvių šiuolaikinių kompozitorių premjerų, surengė koncertų su užsienio solistais. 1998 m. vasarį Robertas Šervenikas dirigavo Lietuvos nacionaliniam simfoniniam orkestrui ir Kauno valstybiniam chorui turo po Vokietiją metu. Tarp kitų kūrinių prestižinėse salėse - Frankfurto Alte Oper, Hamburgo Musikhalle, Wuppertalo Stadhalle, Kelno filharmonijoje - jie atliko premjerinį Sofijos Gubaidulinos koncertą violončelei "Sonnengesang" (solistas M. Rostropovičius). Šios sekmingos gasrolės atvėrė R. Šervenikui kelią į tarptautinį pripažinimą - maestro M. Rostropovičius 1998 m. vasara pakvietė į dirigoti S. Gubaidulinos "Sonnengesang" Eviano festivalyje (Prancūzija). Lietuvoje šis kūrinys, pirmą kartą buvo atliktas 1999 m. "Vilniaus festivalyje", dalyvaujant violončelininkui D. Geringui.

1998-99 m. R. Šervenikas taip pat dirigavo Kairo ooperos simfoniniam orkestrui, Lietuvos nacionaliniam simfoniam orkestrui gasto rėse Švedijoje, Suomijoje, Reingau ir Meklenburgo-Forpomereno festivaliuose

tion with the Lithuanian National Symphony Orchestra as well as the Lithuanian Chamber Orchestra. Since 1995 he has been conducting the Lithuanian Music Academy Symphony Orchestra, giving concerts in Lithuania and abroad. He also works with chamber orchestras in Šiauliai and Klaipėda.

In 1997 he was an Assistant Conductor to M. Rostropovich during the production of S. Prokofiev's ballet "Romeo and Juliet" with the orchestra "Philharmonie der Nationen" (Principal Conductor Justus Frantz) and the Lithuanian Ballet Company at the festival in Evian (France). Since 1997 he has been working as an Assistant Conductor of the Lithuanian National Symphony Orchestra. Together they performed numerous premieres of the contemporary Lithuanian composers, organized the concerts with foreign soloists.

In February 1998 Robertas Šervenikas conducted the Lithuanian National Symphony Orchestra and Kaunas State Choir during the tour in Germany. Among other works, they have premiered the cello concerto "Sonnengesang" by Sofia Gubaidulina (soloist - M. Rostropovich) at the most prestigious concert halls: Frankfurt Alte Oper, Hamburg Musikhalle, Wuppertal Stadhalle, Cologne Philharmonic. This successful tour has opened the path to international recognition - M. Rostropovich suggested him to conduct S. Gubaidulina's "Sonnengesang" at the Evian Festival in 1998. Lithuanian premiere of this piece took place at the Vilniaus Festival in 1999 with participation of noted cellist D. Geringas.

In 1998-99 R. Šervenikas has been a guest conductor at the Kair Opera Symphony Orchestra, also has conducted

veikalose gvildenama ir ta pati meilės, pasiaukojimo bei ištikimybės tema. Ir abu jie (nors vienu atveju tai tik pasaka, o kitu - novelė) tampa psichologinėmis meilės dramomis. Panašūs jie ir kai kurių veikėjų paveikslais. Pavyzdžiui, Indré ir Eglé. Abi - švelnios, lyriškos prigimties, pasyviai susitaikančios su likimu (Eglé nesipriešina žalčiams ir išvyksta su jais į jūros dūgną; Indré nesipriešina Anso valiai ir, netgi nujaudama kažką negera, išplaukia su juo į marias). Gal toks moterų paveikslas sutapo ir su kompozitoriaus svajonių idealais?

Hermano Sudermanno (1857-1928) melodraminė kūryba gana populiarė Lietuvoje: statomi spektakliai ("Jonas ir Erdmė", "Joninės"), pastatytais filmas ("Kelionė į rojų") ir t. t. Ant E. Balsio darbo stalą veikiau gulėjo dar 1960 metais A. Druktenio versta 3 novelių knyga "Kelionė į Tilžę". Šilutės rajone (Klaipėdos krašte) gimės ir vaikystę praleidę rašytojas žavėjo kraštieji kompozitoriai tikroviskai kuriama veiksmo aplinka ir veikėjų psichologija. Minimo veikalo pasirinkimą galėjo lemti ir subtilios smulkmenos - kompozitorius ir pats buvo keliaučias aprašytomis vietovėmis (plaukės Minija, Nemuno delta, Skirvytė ir Atmata, lankėsis Tilžėje...).

Libreto veiksmo kompaktiškumo ir dinamikos E. Balsys siekė atrinkdamas iš novelės tik tai (veikėjus ir scenas), kas būtina veiksmui plėtoti. Ištisus libreto epizodus ir dialogus kompozitorius paėmė iš Sudermanno novelės teksto, jo net nekeisdamas. Tačiau norėdamas išsaugoti H. Sudermanno novelės kalbos aromatą, kompozitorius vis dėlto neišsivertė ir be poetinės ištarmės: keliems epizodams tekstą sukūrė poetas Justinas Marcinkevičius. Tai - Indrės ir Anso monologai bei meilės duetas.

Kaip pajausti artimo žmogaus vidinį pasaulį, suprasti savo ir savo kūrinio herojų poelgius, jų vidinę būseną - tai pati įdomiausia ir sudėtingiausia operos žanro kūrybos sfera. "Kuriant operą būtina tapti psichologu", - ta

Vokietijoje, Olandijoje (Amsterdamo Concertgebouw salėje).

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS įkurtas 1940 metais kompozitoriaus, pianisto ir dirigento Balio Dvariono (1904-1972) iniciatyva. Nuo 1964 metų jam vadovauja Sankt Peterburgo konservatorijos auklėtinis Juozas Domarkas.

Publikos ir kritikos pripažinimą lėmė brandus Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro bei jo vadovo braižas ir platus kūrybinis užmojis leido sukaupti didžiulį repertuarą, įvairiapusiškai atspindintį simfonijos, kantatos, oratorių žanrų raidą. Nuo G. F. Händelio Concerti grossi ir J. S. Bacho Pasijų iki O. Messiaeno "Atsimainymų", nuo J. Haydno iki W. Lutosławskio simfonijų - tokia plati repertuaro amplitudė nusako orkestro pajėgumą ir jo svarbią vietą koncertiniame Lietuvos gyvenime.

Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras bendradarbiauja su ryškiausiais Lietuvos ir užsienio dirigentais bei atlikėjais - dirigentais S. Sondeckiu, J. Aleksa, K. Masuru, H. M. Schneidtu, J. Frantzu, dainininkais V. Noreika, V. Daunoru, S. Larinu, pianistais M. Rubackyté, P. Geniušu, E. Gilelsu, D. Baškirovu, D. Pollaku, smuikininkais R. Katiliumi, L. Koganu, G. Kremeriu, V. Tretjakovu, V. Spivakovu, violončelistais M. Rostropovičiumi, N. Gutman, D. Geringu, altistu J. Bašmetu ir kt. Nuolatinis kolektyvo partneris - P. Bingelio vadovaujančios Kauno valstybinis choras.

Šiandieninis NSO - j europinius standartus besiorientuojantis kolektyvas, deramai atstovaujantis Lietuvai

the Lithuanian National Symphony Orchestra on tour in Sweden, Finland, Rheingau and Mecklenburg-Vorpommern Festivals in Germany, Holland (Concertgebouw Hall in Amsterdam).

LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA was founded in 1940 by Balys Dvarionas (1904-1972), composer, pianist and conductor. Since 1964 the orchestra has been working under the direction of Juozas Domarkas, a graduate of St. Petersburg Conservatory. Mature style and artistic splendour, range of performance allowed the orchestra to gain favourable recognition of both the audience and critics, and to form a huge repertoire reflecting the evolution of symphony, cantata, and oratorio genres. From G. F. Handel's Concerti grossi and J. S. Bach's Passions to O. Messiaen's "Transfigurations", from J. Haydn's to W. Lutoslawski's symphonies - that wide is the range of repertoire, which signifies the efficiency and the role of the Orchestra in the cultural life of Lithuania. Renowned Lithuanian and foreign performers have collaborated with the orchestra - conductors S. Sondeckis, J. Aleksa, K. Masur, H. M. Schneidt, J. Frantz, singers V. Noreika, V. Daunoras, S. Larinas, pianists M. Rubackyté, P. Geniušas, E. Gilels, D. Bashkirov, D. Pollack, violinists R. Katilius, L. Kogan, G. Kremer, V. Tretjakov, V. Spivakov, cellists M. Rostropovich, N. Gutman, D. Geringas, violist J. Basemet and many other famous musicians. Kaunas State Choir (cond. P. Bingelis) is a permanent partner of the Orchestra.

Today the LNSO is of European professional standards and befittingly represents Lithuania in many countries and in-

certain characters) and distinct national colouring (thanks to "folk" intervals within structures of separate series).

"Journey to Tilsit" is the second (after ballet "Eglė - the Queen of the Grass-Snakes") scenic work of E. Balsys. The librettos for ballet and opera were created by the composer himself. It is true that both librettos of E. Balsys are based on literature classics: ballet - on a poem by Salomėja Néris and opera - on a story by Hermann Sudermann. Incidentally, both works are greatly devoted to sea, life and routine of fishermen (one shall remember that E. Balsys was born near the sea). Both works analyse the theme of love, self-sacrifice and faithfulness. And both of them (though a fairy tale in one case and a story in another) evolve into psychological love dramas. They are also similar in the way certain characters are pictured. For instance, Eglė and Indré are women of tender, lyrical nature, passively giving in to their destiny (Eglė does not resist the grass-snakes and follows them into the depths of the sea; Indré does not oppose against the will of Anzas and despite presentation of misfortune accompanies him in the open sea). Could it be so that such picturing of women characters might have concurred with the ideals of composer himself?

Melodramatic and moralistic works of Hermann Sudermann (1857-1928) are well familiar to Lithuanian audience: based on their plots plays ("Jonas and Erdmè", "Joninės"), a movie "Journey", etc. have been produced. On the writing desk of E. Balsys one could find a book "Journey to Tilsit" translated by A. Drukeinis as early as 1960, which contained three stories ("Journey to Tilsit", "Mikas Bumbulis" and "Jonas and Erdmè"). The writer who was born and raised in Šilutė region fascinated the composer (also born in environs of Klaipė-

daugelyje užsienio šalių ir tarptautinių festivaliu: Prahos pavasaryje (1987), Leningrado tarptautiniame šiuolaikinės muzikos festivalyje (1988), Šlēzvigo-Holšteino festivalyje (1992); 1994 m. gastrolėse po Vokietiją (Kelno filharmonijoje), Belgiją, Angliją (Londoно Barbican centre), Škotiją, 1995 m. - Austrijoje, Slovėnijoje, Japonijoje, Italijoje ir Vienos Musikverein salėje. 1996 m. NSO grojo Frankfurto Alte Oper, o gruodį surengė gastoroles po Ispaniją, Prancūziją, Šveicariją ir Vokietiją. 1997 m. okestras koncertavo Vysbadene, 1998 metų vasarą - Hamburge, Kelne, Frankfurte ir kt. Vokietijos miestuose.

1999 m. jis grojo Eviano (Prancūzija), Gštado (Šveicarija), Liublianos (Slovėnija), Zagrebo (Kroatija), Reinigau ir Meklenburgo (Vokietija), Stresos (Italija) festivaliuose, garsiojoje Amsterdamo "Concertgebouw" salėje (Olandija). Lapkričio-gruodžio mén. Nacionalinis simfoninis orkestras ruošiasi antrą kartą vykti gastolementams į Japoniją.

KAUNO VALSTYBINIS CHORAS įkurtas 1969 metais (meno vadovas ir dirigentas Petras Bingelis). Šiuo metu choro repertuare daugiau nei 60 stambios formos kūrinių: J. S. Bacho Mišios h-moll, L. van Beethoveno Missa solemnis, "Kristus Alyvų kalne" ir IX simfonija, G. F. Händelio "Samsonas" ir "Mesijas", G. Mahlerio II ir VIII simfonijos, C. Orffo "Carmina burana" ir "Catulli carmina", I. Stravinskio "Psalmių simfonija" ir kt. Ypač prasminga koncertinė choro veikla tapo pradėjus bendradarbiauti su lordu Yehudi Menuhinu. Jo diriguojamas choras keletą kartų gastoiliavo Ispanijoje,

international festivals: Prague Spring (1987), Leningrad International Festival of Contemporary Music (1988), Schleswig-Holstein (1992); in 1994 on tours in Germany (Philharmonic Society of Cologne), Belgium, England (Barbican Centre in London), Scotland, in 1995 - series of concerts in Austria, Slovenia, Italy, Japan, and the world-famous hall Musikverein in Vienna. In 1996 the Orchestra played at the Old Opera in Frankfurt and in December toured Spain, France, Switzerland and Germany. 1997 the orchestra gave concerts in Wiesbaden, and in 1998 in Hamburg, Cologne, Frankfurt and other cities in Germany.

In 1999 it has performed at the international Evian (France), Stadt (Switzerland), Liubljana (Slovenia), Zagreb (Croatia), Rheingau and Mecklenburg (Germany), Stresa (Italy) festivals, performed in famous Concertgebouw hall in Amsterdam (Holland). In November-December Lithuanian National Symphony Orchestra has planned the second tour to Japan.

KAUNAS STATE CHOIR was formed in 1969 (under artistic direction and conduct of Petras Bingelis). At present its repertoire boasts over 60 large-scale compositions including J. S. Bach's Mass in B Minor, L. van Beethoven's Missa solemnis, "Christus am Olberge" and Symphony No. 9, G. F. Handel's "Samson" and "Messiah", G. Mahler's Symphonies No. 2, 8, C. Orff's "Carmina burana" and "Catulli carmina", and I. Stravinsky's "Symphony of Psalms".

The choir's concert life has gained more significance, when it began to collaborate with Lord Yehudi Menu-

paprastą tiesą kiekvienas turi atrasti, suvokti pats. Ir profesorius rodo pavyzdį, gerokai pagilindamas operoje trijų pagrindinių veikėjų - Anso, Indrės ir Bušės - dramą. Sunku pasakyti, kuris iš šios trijulės teigiamas, o kuris smerktinas. Indré - teigiamas personažas, tačiau pasyvumas, nesugebėjimas kovoti už savo ir vaikų laimę, visiškai atsiduodant likimo valiai, jos nepuošia. Ar Bušė dėl to bloga, kad ji stipri, gaivališka ir siekia asmeninės laimės su niekuo nesiskaitydama? O koks tuomet Ansas? Teigiamas ar neigiamas? Juk jis neprieštarauja Bušės pasiūlymui nužudyti Indré ir to siekia, "blaiviai" apsvarstęs "likvidavimo" planą. Tačiau jis netrunka prisipažinti kaltas ir prašo atleidimo...

Tai tipiška likimo drama, kupina nuolatinio laukimo (Erwartung) įtampos. Dvieju žmonių jausmai išsilieja muzikiniai monologais, plėtojami dialoguose. Néra čia nei galingų masinių chorų, nei daugybės ansambliai. Visi operos epizodai, išskyrus kelis chorus, - soliniai. Likimo neišvengiamumą įkūnija dvi leittemos, įpinamos į visą operos muziką. Tai Indrės likimo leittema ir leitritmas bei Anso ir Indrės likimo leittema. Abi jos charakteringos, slepiantčios savyje impulsą plėtotei, nors pačios operos vyksme skamba beveik nepakeistos. Šiomis leittemomis grindžiami svarbiausi kulmininiai operos epizodai, jomis paremta operos muzikinė bei psichologinė dramaturgija. Konfliktiškumas, kontrastingumas, dvilypis veiksmo traktavimas, logiškas ir nuolatinis medžiagos plėtojimas - tai vis prielaidos suvaldyti emocinę dramos jėgą, tampančią dramaturgiu pagrindu.

Prologas ir du veiksmai, kurių kiekvienas turi po du paveikslus, - tokia kompaktiška šio veikalo struktūra, trunkanti apie dvi valandas. Optimalus XX a. pabaigos klausytojui laiko standartas.

Audronė Žigaitytė-Nekrošienė

Italijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje. Partnerystės ryšiai Kauno valstybinį chorą taip pat sieja su pianistu, dirigentu bei muzikos veikėju J. Frantzu, S. Sondeckio vadovaujamu Lietuvos kameriniu orkestru ir J. Domarko vadovaujamu Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestru.

Kauno valstybinis choras dalyvavo "Bordo pavasario", "Viduržemio jūros", Reimso, Strasbūro (Prancūzija), "Senųjų ir naujuujų kelių į Indiją" (Ispanija), Šlėzvigo-Holšteino, Vidurio Europos (Vokietija), Turku (Suomija), Bergen (Norvegija), Maspalomaso (Kanarų salo) tarptautiniuose festivaliuose. Jis koncertavo su Paryžiaus, Bordo, Lenkijos, Maskvos, Sankt-Peterburgo, Rusijos valstybiniu, Rusijos RTV simfoniniaisiais orkestrais. Kauno valstybinio choro koncertams dirigavo Iordas J. Menuhinas, J. Frantzas, I. Raičevas, D. Kitajenka, V. Fedosejevas.

hin, whom it accompanied on several tours to Spain, Italy, France, and Germany. The Kaunas State Choir has enjoyed its partnership with a pianist, conductor and music figure J. Frantz, the Lithuanian Chamber Orchestra under S. Sondeckis, and the long-lasting collaboration with the Lithuanian National Symphony Orchestra under J. Domarkas.

The Kaunas State Choir has participated at the "Bordeaux Spring", "The Mediterranean", Rheims, Strasbourg (France), "New and Old Roads to India" (Spain), Schleswig-Holstein, Middle-Europe (Germany), Turku (Finland), Bergen (Norway), and Maspalomas (the Canary Islands) international festivals. It has performed with the Paris, Bordeaux, Polish, Moscow, St. Petersburg, Russian State, Russian RTV symphony orchestras. The choir has collaborated with conductors Lord Y. Menuhin, J. Frantz, I. Raičev, D. Kitayenko and V. Fedosejev.

da) with his realistic action set up and psychology of characters. Choice of the above mentioned novella might also have been influenced by subtle details - the composer himself had travelled through the places described (had sailed on Minija, Nemunas delta, Skirvytė and Atmata, had visited Tilžė).

E.Balsys tried to achieve the compactness and dynamism of libretto, thus from the story he has selected only those characters that were necessary for further development of the plot. Complete episodes and dialogues for the libretto were taken unchanged from the Sudermann's story. However, in order to retain the feeling of the author's language, the composer had to employ the poetic articulation: text to several scenes was created by the poet Justinas Marcinkevičius. These were the monologues and love duet of Indré and Ansas.

Sensing the inner world of close person, understanding the actions of oneself and created characters, their inner state - that is the most attractive and complex sphere of the opera genre. "One has to become a psychologist in order to write an opera", - everyone has to discover and realize this simple truth all by her- or himself. He himself sets an example, by significantly deepening the drama of Ansas, Indré and Bušé - the three main characters of the opera. It is difficult to distinguish which of the said characters is deemed to be positive or reprehensible. Indré seems to be a positive character, however, her passiveness and inability to stand for the happiness of herself and her children by full capitulation to fate does not adorn her. Shall Bušé be condemned for being strong and elemental and for struggling to attain personal happiness in spite of everything? How shall Ansas be viewed then? Positive or negative? He does not oppose against Bušé's suggestion to kill Indré - he even tries to achieve this objective after having "sensibly" thought over the "liquidation" plan. Still, soon he avows his guilt and begs for forgiveness...

It is a typical fate drama, marked with tension of constant expectation (Erwartung). Feelings of two people pour out in musical monologues, and are developed in dialogues. There are no powerful massive choruses, no numerous ensembles. All episodes of the opera, with the exception of several chorus bits, are performed solo. Inevitability of fate is embodied in two leitthemes, incorporated in the music of the opera: it is Indré's leittheme and leitrhythm, as well as the leittheme of fate of Ansas and Indré. Both themes are characteristic, hiding an impulse for development, though in the opera itself they seem to sound unchanged. These leitthemes serve as ground for most important culmination episodes of the opera, they provide basis for opera's musical - psychological drama. Conflict, contrast, twofold approach towards the plot, logical and consistent development of material - these are the premises to control the emotional power of drama becoming the basis of its dramaturgy.

Prologue and two scenes, each divided into two acts - that is how compact the structure of the work is. Opera lasts for about two hours, which is an optimum timing standard to exert an influence upon a listener of the end of 20th century.

Audronė Žigaitytė-Nekrošienė

Spalio 18, pirmadienis

Nacionalinė filharmonija
19 val.

LIETUVIŲ KAMERINĖ MUZIKA - I

Eglė Sausanavičiutė ET STETIT SUPER HARENAM MARIS
sopranui, fleitai, klarnetui, fagotui, fortepijonui, smuikui ir violončelei (1998)**

Gintarė Skerytė - sopranas
Darius Gedvilas - fleita
Algimantas Doveika - klarnetas
Šarūnas Kačionas - fagotas

Arūnas Šlaustas - fortepijonas
Artūras Šilalė - smuikas
Arvydas Malcys - violončelė
Mindaugas Piečaitis - dirigentas

Vytautas Barkauskas SEKSTETAS

dviems smuikams, altui, violončelei, kontrabosui ir fortepijonui, op. 78 (1985, II redakcija 1998)*

Andrius Vasiliauskas - fortepijonas
Vilniaus styginių kvartetas:
Audronė Vainiūnaitė - smuikas

Artūras Šilalė - smuikas
Cirdutis Jakaitis - altas
Augustinas Vasiliauskas - violončelė

Vytautas Germanavičius KITA ERDVĖ (ARBA 500 MYLIŲ AUKŠTYJE)
sopranui, fleitai, valtornai ir trims violončelėms (1999)**

Gintarė Skerytė - sopranas
Darius Gedvilas - fleita
Mindaugas Gecevičius - valtorna
Arvydas Malcys - violončelė

Edmundas Kulikauskas - violončelė
Rimantas Armonas - violončelė
Mindaugas Piečaitis - dirigentas

pertrauka**Šarūnas Nakas CHRONON**

klarnetui, trimuiti, violončelei, kontrabosui, fortepijonui ir mušamiesiems (1992-97)**

Algimantas Doveika - klarnetas
Tomas Gricius - trimitas
Arvydas Malcys - violončelė
Arnoldas Gurinavičius - kontrabosas

Arūnas Šlaustas - fortepijonas
Saulius Astrauskas - mušamieji
Julius Geniušas - dirigentas

Mindaugas Urbaitis RECYCLING TANGO

saksofonui, akordeonui, kontrabosui ir mušamiesiems (1998)*

Danielius Praspaliauskis - saksofonas
Kazys Stonkus - akordeonas

Arnoldas Gurinavičius - kontrabosas
Saulius Astrauskas - mušamieji

** premjera

* premjera Lietuvoje

October 18th, Monday

National Philharmonic Hall

7 p.m.

LITHUANIAN CHAMBER MUSIC - I**Eglė Sausanavičiūtė ET STETIT SUPER HARENAM MARIS**
for soprano, flute, clarinet, bassoon, piano, violin, and cello (1998)***Gintarė Skerytė* - soprano
Darius Gedvilas - flute
Algis Doveika - clarinet
Šarūnas Kačionas - bassoon*Arūnas Šlaustas* - piano
Artūras Šilalė - violin
Arvydas Malcys - cello
Mindaugas Piečaitis - conductor**Vytautas Barkauskas SEXTET f**
or two violins, viola, cello, double-bass, and piano, Op. 78 (1985, II version, 1998)**Andrius Vasiliauskas* - piano
Vilnius String Quartet:
Audronė Vainiūnaitė - violin*Artūras Šilalė* - violin
Girdutis Jakaitis - viola
Augustinas Vasiliauskas - cello**Vytautas Germanavičius ANOTHER SPACE (OR FIVE HUNDRED MILES HIGH)**
for soprano, flute, horn, and three cellos (1999)***Gintarė Skerytė* - soprano
Darius Gedvilas - flute
Mindaugas Gecevičius - horn
Arvydas Malcys - cello*Edmundas Kulikauskas* - cello
Rimantas Armonas - cello
Mindaugas Piečaitis - conductor

intermission

Šarūnas Nakas CHRONON

for clarinet, trumpet, cello, double-bass, piano, and percussion (1992-97)**

Algis Doveika - clarinet
Tomas Gricius - trumpet
Arvydas Malcys - cello
Arnoldas Gurinavičius - double-bass*Arūnas Šlaustas* - piano
Saulius Astrauskas - percussion
Julius Geniušas - conductor**Mindaugas Urbaitis RECYCLING TANGO**

for saxophone, accordion, double-bass, and percussion (1998)*

Danielius Praspaliauskis - saxophone
Kazys Stonkus - accordion*Arnoldas Gurinavičius* - double-bass
Saulius Astrauskas - percussion

* Lithuanian premiere

** world premiere

EGLĖ SAUSANAVIČIŪTĖ (g. 1963 Vilniuje) 1988 m. Lietuvos muzikos akademijoje baigė kompoziciją pas prof. Julijų Juzeliūnų ir prof. Bronių Kutavičių. 1990-91 metais studijavo Krikščioniškosios kultūros centre Marijampolēje, kur ruošėsi bažnytinės muzikos studijoms Romoje, Pontificio Istituto di Musica Sacra. 1992-93 m. dirbo muzikos skyriaus redaktore savaitraštyje "7 meno dienos", rašė straipsnius muzikos ir kultūrinio gyvenimo temomis. 1995-1997 m. dirbo Lietuvos kompozitorų sąjungos konsultante- referente bei Muzikos informacijos ir leidybos centro vadove, buvo Kompozitorų sąjungos tarybos narė. Dalyvavo kompozicijos kursuose Česky Krumlove su Sofija Gubaidulina bei Viktoru Suslinu (Čekija, 1996), Baltijos šalių jaunųjų kompozitorų forume Visbiuje (Švedija, 1997), Fondation Royumont kompozicijos kursuose su Brianu Ferneyhough, Johannesu Schöllhornu ir Toshio Hosokawa (Prancūzija, 1999). 1994 ir 1997 m. Eglei Sausanavičiūtei buvo paskirta Kultūros ministerijos valstybinė stipendija jauniems menininkams.

Svarbesni kūriniai: L'Aspiration simfoniniam orkestrui (1988), Ritualas trimis fleitomis (1988), Trys žingsniai Dieviškosios Motinos link, sonata vargonams (1993), Do not go gentle into the Night violai solo (1995), Psalmé (David priusquam liniretur) soprani, fleitai, styginiam, fortepijonui ir mušamiesiems (1996), Miribota trombonui solo (1996), Und das Lied bleibt schön, kantata soprani, mišriam chorui, fleitai, vargonams ir kontrabosui (tekstas R. M. Rilke, 1996), Les Rythmes Interieurs fleitai solo (1997), Kantrybės akmuo kontrabosui, mušamiesiems ir magnetofono juostai (1997), lubet dominus canere jaunimo simfoniniam orkestrui (1999), Matter era dviems fortepijonams (1999).

ET STETIT SUPER HARENAM MARIS sopranui, fleitai, klarinetui, fagotui, fortepijonui, smuikui ir violončelei (1998) 1998 metais buvo apdovanotas Lietuvos Muzikos fondo Kompozicijos konkursu diplomu.

Kūrinys parašytas remiantis lietuvių kultūrologo bei indologo Kazimiero Seibučio metafizinio esė "Et stetit super harenam maris"- "Štai stoviu aš ant jūros kranto ir regiu" (Apokalipsė 12, 18) fragmentais. Kompozicijos intonaciniam modusui panaudotas italių renesanso kompozitorės Francesca Caccini arijos "O che nuovo stupor" motyvas (iš 1618 metais Florencijoje išleistos "Il primo libro delle musiche a una e due voci", faksimilės, esančios Biblioteca Casanatense, Roma).

Sustingusi Hado karalystės požeminės upės muzika - "...tiktai kažkur atokumoje tebesrūva būtojo gyvenimo šešėliai ir vaizdai..."

Eglė Sausanavičiutė

EGLĖ SAUSANAVIČIŪTĖ (b. 1963 in Vilnius) graduated from the Lithuanian Academy of Music, the class of composition under Prof. Julius Juzeliūnas and Prof. Bronius Kutavičius. In 1990-91 she studied at the Marijampolė Centre of Christian Culture in order to qualify for later studies at the Pontificio Istituto di Musica Sacra in Rome. In 1992-93 she worked as a musical editor at the weekly "7 Days of Art", wrote articles on themes of musical and cultural life. In 1995-97 she was in a position of a consultant adviser at the Lithuanian Composers' Union, also worked as a head of the Lithuanian Music Information and Publishing Centre, a member of the Board of Lithuanian Composers' Union. Participated in composition courses in Czesky Krumlov with Sofia Gubaidulina and Victor Suslin (the Czech Republic, 1996), Baltic Region Young Composers Forum in Visby (Sweden, 1997), Fondation Royumont Composition Courses with Brian Ferneyhough, Johannes Schöllhorn and Toshio Hosokawa (France 1999). In 1994 and 1997 she was awarded the State Annual Grant for Young Artists of the Lithuanian Ministry of Culture.

Principal works: L'Aparition for symphony orchestra (1988), Ritual for three flutes (1988), Three Strides towards the Mother of God, sonata for organ (1993), Do not go gentle into the Night for viola solo (1995), Psalm (David priusquam liniretur) for soprano, flute, piano, percussion, and strings (1996), Miribota for trombone solo (1996), Und das Lied bleibt schön, cantata for soprano, mixed choir, flute, organ, and double-bass (text by R. M. Rilke, 1996), Les Rythmes Interieurs for flute solo (1997), The Stone of Patience for double-bass, percussion and tape (1997), lubet dominus canere for youth symphony orchestra (1999), Matter era for two pianos (1999).

ET STETIT SUPER HARENAM MARIS for soprano, flute, clarinet, bassoon, piano, violin, and cello (1998). The work was awarded with diploma of the Composition Competition annually organized by the Music Foundation of Lithuanian Composers' Union.

It is based on fragments of metaphysical essay by Lithuanian culturologist and indologist Kazimieras Seibus, entitled "Et stetit super harenam maris"- "Then I stood on the sand of the sea" (Apocalypse 12, 18). For the intonation mode of the composition, a motif from aria of Italian Renaissance composer Francesca Caccini "O che nuovo stupor" (from the facsimile in Biblioteca Casanatense, Rome of "Il primo libro delle musiche a una e due voci", issued in 1618 in Florence) was used.

The stagnant music of Hades underworld river - "...only somewhere in a distance shadow and images of past life continue to stream..."

Eglė Sausanavičiutė

ET STETIT SUPER HARENAM MARIS (Apc12, 18)

Štai stoviu aš ant jūros kranto ir regiu, kaip auksarūbė saulė,
Apgobdama dangaus skliautą žvaigždėta mantija,
Nužengia iš savo dangaus sosto į smaragdinį marių gelmę,
Ir neperžvelgiamoje sietuvoje, drumsčiamoję šélstančių pradmenų,
Sužeri šviesa tvaskantys Gintaro rūmai.
Smaragdinis šliužas, šių rūmų valdovas ir viešpats,
Išsineria iš žaliai žilos išnaros ir, atvirtęs aukšiniu žalčiu, susirango į ratą.
Nebelieka nei pradmës, nei baigmës, nei antvožo, nei dugno,
Akmuo, slegiantis kapą, kavodinanti mūsų maraus kūno mizeriją,
Nusirita, ir mirties paunksmė išvirsta gyvybę
fragmentas iš Kazimiero Seibučio metafizinio

ŠARŪNAS NAKAS - žr. 44 psl.

CHRONON (1992-97) klarnetui, trimitui, violončelei, kontrabosui, mušamiesiems ir fortepijonui. Ketvirtoji ir paskutinė ciklo "Falsifikuotos ir hipotetinės kronikos" (1987-97) dalis. Kūrinys 1996 metais Lietuvos kompozitorų sąjungos kamerinių kūrinių konkurse pelnė trečiąją premiją.

Menininkui būdingas noras kalbėti netiesą įkvėpė ne vieną mano kūrinį. Taip buvo sukurti Arcanum (1987), neva liudijantis Paracelso lankymą Vilniuje XVI amžiuje, Sarmatia (1990) apie paslaptinges teritorijas į Rytus nuo germanų, Fluctus Semigallorum (1991) pagal kažkada į Žiemgalą atsibasčiusio vikingo kapo epitafiją, kuriajam akmenyje iškalė retai ji mačiusi žmona.

Panašiai atsirado ir paskutinis to ciklo kūrinys. Man patiko upės vardas Chronon, kuriuo Viduramžių kronikose vadintas Nemunas. Niekaip negaléjau pabègti nuo akiavaidžios šio žodžio giminystés su graikišku žodžiu "chronos" - laikas. Upės ir laiko analogija ir jos tariama projekcija Chronon pavadinime tapo raktu rašant šią muziką. Polinkis falsifikuoti, atrodo, ir ši kartą nugaléjo: jei kam pasirodytu, jog kūrinys neturi nieko bendro su mums, gerai pažystama upe, aš pasiteisinčiau, kad tai ne kokia nors dokumentinė upės interpretacija, bet greičiau niekad jos nemačiusio ir nelabai ką apie ją nutuokiančio žmogaus pasakojama istorija su neleistiniais nukrypimais ir fantazijomis....

teikiančiomis, saulės užlietomis jščiomis. Tetvyro sklidinas nesandrumstos ir nesanjaudros, be paliovos sravantis ir almantis aukso okeanas.

Štai stoviu aš ant jūros kranto ir regiu, kaip atsirita juoda vilnis.

Pradmenys, tarytum Baziliskas, išvydës veidrodyje savo visa kaustantį ir stingdantį žvilgsnį,

pražūva, ir ašen panyru ing marių sietuvą. Mintys apleidžia protą, širdj liaujasi galavęs sielvartas, gendantis kūnas nusivelka marybę.

Lūpas nutvilko deganti žariaja, Pranašas Jona žengia susirangiusio ratu monstro žiodmenyną,

Ir įsiviešpatauja belytė, nebyli, nesujaudriama ir nesudrumsčiamama vienmė.

Tiktai kažur atokumoje drumstai tebesrava bûto gyvenimo šešeliai ir vaizdai.

(esé, "Veidai-89", Vaga 1990)

ŠARŪNAS NAKAS - see 45 p.

CHRONON (1992-97) for clarinet, trumpet, cello, double-bass, percussion, and piano. Fourth and last part of the series of "Falsified and Hypothetical Chronicles" (1987-97). The work was awarded with the 3rd prize in the contest of chamber works of Lithuanian Composers' Union in 1996.

The wish of an artist to speak falsehood has inspired quite a few of my works. That is how I have created Arcanum (1987), a false evidence of Paracels' visit to Vilnius in the XVI century; Sarmatia (1990), about mysterious territories east of Germans; Fluctus Semigallorum (1991) following the epitaph on the tomb of rover Viking, which was hewed on a stone by a wife who rarely had a chance of seeing him.

Similar is the history behind the last work in the series. I liked the name of the river Chronon, a name for the river Nemunas in medieval chronicles. I could not escape the evident relationship of this word with the greek "chronos" - time. Analogy of the river and time and its supposed projection in the name Chronon has been the key while writing this piece of music. A turn for falsification seems to have taken over this time again - should anyone claim that this work has nothing to do with a river that we all know, I would excuse myself saying that it is not a kind documentary interpretation of the river, but rather a story told by the person who

Abstraktesnių idėjų mėgėjams gal padės (o gal ir trukdys) kūrinio paantraštė - "Trys upės pavidalai" bei dalinių pavadinimai:

I - Ištakos. Paukščiai.

II - Upė. Rėvos.

III - Marios. Dangus.

Šarūnas Nakas

has never seen the river and knows little of it, a story with inadmissible digressions and fantasies...

To those who like more abstract ideas, the subtitle of the work might help (or disturb) - "Three shapes of the river" and titles of the parts:

I - Sources. Birds.

II - River. Shoals.

III - Sea. Sky.

Šarūnas Nakas

VYTAUTAS GERMANAVIČIUS (g. 1969 Vilniuje) 1996 m. Lietuvos muzikos akademijoje baigė prof. hab. dr. Juliaus Juzeliūno kompozicijos klasés magistrantūrą. 1992-98 m. tęsé kompozicijos studijas pas Louisą Andriesseną, Klausą Huberį, Paulą-Heinzą Dittrichą ir Rodney Sharmaną, dalyvaudamas vasaros kompozitorų kursuose bei seminaruose Švedijoje (1992, 1997), Lenkiijoje (1996), Olandijoje (1997, 1998), Šveicarijoje (1996). Laimėjęs "The William Glock" stipendiją, dalyvavo Dartingtono tarptautiniuose vasaros kompozitorų kursuose, kur studijavo kompoziciją su Jonathanu Harvey (1996, Anglija). 1997 m. pelnė Lietuvos kultūros ministerijos Valstybinę stipendiją jauniems menininkams. 1998 m. Lietuvos muzikos fondo kompozitorų konkurse laimėjo pagrindinę premiją. 1997-1998 m. vedė bei rengė muzikos, kultūros publicistikos laidas, EBU tiesiogines transliacijas per Lietuvos radijo I ir II programas. 1998 metais Vytautas Germanavičius buvo išrinktas ISCM tarptautinės šiuolaikinės muzikos asociacijos Lietuvos sekcijos preidentu.

Svarbesni kūriniai: *Affluente* simfoniniam orkestrui (1995), *Cinq Images* fleitai, obojui, bosiniam klarnetui, trimitui, smuikui ir altui (1991), *Begalinė pietų salų vasara* fleitai, klarnetui, smuikui, altui, violončelei (1996), *Sutylas rože lūpų kampe balsui, altiniams saksofonui, trombonui, fortepijonui, mušamiesiems, kontrabosui ir fonogramai* (1997), *Eos* tūbai solo (1995). Kosminiai spinduliai sopraniniam saksofonui (1995), *Ekspresija* styginių kvartetui (1996), *Paukščių kryptis* saksofonų kvartetui (1996), *Judėjimas* kristalaist dviems fortepijonams (1989-1996), *Takas* mušamiesiems ir elektriniams kontrabosui (1997), *Svyruojantis laikas* mišriam chorui (1999).

VYTAUTAS GERMANAVIČIUS (b. 1969 in Vilnius) graduated from the Lithuanian Academy of Music, the class of composition under Prof. Dr. Habil. Julius Juzeliūnas in 1996. Among his later professors of composition were Louis Andriessen, Jonathan Harvey, Klaus Huber, Paul Heinz Dittrich and Rodney Sharman. 1992-1998 participated at summer composition courses and seminars in Sweden (1992, 1997), Switzerland (1996), England (1996), Poland (1996), The Netherlands (1997, 1998). Recipient of the Music Foundation Competition Award (1995, 1998), William Glock Scholarship (1996), State Annual Grant for Young Artists of the Lithuanian Ministry of Culture (1997). 1997-98 he has been editor and host of musical and cultural-publicistic programmes, EBU live broadcasts on the Lithuanian Radio Programme I and II. Since 1996 he has been a member of the Lithuanian Composers Union. Since 1998 he holds a position of Chairman of ISCM Lithuanian Section.

Major works: *Affluente* for symphony orchestra (1995), *Cinq Images* for flute, oboe, bass clarinet, trumpet, violin, and viola (1991), *The Endless Summer of the Southern Isles* for flute, clarinet, violin, viola and cello (1996), *The Rose of Silence in the Corn of Lips* for voice, alto saxophone, trombone, piano, percussion, double-bass and tape (1997), *Expression* for string quartet (1996), *Direction of Birds* for saxophone quartet (1996), *Eos* for tuba solo (1995), *Cosmic Rays* for soprano saxophone (1995), *Motion on Crystals* for two pianos (1989-1996), *Path* for percussion and amplified double-bass (1997), *Oscillating Time* for mixed choir (1999).

KITA ERDVĖ (ARBA 500 MYLIŲ AUKŠTYJE) sopraniui, flėtai, valtornai ir trims violončelėms (1998). Multidimensinė erdvė;
santykis tarp garsio ir ne garso - "tylos";
skaidri struktūra;
Andų viršūnės dieną;
Neville'io Potterio tekstas.

ANOTHER SPACE (OR FIVE HUNDRED MILES HIGH) for voice, flute, horn, and 3 cellos (verse by Neville Potter, 1998).

Multidimensional space;
relation of sound and non-sound - "silence";
transparent structure;
peaks of Andes in the day-time;
verses of Neville Potter.

Vilniaus Gemanavicius

MINDAUGAS URBAITIS (g. 1952 Kaune) baigė Lietuvos muzikos akademijos prof. hab. dr. Julius Juzeliūno kompozicijos klasę (1975) ir stažuotę (1977). Dalyvavo ir skaitė paskaitas Šiuolaikinės muzikos vasaros kursuose Geroje, Vokietijoje (1983), Tarptautiniame kompozitorų seminare Amsterdame (1990), Vienos Šiuolaikinės muzikos seminaruose (1991, 1992) bei Music Harvest '92 festivalyje Odenseje (Danija). Nuo 1977 m. Lietuvos Kompozitorų sajungos narys, 1979-96 m. - valdybos narys, 1991-96 m. - pirmininkas. 1991-94 m. - LATGA (Lietuvos Autorių teisių gynimo asociacijos) viceprezidentas, 1994-96 m. - išrinktas prezidentu. 1991-93 m. - Lietuvos kultūros ir meno tarybos narys. Nuo 1992 metų - Lietuvos muzikos akademijos docentas. Skaito paskaitas apie Europos muziką po 1945 metų, XX amžiaus JAV muziką ir naujiasias kompozicijos technikas.

Mindaugas Urbaitis pelnė keletą svarbių apdovanojimų, tarp jų 1989 metų Lietuvos kultūros ministerijos ir Kompozitorų sajungos premija už "Bachvariationen" 4 smuikams ir 1991 metų kultūros ir meno žurnalo "Kultūro barai" premija už "Lietuvių liaudies muziką" 15 styginių. 1997-98 metams jam paskirta Valstybės aukščiausiojo laipsnio stipendija.

Mindaugo Urbaičio kūrinių kompaktiniuose diskuose yra išleidusi firma Finlandia Records (Warner Classics International - A Warner Group Company). Jo muzika dažnai skamba jvairiuose tarptautiniuose šiuolaikinės muzikos festivaliuose Lietuvoje bei užsienyje. Svarbesni kūriniai: Concerto piccolo simfoniniam orkestrui (1975), Invencijos 3-5 obojams (1976), Quartetto

Someday you'll look in to her eyes
Then there'll be no goodbyes
And yesterday will have gone
And you'll find yourself in an other space
Five hundred miles high

You'll see just one look and you'll know
She's so tender and warm
You'll recognize love
And together you're on another plane
Five hundred miles high

Be sure that your love stays so free
Then it never can die
Just realize this truth
And above the skies you will always stay
Five hundred miles high
Neville Potter

MINDAUGAS URBAITIS (b. 1952 in Kaunas) graduated from the Lithuanian Academy of Music, where he studied composition with Prof. Dr. Habil. Julius Juzeliūnas in 1975 and finished his postgraduate course in 1977. He has participated and delivered lectures at the Holiday Courses of Contemporary Music in Gera, Germany (1983), International Composers' Workshop in Amsterdam, the Netherlands (1990), Vienna Summer Seminar for Contemporary Music in Vienna, Austria (1991, 1992), Music Harvest '92 festival in Odense, Denmark (1992). Since 1977 he has been a member, 1979-96 - member of the board, 1991-96 - chairman of the Lithuanian Composers Union. In 1991-94 he held the position of a vice-president, 1994-96 - president of LATGA (Lithuanian Copyright Protection Association). In 1991-93 he has been a member of the Lithuanian Council of Culture and Arts, in 1991-94 - contemporary music producer on the radio station "Vilniaus varpas", in 1992-1995 - artistic director of the International Baltic Music Festival "Gaida".

He has received several musical awards in Lithuania, among them 1989 Year Award of the Lithuanian Ministry of Culture and Lithuanian Composers' Union for "Bachvariationen" for 4 violins and 1991 Year Award of the monthly journal of culture and art "Kultūros barai" ("Domains of Culture") for "Lithuanian Folk Music" for 15 strings. In 1997 he received the Highest Level State Scholarship of the Lithuanian Republic for 1997-98. Since 1992 he has been working as an Associate Professor at the Lithuanian Academy of Music. He delivers lectures on European music after 1945, 20th century

per archi (1977-78), Meilės daina ir išsiskyrimas aukštam balsui ir vėluojančiai sistemai (A. A. Jonyno žodž., 1979), Albumo lapeliai (Penki paskyrimai Philipui Glassui) mišriems balsams ir vargonams ad libitum (1983-84), Bachvariationen 4 smuikams (1985-88), Išvaikšciojau mišką, išvaikšciojau lauką mišriam chorui (J. Juškaitė žodž., 1986), Lietuvių liaudies muzika 15 styginių (1990), Resignatio sopraniui ir styginių kvartetui (Cz. Miloszo žodž., 1992-93), Lacrimosa mišriam chorui (1994), Bruckner-Gemälde simfoniniams orkestrui (1997), Schlußstück mecosopraniui, trombonui, kontrabosui, mušamiesiems, vibrafonui ir styginių kvartetui (R. M. Rilke žodž., 1998), Reminiscencijos. Quasi una sonata violončeliui ir fortepijonui (1999), Der Fall Wagner fleitai, smuikui ir altui (1999). Rilke žodž., 1998), Reminiscencijos. Quasi una sonata violončeliui ir fortepijonui (1999).

RECYCLING TANGO saksofonui, mušamiesiems, akordeonui ir kontrabosui (1998) atskiri kūrinio struktūros lygmenys ir muzikos kalba remiasi žinoma tango muzikine medžiaga. Žodis "recycling" paaiškina medžiagos rūšį ir būdą, kuriuo ji pritaikoma kūrinui: su gerai žinoma ir jau anksčiau naudota muzikinė medžiaga elgiamasi taip, kad būtų įmanoma ją naudoti antrasyk. Pagrindinei kūrinio medžiagai sukurti buvo pasinaudota kai kuriomis būdingomis tango melodijomis, harmonijomis ir ritmiais.

Šis kūrinys - tai lyg paskyrimas visiems didiesiems tango kūrėjams ir, visų pirma, Astorui Piazzollai.

Mindaugas Urbaitis

American music and new techniques of music.

Mindaugas Urbaitis' works are recorded on Finlandia Records (Warner Music International - A Warner Group Company) and widely performed at many different international contemporary music festivals in Lithuania and abroad.

Principal works: Concerto piccolo for symphony orchestra (1975), Inventions for 3-5 oboes (1976), Quartetto per archi (1977-78), Love Song And Farewell for high voice and delay system (verse by A. A. Jonynas, 1979), The Album Pages (five dedications to Philip Glass) for mixed voices and organ ad libitum (1983-84), Bachvariationen for 4 violins (1985-88), Strolling over the Groves and Fields for mixed choir (verse by J. Juškaitis, 1986), Lithuanian Folk Music for 15 strings (1990), Resignatio for soprano and string quartet (verse by Cz. Milosz, 1992-93), Lacrimosa for mixed choir (1994), Bruckner-Gemälde for symphony orchestra (1997), Schlußstück for mezzosoprano, trombone, double-bass, percussion, vibraphone, and string quartet (verse by R. M. Rilke, 1998), Reminiscences. Quasi una sonata for cello and piano (1999), Der Fall Wagner for flute, violin and viola (1999).

RECYCLING TANGO for alto saxophone, percussion, accordion, and double-bass (1998) is based on famous tango musical material and different levels of its structure as well as its musical language. Recycling is the word that explains the kind of material and the way it is applied in the work: well known and already used musical material treated so that its further use again is possible. Some typical structures of tango melody, harmony or rhythm serve as basic material of the work.

The piece serves as a kind of homage to all great tango composers and, first of all, to Astor Piazzolla.

Mindaugas Urbaitis

VYTAUTAS BARKAUSKAS (b. 1931 Kaune) 1949-53 m. Vilniaus J. Tallat-Kelpšos aukštėsniuoje muzikos mokykloje studijavo fortepijoną. 1953 m. baigė Vilniaus pedagoginio instituto Fizikos-matematikos fakultetą, 1959 m. - Lietuvos valstybinės konservatorijos (dabar Lietuvos muzikos akademija) kompozicijos klasę pas prof. Antaną Račiūną. Nuo 1961 m. dėsto teorines disciplinas Lietuvos muzikos akademijoje. Nuo 1991 m. - LMA Kompozicijos katedros profesorius. 1994-95 m. Žemutinės Saksonijos Kultūros ministerijos, 1996 m. Lietuvos kultūros ministerijos, 1997-98 m. Lietuvos Aukščiausio laispnio valstybės stipendininkas. Jo kūriniai, pagal kontraktą spausdinami Edition Peters leidykloje.

Svarbesni kūriniai: opera Legenda apie meilę (V. Mikštaitės libretas, 1975), 5 simfonijos (1962, 1971, 1979, 1984, 1986), oratorija Viltis (Maironio žodž, 1988), Trys aspektai simfoniniam orkestriui (1969), Konzertstück simfoniniam orkestriui Nr. 1, 2 (1992, 1994), Čia-ir-dabar simfoniniam orkestriui (1998), Koncertas altui ir kameriniam orkestriui (1981), Concerto piccolo kameriniam orkestriui (1988), Koncertas fortepijonui ir orkestriui (1992), Intymi kompozicija obojui ir 12 styginių (1968), Kontrastinė muzika fleitai, violončeli ir mušamiesiems (1969), 2 styginių kvartetai (1972, 1983), Intymi muzika fleitai ir mušamiesiems (1993), Modus vivendi smuikui, violončeli ir fortepijonui (1996), 3 Legendos apie Čiurlionį fortepijonui (1972, 1988, 1993), Allegro brillante dviems fortepijonams (1996).

SEKSTETAS dviej smuikams, altui, violončeli, kontrabosui ir fortepijonui, op. 78 (1985, nauja redakcija 1998). Parašytas Maskvos Didžiojo teatro instrumentinio seksteto prašymu ir jiems dedikuotas. Kūrinio premjera įvyko Amsterdame. Vėliau jis skambėjo įvairose pasaulio šalyse - tarptautiniuose festivaliuose Škotijoje, Turkyje, Japonijoje, Prancūzijoje.

Seksteto muzika ekspresyvi, kontrastinga, atspindinti žmogaus likimo kolizijas, jų grožį ir tragizmą. Ji sudaro keturios dalys:

- I Allegro
 - II Andante cantabile
 - III Agitato molto
 - IV Moderato comodo
- Vytautas Barkauskas

- Highest Level State Scholarship of the Lithuanian Republic. His compositions are being published by contract with the Edition Peters (Leipzig, Germany).

Principal works: opera "Legend of Love" (libretto by V. Mikštaitė, 1975), 5 symphonies (1962, 1971, 1979, 1984, 1986), oratorio Hope (verse by Maironis, 1988), Three aspects for symphony orchestra (1969), Konzertstück No. 1, 2 for symphony orchestra (1992, 1994), Here-and-Now for symphony orchestra (1998), Concerto for piano and orchestra (1992), Concerto for viola and chamber orchestra (1981), Concerto piccolo for chamber orchestra (1988), Intimate Composition for oboe and 12 strings (1968), Contrastive music for flute, cello and percussion (1969), 2 string quartets (1972, 1983), Intimate Music for flute and percussion (1993), Modus vivendi for violin, cello and piano (1996), 3 Legends about Čiurlionis for piano (1972, 1988, 1993), Allegro brillante for two pianos (1996).

SEXTET for two violins, viola, cello, double-bass, and piano, Op. 78 (1985, II version, 1998) was commissioned and consequently dedicated to the Instrumental Ensemble of Moscow Bolshoy Theatre. It was premiered in Amsterdam and featured at the international festivals in many different countries, including Scotland, Turkey, Japan, and France.

Music of the sextet is imbued with expression, contrasts, reflection of collisions of human life in its full tragedy and beauty.

It is in four movements:

- I Allegro
 - II Andante
 - III Agitato molto
 - IV Moderato
- Vytautas Barkauskas

Spalio 21, ketvirtadienis

Nacionalinė filharmonija
19 val.

OSTROBOTNIJOS KAMERINIS ORKESTRAS

Juha Kangas - meno vadovas ir dirigantas
(Suomija)

Pehr Henrik Nordgren EQUILIBRIUM, op. 94 devyniolikai styginių (1995)*

Anders Eliasson OSTACOLI (1987)*

Per Nørgård FUGITIVE SUMMER (1992)*

Karin Rehnqvist TAROMIRS TID (1985-87)*

Pehr Henrik Nordgren ROCK SCORE (1997)*

* premjera Lietuvoje

PEHR HENRIK NORDGREN (g. 1944 Alando salose) keturiolikos pradėjo griežti smuiku ir tuo pat metu kurti muziką orkestriui, neturėdamas nė menkiausio supratimo apie muzikos teoriją. Šešiolikos tapo muzikos kritiku viename iš Helsinkio savaitraščių. Helsinkio universitete studijavo muzikologiją. Nuo 1965 m. privačiai kompozicijos mokėsi pas žymų suomių simfonistą Jooną Kokkoneną. Pirmajį pripažinimą jam pelnė "Pirmai eufonija", op. 1 (1967) ir "Antroji eufonija" (1969). Tuo metu Nordgrenas žavėjosi György'o Ligeti muzika, jo linearine precizika, "melodiniai-polifoniniai klasteriai", kurie ilgainiui tapo savito Nordgreno muzikinio žodyno dalimi.

1970 m. rudenį Nordgrenas gavo trejų metų stipendiją ir išvyko į Japoniją (pas ortodoksišką serialistą Yoshio Hasegawą). Ten studijavo tradicinę japonų muziką, sukūrė kūrinių tradiciams japonų instrumentams ir (vakarietiškam) orkestriui ("Rudeninis koncertas"), monumentalų "Agnus Dei" solistams, chorui ir orkestriui (žinomas kaip "Teršimo simfonija"), "Posūkio tašką" or-

PEHR HENRIK NORDGREN (b. 1944 in the Åland islands) started to play the violin at the age of fourteen; at the same time he began - without the slightest knowledge of theory - to compose orchestral music. From the age of sixteen he wrote reviews for one of the Helsinki's weekly papers. He studied musicology at the University of Helsinki. In 1965 Joonas Kokkonen, Finland's much-respected composer of symphonies, started to give him private tuition. In 1967 Nordgren shot to fame with his "First Euphony" for orchestra, Op. 1; and in 1969, with the "Second Euphony", he made his "breakthrough". At that time he was especially fascinated by the sonorities of György Ligeti, linear basis and precision of his music, "melodic-polyphonic clusters" that were gradually integrated into the personal vocabulary of Nordgren's work.

In the autumn of 1970, Nordgren began a three-year scholarship in Japan (where he was allocated an orthodox serialist Yoshio Hasegawa). He studied traditional Japanese music and wrote pieces for Japanese instruments such as the "Autumnal Concerto" for traditional Japanese instruments and (western) orchestra, completed the monumental "Agnus Dei" for soloists, choir and orchestra (which became known as the "Pollution Symphony"), as well as the "Turning Point" for large orchestra. Some other works such as the Piano Concerto, the Second Violin Concerto and the ten "Ballads on Kwaidan" for solo piano reflect his Japanese experience on a more generalised plane.

October 21st, Thursday

National Philharmonic Hall

7 p.m.

OSTROBOTHNIAN CHAMBER ORCHESTRA

Juha Kangas - artistic director and conductor

(Finland)

Pehr Henrik Nordgren EQUILIBRIUM, Op. 94 for 19 strings (1995)*

Anders Eliasson OSTACOLI (1987)*

Per Nørgård FUGITIVE SUMMER (1992)*

Karin Rehnqvist TAROMIRS TID (1985-87)*

Pehr Henrik Nordgren ROCK SCORE (1997)*

* Lithuanian premiere

kestui. Gyvenimo Japonijoje ispūdžių kupinas taip pat jo Koncertas fortepijonui, Koncertas smuikui Nr. 2 ir "Dešimt baladžių apie Kvaidaną" fortepijonui solo.

Nuo 1973-75 tapo reziduojančiu kompozitoriumi Ostrobotnijoje, Kaustinene - suomių liaudies muzikos centre. Ten tebegyvena ir kuria iki šiol. Nuo 1976 metų bendradarbiaudamas su savo senu studijų laikų bičiuliu, dirigentu Juha Kangas ir jo 1972 m. įsteigtu Ostrobotnijos kameriniu orkestru (iki 1997 m. šis orkestras atliko penkiolika pasaulinių Nordgrenio kūrinių premjerų), kompozitorius sukūrė nepaprastai daug muzikos styginiams (tarp jų "Kaimo fidlierių portretai", 1974-76, Simfonija styginiams, Koncertas styginiams, "Transe-Choral", "Cronaca" ir "Equilibrium"), koncertų solo smuikui, altui, violončelei, altui ir kontrabosui, valtornai, trimitui, saksofonui. Taip pat yra sukūrės 4 simfonijas, instrumentinių koncertų dideiliams orkestrui, 7 styginių kvartetus, operas "Den svarte munken" (musique noir pavyzdys, pagrįstas A. Čechovo romanu "Juodasis vienuolis") ir "Alex" (1986 m. laimėjo Zalcburgo miesto Televizijos operos prižių), oratorių, pagrįstų suomių liaudies mitais.

EQUILIBRIUM, op. 94 (Pusiausvyra, 1995) sukurtas suomių smuikininko ir dirigento Juha Kangas 50-mečiui paminėti.

Jo premjera įvyko tų pačių metų lapkričio Kokoloje (Suomija). Vienos dalies laisvos formos kompozicijo-

In 1973 Nordgren was invited to spend two years as a composer-in-residence at Kaustinen in Ostrobothnia, the centre of Finnish folk-music. He remained there after his two years were over, and lives there to this day. Since 1976, inspired by his collaboration with the Ostrobotnian Chamber Orchestra and its founder, conductor and Nordgren's old student friend Juha Kangas (by 1997 the orchestra has given no less than fifteen world premiere performances of his music), Nordgren has composed an incredible quantity of music for string orchestra - including the "Portraits of Country Fiddlers", 1974-76, Symphony for Strings, Concerto for Strings, "Transe-Choral", "Cronaca" and "Equilibrium", in addition to solo concertos for violin, viola, cello and double-bass, horn, trumpet, and saxophone. His output for a full orchestra revolves around four symphonies and further instrumental concertos. Among his chamber music works are seven string quartets. He has composed the important operas "Den svarte munken" (an example of *musique noir*, based on Chekhov's novella "The Black Monk") and "Alex" (winner of the 1968 Television Opera Prize of the City of Salzburg) as well as oratorios based on old folk-myths.

EQUILIBRIUM, Op. 94 for 19 strings (1995) was composed in the autumn of 1995 to mark the 50th birthday of the distinguished Finnish violinist and conductor Juha Kangas, who premiered this piece in Kokkola on 25th November of the same year. In the free

je gausu paslėptų nuorodų į biografines J. Kangas gyvenimo aplinkybes.

Kūrinys prasideja Nordgrenui būdingu virpančiu, tarsi iš miglotos tolymos artėjančiu klasteriu. Jį mėginama melodizuoti pagal Nordgreno monodinį-polyfoninį metodą ir šis judėjimas baigiasi priešingų krypčių kvartos apimties trijų natų motyvu. Taip sukuria ma melodinė lastelė.

Nepaisant tolesnių mėginimų testi šio motyvo plėtotę, antrąkart nuo *pianissimo* atsiveria visiškai naujas pasaulis, kupinas ramybės, erdvės, nuolatos besiplečiantis, palaipsniui tampantis vis galingesnis ir gyvesnis: idiliškai besiplėtojantis natos F, jos virštonių pasaulis, kuriame išsitenka ketvirtatoniu poslinkiai. „Čia aš atradau Equilibrium - pusiausvyros tarp nuotaikų, harmoningo gyvenimo, kur tobulai subalansuota ir tai, kas stabili, ir nestabilu - idėją. Bet kodėl néjau šiuo keliu toliau? Kodėl atvėriau kitas duris? Todėl, kad vis labiau ėmiau suvokti pasaulį kaip kovą: tarp gėrio ir blogio, ir taip toliau, mąstant dualistiškai. ‘Pusiausvyroje’ norėjau pabėgti iš šio pasailio, ir karts nuo karto man tai pavykdavo, bet tuo met vėl būdavau į jį įtraukiamas. Iš tikrujų jis turėtų vadintis ‘Pusiausvyros link’.“

Vėliau sugržta pradžios motyvas, kuris tampa motyvuojančia jėga, pereinant į kontrastingą padalą su “neaiškiomis polka šokių imitacijomis. Tai tik nedidelės, trumpos dalelės. Tai néra šokis. Tai labiau lyg žvilgsnis atgal į tuos laikus, kai Juha Kangas supažindino mane su liaudies muzika, su fidlierių tradicija.” Šiame humoristiniame “intermezzo” obsesyviai, nors ir žaismingai, siekiama kraštutinės įtampos, nerimastingos viso kūrinio kulminacijos.

Po jos atkurtą jautrios ramybės būsena atsineša naujų motyvą, sudarytą iš Juha Kangas vardo raidžių natų atitikmenų (H-A-G-A_{flat}), kuris drauge su pagrindiniu motyvu ir reminiscencijomis iš šokio epizodo nulemia baigiamosios padalos įvykių eiga. Kai pratrūksta finalinis *fortissimo*, orkestro gelmėse pasigirsta neakcentuota, gravituojanti, žemiška tercija F-A.

Pagal Christophą Schütreną

ROCK SCORE (Uolos partitūra, 1997) buvo sukurtas Kaustineno Liaudies menų centro užsakymu ir pirmą kartą atliktas 1997 metų rugsėjo 13 dieną, naujai pastatytu centro atidarymo proga. Kaustinenas - tai nedidelis miestelis, kuriame gyvena apie 4500 gyventojų, tačiau jis labai gerai žinomas kasmet vasarą rengiamo Tarptautinio liaudies muzikos festivalio dėka. Žiemą čia vyksta Kamerinės muzikos festivalis (esu jo meninis direktorius). Ilgą laiką šis miestas ne-

formal development of this one-movement piece there are hidden references to the biographical circumstances of the dedicatee.

Work begins with a brightly shimmering cluster, which approaches from the hazy distance, tries to resolve itself in melody and - in Nordgren's monodic-polyphonic manner - ends up in an upwards-versus-downwards three-note motif with the range of a fourth. A melodic germ-cell has been created.

There are further attempts to carry on, but then a wholly different world opens up, once again *pianissimo*, but full of repose, spacious, continually growing, gradually becoming more powerful and more agitated: the world of the note F, its world of overtones, providing space for quarter-tone diversions, an idyllically developing tone world. ‘There I found the idea of Equilibrium, the balance between these moods, of a harmonic life where everything is perfectly balanced - both the stable and the unstable. But why did I not pursue this path further? Why did I open another door? The reason is that I perceived the world increasingly as a struggle: between good and evil, etc., this dualistic manner of thinking. In ‘Equilibrium’ I wanted to escape from that world, and from time to time I succeeded, but then I was drawn back into it. It really ought to be called ‘Towards Equilibrium’.’

The main motif returns; it becomes the motivating force and leads us into a contrasting section with “vague imitations of typical polka dances. These are only small, brief particles. It is not a dance. It is more of a backward glance towards the time when Juha Kangas initiated me into folk-music, with the fiddlers' tradition.” This humorous “intermezzo” provides extreme tension and leads, in its obsessive yet playful way, to the climax of disquiet in the work.

Into the newly-created mood of calm and receptiveness comes a new motif: B natural, A, G, A flat (in German H-A-G-As, the note-names present in the name “Juha Kangas”) - which, together with the principal motif and occasional weakened objections from the dance episode, determines the course of events in the final section. As the final high, iridescent *fortissimo* breaks off, we hear in the depths F-A, earthly, gravitating without emphasis.

After Christoph Schütren

ROCK SCORE (1997) was commissioned by the Folk Arts Centre in Kaustinen and premiered on September 13th 1997 at the inauguration of the newly constructed building of the centre. Kaustinen is a small town with around 4500 inhabitants, but it is very well known

turėjo geros koncertų salės, išskyrus bažnyčią. Spraga buvo užpildyta, Kaustinene pastačius naują Liaudies menų centrą, kuriame yra 400 žmonių talpinti koncertų salė, įrengta uolos viduje ir dėl to pasižyminti puikia akustika. Rašant "Rock Score", mane įkvėpė šio pastato, ir ypač jo koncertų salės atmosfera.

Kalbant apie pastatą, mane sužavėjo drąsus melsvosios eglės, uolos, baltų paviršių, šviesos ir paprastumo derinys, visiškas išorinio pretenzingumo nebuvinamas. Išsyk susidaro įspūdis, kad architektui Raineriui Mahlamäki iš tikrujų patiko planuoti ši pastatą, tad jam paskyriau savo kompoziciją.

Manau, kad šis kūrinys nereikalauja išsamių paaiškinimų. Tai téra muzikinė fantazija, kurios partitūra užrašyta uoloje. Čia gana svarbūs statiski elementai, garsai. Naudojau smulkias melodines atkarpenes, priemonias liaudišką smuikavimą. Šios reminiscencijos kažkuo primena užmirštos praeities atgarsius. Tonali kūrinio pabaiga turėtų būti išgirsta granitinės uolos viduje.

Pehr Henrik Nordgren

ANDERS ELIASSON (g. 1947 Borlengėje, P. Dalarnoje) Stokholmo Karališkojoje muzikos akademijoje studijavo kompoziciją pas Ingvarą Lidholmą ir kontrapunktą bei harmoniją pas Valdemarą Söderholmą. 1972-73 m. buvo Elektroninės muzikos studijos fondo Meno komiteto narys. 1973 m. pelnė Stokholmo miesto menininko stipendiją, 1974 m. - Christo Johnsono premiją, o 1983 m. - Karališkosios muzikos akademijos premiją. Nuo aštuntojo dešimtmecio pradžios Andersas Eliassonas savo meną ēmė grįsti savoka "logos", kuris, anot jo, padeda muzikoję atsiiskeisti holistinei būties patirciai. Aštuntojo dešimtmecio kameriniuose kūriniuose išryškėjo jo požiūris į tai, kas laikytina pagrindiniai muzikos komponentais: sodrumas, erdvumas, įtampa, atspalaidavimas, tirštumas, aštrumas ir tamsumas. Kompozitorius išplėtojo sudétingą muzikinę kalbą, kurioje aiškiai skiriami tonacinės traukos laukai, o laiko plotmeje - kone fiziškai apčiuopiamos konfigūracijos ir judėjimas. Savitumo jo muzikai suteikia jvairios dermés, kurių struktūra remiasi griežtu reguliarumu (pavyzdžiu, pirminių skaičių eilémis). Nors kompozitorius jaučia didesnį prielankumą "muzikos angelui" - taip jis aiškina skirtumą tarp paaiškinamo ir nepaaiškinamo muzikoje.

Svarbesni kūriniai: Canti in lontananza kameriniams orkestrui (1977), Canto del Vagabondo, simfoninė kantata (1979), Desert Point styginių orkestrui

for its international folk-music festival in summer time. There is also a Chamber Music Festival, held in winter time (I am artistic director of it). For a very long time we were lacking a good concert hall - except the Church. This disadvantage has been amended thanks to the new Folk Arts Centre with its concert hall for about 400 people, built completely inside the rock and consequently pertaining very good acoustics. The atmosphere of the whole building and, especially, the exceptional concert hall inspired me very much, while writing the "Rock Score".

As for the building, I was excited by the bold combination of spruce tree, rock, white surface, light, straightforwardness, the complete lack of everything ostentatious. You get the immediate impression that the architect Rainer Mahlamäki has really enjoyed planning this building; I have dedicated my composition to him. I assume, "Rock Score" is just a musical fantasy scored in the rock, hence there is no need for much explanation. The static elements, sounds are quite important. I have also employed some small melodic particles reminding of country fiddle playing. These reminiscences are in a way like a sounding from the unknown past. The tonal ending of this composition should be heard inside the granite rock.

Pehr Henrik Nordgren

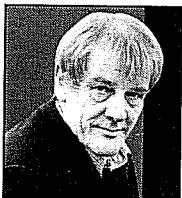
ANDERS ELIASSON (b. 1947 in Borlänge, Southern Dalarna) studied at the State Academy of Music in Stockholm in 1966-72, where his teachers were Ingvar Lidholm (composition) and Valdemar Söderholm (harmony and counterpoint). He was a member of the Artistic Committee of the Electronic Music Studio Foundation (1972-73). His distinctions include the City of Stockholm Artist's Fellowship in 1973, the Christ Johnson Prize in 1974 and the Royal Academy of Music Prize in 1983. In a number of important works from the beginning of the 1970s, Eliasson based his art on the concept of "logos", the implication being that his music was a bid to view existence in a holistic perspective. In a succession of chamber compositions during the 1970s he developed his grasp of the basic elements of music: intensity, airiness, tension, relaxation, density, inciseness and darkness. He evolved a complex language with distinct tonal fields of gravitation and - in the time dimension - with physically palpable patterns and movements. The identity of his work is based partly on the use of different modes, the structure of which tends to rest on strict regularity (governed, for example, by series of prime numbers). He himself, though, refers to his respect for "the angel of music", i.e. the difference

(1981), Koncertas fagotui ir styginiams (1982), Simfonija Nr. 1 (1986), Sinfonia concertante saksofonui ir orkestrui (1989), Koncertas valtornai ir styginių orkestrui (1992), Koncertas smuikui ir styginių orkestrui (1993).

OSTACOLI (Kliūtys, 1987) styginių orkestrui buvo sukurtas Ostrobotnijos kameriniam orkestrui ir jo vadovui Juha Kangas, kurie pirmąsyk atliko kūrinį 1988 metų Kaustineno kamerinės muzikos savaitėje. Visa kūrinio medžiaga išauga iš raiškiai artikuliuotos įžangos temos, kuriuos foršlagai, chromatinės slinktys, mažosios tercijos ir sekstos, mažosios nonos apimtis, sinkopuota ritmika įsirežia sąmonėje labiausiai koncentruotu pavidaalu. Ašturus akcentai ir ryškėjantys kontrastai (legato/staccato, garsiai/tyliai, greitai/lėtai) didina įtampą, tuo tarpu du akcentuoti pedalai pranašauja būsimą permainą. Pro greitų figūracijų ir vis garsesnių tēsių tonų ritmimes sāšaukas prasiskverbia tenuto tema, kylanti iš apačios ir įveikianti greitų kontrapunktų spaudimą, tvinksinčias tercijų tremolo besiveržianti į paviršių. Piu mosso prasideda nerami šokių imitacijų padala, pamažu iš elegantiškos virstanti brutaliai ir pasibaigianti akcentuotais akordais, kurie sustabdo trelių trintį. Visiškai priešingos nuotaikos Lento e lugubre apgaubia pradžios tematiką skaidria trelių ir priešingos krypties linijų skraiste. Galingiau nei iki šiol į paviršių iškyla tenuto tema. Nekaltas pirmųjų smuikų nuoširdumas pranašauja pabaigą ir nusivylimą, bet "deserto" sąstingi išsklaido bauginančios glissando atakos. Prasidėjęs Vivace agresyviai, kovingai veržiasi į priekį ir keliais išibėgėjimais pasiekia kraštutinę įtamprą: aukštų ir žemų registru priešstatos, nepaliaujamo triolių riminio pulso ir kovingų įžangos motyvų derinys pasiekia maksimalią obsesiją, užsiskleidžiančią neišvengiamybės narve. Atomazga, Lento con tristezza, nu-austa iš nekaltybės balsų, kurių ilgai laukta išsiskleidimą netrukus nutraukia glissando kirčiai - pabaigos, "deserto" pasiuntiniai: verpeto vidury tyro ramybė. Audros akyje matyti dykra.

Christoph Schützen

PER NØRGÅRD (g. 1932 m. Gentofteje, netoli Kopenhagos) Danijos karališkojoje muzikos akademijoje studijavo pas Vagną Holmboe ir Finną Høffdingą (1955), Paryžiuje - pas Nadią Boulanger. Dėstė kompoziciją Odensės konservatorijoje, Funeno, Jutlandijos, Arhuso karališkojoje ir Danijos karališkojoje muzikos akademijo-

between explicable and inexplicable in music.

Major works: Canti in lontananza for chamber orchestra (1977), Canto del Vagabondo, symphonic cantata (1979), Desert Point for string orchestra (1981), Concerto per fagotto ed archi (1982), Symphony No. 1 (1986), Sinfonia concertante for saxophone and orchestra (1989), Horn Concerto (1992), Violin Concerto (1993).

OSTACOLI (Obstacles, 1987) for string orchestra was dedicated to the Ostrobothnian Chamber Orchestra and its artistic director Juha Kangas, who has premiered the work during the Kaustinen Chamber Music Week in 1988. The whole material of the work develops from the expressively articulated introductory theme. Its appoggiaturas, chromatic progressions, minor thirds and sixths, the range of minor ninth, syncopated rhythms effects the consciousness in the most concentrated form. Distinct accents and appearing contrasts (legato/staccato, loud/silent, fast/slow) increase the tension, whereas at that time two accentuated pedals presage the coming change. Through the rhythmic linkup of fast figurations and extended tones that are getting louder, tenuto theme finds its way, rising from the bottom and overcoming the pressure of fast counterpoints, breaking to the surface with tremolo of stroking thirds. Piu mosso begins with a turbulent dance imitation section, gradually turning from elegant to brutal and ending with accentuated accords which stop the friction of trills. Lento e lugubre of totally different mood covers the beginning theme with transparent veil of trills and contrary motions. Tenuto theme emerges in the surface more powerfully then. Innocent sincerity of the first violins anticipates the end and disappointment, but the stagnancy of "deserto" is dispersed by startling attacks of glissando. The Vivace begins aggressively and efficiently strains forward and with several momenta achieves the critical tension: opposition of high and low registries, combination of incessant rhythmic pulse of triplets and warlike introduction motifs reach the maximal obsession, which shuts itself in the cage of inevitability. The denouement, Lento con tristezza, is woven of voices of innocence, the long waited opening of which is soon broken off by blows of glissando - messengers of the end, of "deserto": there is silence in the centre of the vortex. A wilderness lives in the eye of the storm.

Christoph Schützen

PER NØRGÅRD (b. 1932 in Gentofte near Copenhagen) took his diploma in 1955 from the Royal Danish Academy of Music, where he had studied with Finn Høffding, Vagn Holmboe and others. Then studied with Nadia Boulanger in Paris. Nørgård taught composition at the Funen Academy of Music, Odense Conservatory, The Royal Da-

jose. 1990 metais dėstė Dartingtono muzikos mokyloje. Jis laikomas vienu ižymiausiu danų kompozitorių nuo Carlo Nielseno laikų, įtakinga ir veiklia Danijos muzikinių institucijų figūra (tarp kitų postų, Jaunųjų kompozitorių asociacijos DUT ir Danijos kompozitorių draugijos pirmininkas).

1974 m. už operą "Gilgamesh" buvo apdovanotas Šiaurės tarybos premija. 1996 m. už nuopelnus Danijos muzikinei kultūrai Nørgårdas pirmasis iš danų kompozitorių buvo apdovanotas prestižine Sonningo muzikine premija, kuria anksčiau buvo pagerbtos tokios ižymybės kaip I. Stravinskis, W. Lutosławskis, D. Šostakovičius, O. Messiaenas, P. Boulezas, M. Rostropovičius, Milesas Davisas ir kt.

Septintajame dešimtmetyje Nørgårdas sumodeliavo "begalinę eilę", kuri jam padėjo muzikines kompozicijas konstruoti matematinių fraktaļų principu. Jos galimybės buvo žvalgomos 7-8 deš. kūrinuose (Simfonijoje Nr. 2, 3, "Voyage into the Golden Screen", kuriami Nørgårdas atrado vėlesnių laikų spektrinės muzikos principą).

Svarbiausi kūriniai: operos Gilgamesh (1971-72), Siddharta (Play for the Expected One, 1973-79), The Divine Circus (Det guddommelige Tivoli, 1982), Nuit des hommes (1996); 5 simfonijos (1953-55, 1970, 1972-75, 1981, 1990); Constellations 12 styginių (1958), Fragment VI orkestrui (1959-61), Iris orkestrui (1966-67), Voyage into the Golden Screen orkestrui (1968-69), Proteus fleitai ir mušamiesiems (1980), I Ching solo mušamiesiems (1982), Between violončelei ir orkestrui (1985), Lerchesang fleitai, smuikui ir violončelei (1986), L'Enfant et L'Aube sopraniui, tenorui ir kameriniams ansambliui (1987-88), Syn varinių pučiamujų kvintetu (1988), King, Queen and Ace arfaui ir 13 instrumentų (1989), Nemo Dynamo mušamiesiems ir kompiuteriu (1991), RePercussion mušamujų duetui (1991), Spaces of Time orkestrui su fortepijonu concertante (1991), Tjampuan smuikui ir violončelei (1992).

FUGITIVE SUMMER (Trumpalaikė vasara, 1992). Norint apibūdinti pavadinimą, tris kūrinio dalis - remiantis pritempta poetine analogija - galima būtų palyginti su vasara šiaurėje, jos prislopintais, nepastoviais bruožais. Daňiškai pavadinimo žodžiai [Flyvende Sommer] atitinka liaudišką mažųjų vorų pavadinimą. Jų vos ižiūrimi voratinkliai tam tikromis dienomis žybčioja ore sidabriniais atšvaitais, kai ką tik išsirite padarėliai ieško laimės, leisdam i vėjui neštį juos ten, kur jis pučia. Panašiai ir aš leidau savo mintims skristi, kur tik pūstelėjo mano siela...

Formos atvirumas netrukdo suvokti tam tikrą linijų nuoseklumą: pirmoje dalyje persipinančios, plačios apimties atvirų kvintų grandinės sutelkiamos ilgai tėsiamoje melodijoje, aprépiantchoje kelias oktavas. Antra dalis pra-

nish Academy of Music and the Jutland Academy of Music where in 1987 he was appointed Professor of Music; since 1965 he has been a professor at the Royal Academy of Music in Aarhus. In 1990 he has delivered lectures at Dartington International Summer School of Music.

He is deemed to be the greatest Danish composer since Carl Nielsen, influential and active figure in Danish musical life (he has also had a string of posts, including the chairmanship of the young composers' association DUT and the Danish Composers' Society). In 1974 he was honoured with the Nordic Council Prize for the opera "Gilgamesh". In 1996 he was awarded the prestigious Sonning Music Prize which is given to a musician whose work has greatly influenced and contributed to Danish musical life, and Nørgård's honor marks the first time that the Prize has been awarded to a Danish composer. Nørgård joins a distinguished list of musical honorees including I. Stravinsky, W. Lutosławski, B. Britten, D. Shostakovich, O. Messiaen, P. Boulez, M. Rostropovich, Miles Davis, etc.

In 1960s he discovered the "infinity row" which he used to create a hierarchically constructed music, where a structure in one level can be found in a larger coherence which can be found in an even larger one, and so on - much in the way fractals are built up. The infinity row was explored during the 60s and 70s in works like "Voyage into the Golden Screen" (in which Nørgård anticipates the spectral music of later times), and the 2nd and 3rd symphonies.

Principal works: operas Gilgamesh (1971-72), Siddharta (Play for the Expected One, 1973-79), The Divine Circus (Det guddommelige Tivoli, 1982), Nuit des hommes (1996); 5 symphonies (1953-55, 1970, 1972-75, 1981, 1990); Constellations for 12 strings (1958), Fragment VI for orchestra (1959-61), Iris for orchestra (1966-67), Voyage into the Golden Screen for orchestra (1968-69), Proteus for flute and percussion (1980), I Ching for percussion (1982), Between for cello and orchestra (1985), Lerchesang for flute, violin and cello (1986), L'Enfant et L'Aube for soprano, tenor and chamber ensemble (1987-88), Syn for brass quintet (1988), King, Queen and Ace for harp and 13 instruments (1989), Nemo Dynamo for percussion and computer (1991), RePercussion, duo for percussion (1991), Spaces of Time for orchestra with concertante piano (1991), Tjampuan for violin and cello (1992).

FUGITIVE SUMMER (1992). To qualify the title, one might - in a far-fetched, poetic analogy - compare the three movements with the Nordic summer, with its subdued and unstable features. In Danish, the words of the title [Flyvende Sommer] are identical to the popular name for the minuscule spiders with their almost invisible threads, seen as silver glimpses in the air on

sideda ir baigiasi bemaž statisku aukšto registro ir nepaprastai švelnios dinamikos garsų pasauliu. Po jo pasigirstančią vaikišką, fragmentišką melodiją nutraukia migloti, lyriniai komentarai. Kaip kontrastas šioms svajingoms dalims, finalas yra žaismingas, guvus, linksmas ir melodingas, išsiskiriantis ūmiais, staigiai krintančiais smuiko solo pasažais. Šio riturnelinio šokio viduryje intermezzo sugrįžta vis kitokiu pavidalu, bet nuolat pasikartojant mažoriniam dvięjų natų vidutinio tempo motyvui, po kurio visada pasikartoja tas pats motyvas, tik minore ir truputį greičiau.

Per Norgård

KARIN REHNVIST (g. 1957 Stokholme) yra viena iš nedaugelio moteryų, pasirinkusių kompozitorės profesiją švedų muzikos istorijoje. 1980 metais tapusi muzikos mokytoja, ji įstojo į Stokholmo Karališkąją muzikos mokyklą (Musikhögskolen), kur studijavo kompoziciją pas Gunnarą Buchtą, Brianą Ferneyhough, Arne Mellnäsą ir Pära Lindgreną (1984). 1976-1991 m. vadovavo mėgejiškam chorui "Stans Kör". 1987-1991 m. buvo Švedijos kompozitorų draugijos valdybos narė. Tarptautinį pripažinimą kompozitorei pelnė vienės iš ankstyvųjų kūrinių "David's nimm", pateiktas 1985 metų Tarptautiniam kompozitorų Rostrum'ui. Atliekant šį kūrinių, prasidėjo ilgametis bendradarbiavimas su dainininkėmis Lena Willemark bei Susanne Rosenberg - daugelio vėlesnių K. Rehnqvist vokaliinių kompozicijų atlikėjomis.

Vienas labiausiai išskirtinų jos kūrybos bruožų yra liaudies muzikos elementų įtraukimas į šiuolaikinės akademinės muzikos kūrybą. Folkloriniai elementai - integrali jos muzikos dalis, todėl nevirsta vien specialiaisiais efektais ar nostalgijos išraiška. Kaip ir daugelis jos kartos rimtosios muzikos kūrėjų, dažnai ieškojusių - ir iš tiesų radusių - impulsų liaudies ar populiarojoje kultūroje, Karin Rehnqvist sąmoningai siekia praplėsti avangardinio modernizmo naudojamos muzikinės medžiagos ir technikos ribas.

Kai kuriuose savo kūriniuose kompozitorė naudoja senovinę dainavimo techniką, vadinančią "kulning". Ja išgaunamas labai šaižus, stiprus garsas be vibrato, kuriuo piemenės (gyvulius ganydavusios tik moterys) kviesdavo galvijus iš kalnuose esančių ganyklų arba

certain days, when the new-born creatures seek their future by letting the wind take them wherever it blows. In the same way I have let the ideas fly wherever my spirit blew...

Within this formal openness, certain linear developments may be perceived: in the first movement, interlocking and wide-ranging chains of open fifths concentrate into a long-spun melody, covering several octaves. The second movement starts and ends with an almost static sound world in the high register and with extremely soft dynamics followed by a childlike, fragmentary melody which is interrupted by vague, lyrical comments. As a contrast to these dreamy movements, the playful finale is vivacious, lively and melodic, characterized by steep, violent falling figures, often given to the solo violinist. Amidst this ritornello-like dance, and intermezzo returns in different shapes, but always with a two-tone turn in a major mode and at a moderate speed, followed by a similar turn in minor and slightly faster.

Per Norgård

KARIN REHNVIST (b. 1957 in Stockholm) is one of very few women composers in the history of Swedish art music. Qualified as music teacher in 1980 before commencing the composition course at the Royal College of Music in Stockholm, where her teachers included Gunnar Bucht, Brian Ferneyhough, Arne Mellnäs, and Pär Lindgren (1984). In 1976-91 she was the leader of the amateur choir, Stans Kör. In 1987-91 she was a member of the board of the Society of Swedish Composers'.

A significant early work "David's nimm" (1983) was presented at the International Composer's Rostrum in 1985 and won immediate international acclaim. In fact, with this piece an important collaboration commenced with singers Lena Willemark and Susanne Rosenberg who has performed numerous later compositions by Karin Rehnqvist.

A characteristic feature which has often been mentioned in connection with Karin Rehnqvist's music is the cross-fertilisation between art music and folk music. The folk music element is an integral part of her music and is not just used for effect or for nostalgic reasons. Like several of the composers of her generation who had been looking for - and indeed also found - interesting impulses in the realm of folk and popular culture, Karin Rehnqvist consciously seeks to extend the limits of what is traditionally assumed to be the materials and techniques of avant-garde modernism.

A feature of several of Rehnqvist's works is her use of "kulning". This archaic song technique produces a loud, high-pitched tone without vibrato which was used by hearing girls (since it was the women who looked after the

susišaukdavo tarpusavyje per didelį nuotoli. Kulningo pavyzdžių yra kūriniuose "Puksånger-lockrop" (1989), 1994 metais sukėlusiamė sensaciją Pasaulinėse muzikos dienose Stokholme, "Rädda mig ur dyn" (1994) ir "Solsången" (1994). Vokalinis mąstymas, motyvinis ir ritminis "kvépavimas" taip pat persmelkia ir instrumentinę Karin Renqvist kūrybą, pavyzdžiui, "Kast" (1986-87), "Lamento-Rytmen av en röst" (1993). Salytis su vokaline muzika ir chorvedės patirtis paskatino kompozitorę specialiai domėtis atlikimu, įkvėpė bandymams kitaip pažvelgti į koncertinio atlikimo situaciją. Šios patirties ir apmąstymų įtakoti paskutiniųjų metų kūriniai "Vishetens lov" (1996) ir "Anrop-Inrhop-Utrop" (1997).

1996 m. Karin Renqvist buvo apdovanota Läkerol Arts Award "už liaudies ir akademinės muzikos ryšių atgaivinimą" ir dienraščio "Expressen" Spelmannen premija. 1997 m. už "Solsången" ji pelnė Christo Johnsono premija.

TAROMIRS TID (Taromiro laikai, 1985-87). Styginiai instrumentai "dainuoja" lopšinę, kurios nuotaika svyruoja tarp nusiraminimo ir antgamtiškumo. Argi tai néra kaip tik toks saitas, kuriuo paprastai susijungia motina ir vaikas, kai iš pirminės materijos - naujagimio ir motinos kūno - kuriasi sąmonė? Ir argi tai néra būtent tai, ką sužino vaikas, kai mokosi kalbėti: kad chaosas ir pasitikėjimas yra artimi kaimynai, lygai kaip šviesa ir tamsa, riksmai ir dainos.

Zahorka Žukovič

JUHA KANGAS (g. 1945 Kaustinen) savo muzikinę veiklą pradėjo būdamas liaudies fidlieri. Vėliau Sibelius akademijoje studijavo smuiką pas garsujį suomių smuikininką Onni Suhoneną. 1996-71 metais griežė altu Helsinkio filharmonijos simfoniniame orkestre. 1972 metais tapo smuiko déstytoju Centrines Ostrobotnijos konservatorijoje ir įkūrė Ostrobotnijos kamerinj orkestrą.

Juha Kangas yra savamokslis dirigentas. 1995-96 metais vadovavo Talino kameriniams orkestrui, 1995-98 m. - dirigavo Lahti simfoninio orkestro koncertams. Kaip dirigentas svečiavosi daugelyje Europos miestų. 1997 m. debiutavo Vokietijoje, diriguodamas Miuncheno filharmonijos simfoniniams orkestrui.

Be daugsyk spaudoje paliudyto domėjimosi šiuolaike muzika, Kangas garsėja kaip Baroko ir Vienos klasikos interpretuotojas.

1992 metais Juha Kangas buvo apdovanotas Suomijos nacionalinės muzikos premija, 1998 metais - Latvijos didžiaja muzikos premija ir Suomijos premija.

animals) to call the animal, in the mountains on grazing pastures. Examples of kulning can be heard in "Puksånger-lockrop" (1989), which caused a considerable stir at the ISCM World Music Days in Stockholm in 1994, "Rädda mig ur dyn" (1994), and "Solsången" (1994). Karin Renqvist mostly thinks in vocal terms and her instrumental music is also characterised by a kind of motivic and rhythmic "breathing", for example, "Kast" (1986-87), "Lamento-Rytmen av en röst" (1993). A close relationship to vocal music and her experience as a choir conductor has coloured several works whose form has grown out of an overall performance concept: "Vishetens Lov" (1996) and "Anrop-Inrhop-Utrop" (1997).

In 1996 Karin Renqvist received the Läkerol Arts Award "for her renewal of the relationship between folk music and art music". The same year she was awarded the "Spelmanen" Prize by the daily newspaper "Expressen", and in 1997 she received the Christ Johnson Prize for "Solsången".

In TAROMIRS TID (Taromir's Time, 1985-87) the string instruments sing a lullaby which oscillates between the soothng and the unearthly. Isn't this just the way that mother and child have traditionally united in creating consciousness out of the raw material which is the new-born child? And isn't this exactly what the infant learns when it masters language - that chaos and trust are near neighbours, just like light and darkness and cries and songs.

Zahorka Žukovič

JUHA KANGAS (b. 1945 in Kaustinen) started his musical career as a folk fiddler. He studied violin at the Sibelius Academy under the legendary Onni Suhonen, and then spent five years playing the viola in the Helsinki Philharmonic Orchestra. Afterwards he became a lecturer at the Conservatory of Central Ostrobothnia. His conducting career started when he formed the Ostrobothnian Chamber Orchestra and he is essentially self-taught. Juha Kangas was an artistic leader of the Tallinn Chamber Orchestra in 1995-96 and guest conductor of the Lahti Symphony Orchestra in 1995-98. He has also performed as a guest conductor in several European cities. In 1997 he made his German debut conducting the Munich Philharmonic Orchestra.

Alongside his amply documented interest in contemporary music, Kangas has also made a name for himself as a dedicated interpreter of Baroque style and Vienna classicism.

Juha Kangas was awarded the Finnish National Music Prize in 1992, Latvian Grand Music Prize and Finland Prize in 1998.

OSTROBOTNIJOS KAMERINIO ORKESTRO veikla prasidėjo 1972 m., kai Kokolos muzikos gimnazijoje buvo įkurtas styginių orkestras, kurį sudarė 10-11 metų mokiniai. Įkurtas ir išugdytas žymaus suomių smuikininko ir dirigento Juha Kangas, šis orkestras iki 1979 m. buvo globojamas Ostrobotnijos muzikos instituto, o 1989 metais tapo profesionaliu kameriniu orkestru.

Ostrobotnijos kamerinis orkestras placiai garsėja savo išskirtiniu skambesiu. Jo repertuaras aprėpia visų laikotarių muziką nuo Baroko iki šių dienų, nors labiausiai vertinami jo šiuolaikinės muzikos atlirkimai ir pastangos užsakyti bei inicijuoti naujos suomių muzikos premjeras. Jis taip pat palaiiko glaudžius ryšius su kitų Skandinavijos šalių Baltijos valstybių kompozitoriais: Pehru Henriku Nordgrenu, Kalevi Aho, Erkki Salmenhaara, Einojuhani Rautavaara, Andersu Eliassonu, Karin Rehnqvist, Halvoru Haugu ir Ketilu Hvoslefui, Peru Nørgårdnu, Lepo Sumera, Erkki-Sven Tüürui, Arvo Pärtu, Pēteriu Vasku, Valentiniu Silvestrovu, Osvaldu Balakausku ir Onute Narbutaitė. Šiandien priskaičiuojama virš 80 Ostrobotnijos kamerinio orkestro atlirktyų jų kūrinių premjerų.

Tikraji pripažinimą orkestrui pelnė 1993 metų Šiaurės tarybos premija, įtakingiausias šiaurės šalių muzikinis apdovanojimas. Nuo to laiko Ostrobotnijos kamerinis orkestras pelnė dar du apdovanojimai: Suomijos kompozitorų autorinių teisių draugijos (Teosto) premija ir 1998 metų Suomijos kompozitorų draugijos Madetoja premija.

Ostrobotnijos kamerinis orkestras bendradarbiauja su žymiausiais pasaulio atlirkėjais ir yra jrašęs daugiau nei 30 kompaktinių diskų. Jis gastrolavo Baltijos valstybėse, Didžiojoje Britanijoje, Japonijoje, Vokietijoje, Austrijoje, Liuksemburge ir Skandinavijoje. Šiais metais orkestras gastroliuoja Olandijoje, Prancūzijoje ir Lietuvoje.

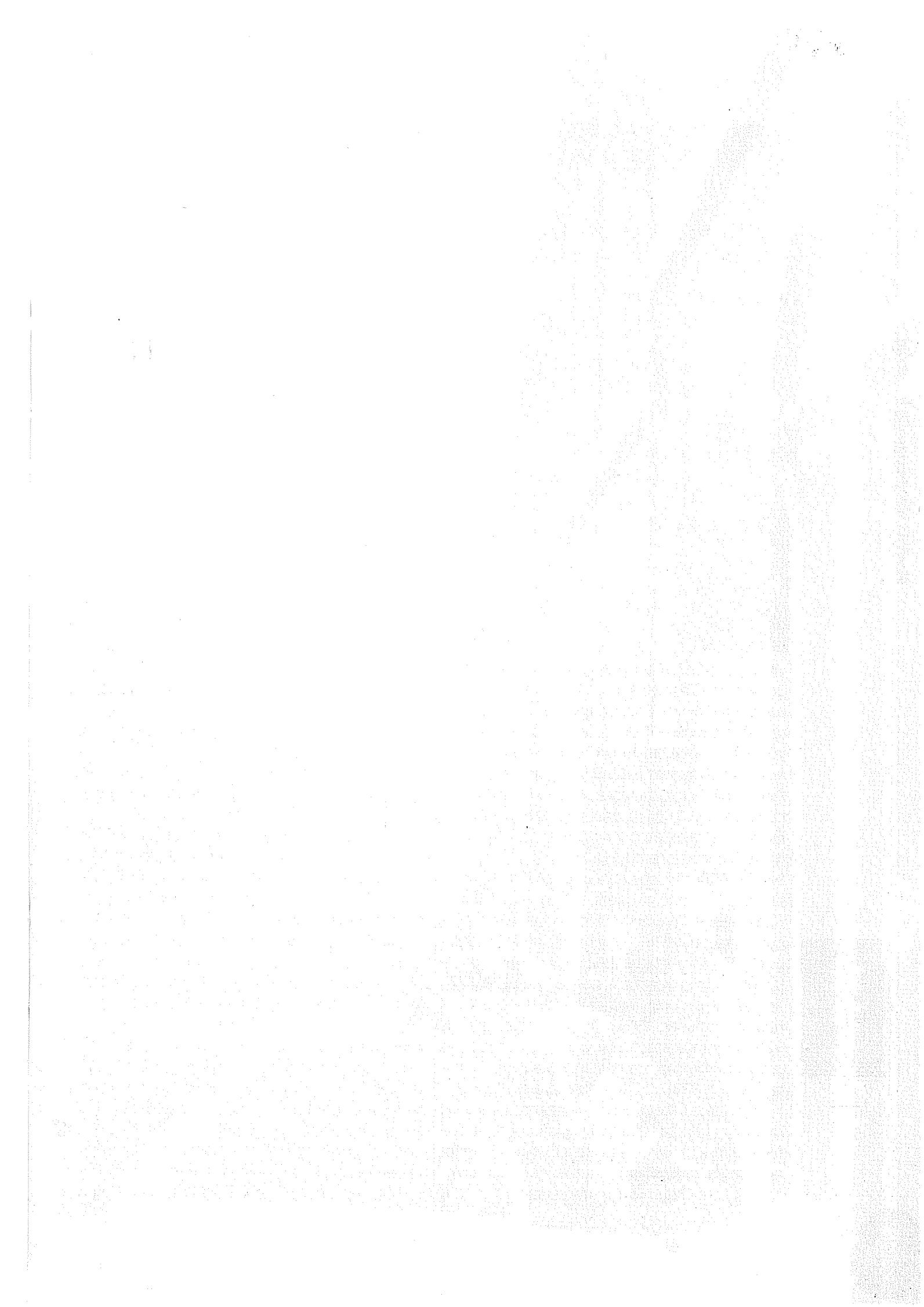
The OSTROBOTHNIAN CHAMBER ORCHESTRA originated as a student string ensemble made up of 10-11 year old pupils at the Kokkola Music College in 1972, becoming a fully professional string orchestra in 1989. Founded and trained by the noted violinist Juha Kangas, it continued under the auspices of the Ostrobothnian Music Institute until 1979, when it separated from its parent organization.

The Ostrobothnian Chamber Orchestra has established a wide reputation for its very special sonority. Its repertoire covers all periods in the history of music from the Baroque to the present day but is especially noted for its performances of contemporary music and its pioneering efforts to commission and perform new Finnish music. It has also close contacts with composers in the rest of Scandinavia and the Baltic states : Pehr Henrik Nordgren, Kalevi Aho, Erkki Salmenhaara, Einojuhani Rautavaara, Anders Eliasson, Karin Rehnqvist, Halvor Haug, Ketil Hvoslef, Per Nørgård, Lepo Sumera, Erkki-Sven Tüür, Arvo Pärt, Pēteri Vasks, Valentin Silvestrov, Osvaldas Balakauskas ir Onutė Narbutaitė. Has premiered over 80 works to date, many of them being commissioned by the orchestra itself.

The Ostrobothnian Chamber Orchestra regularly performs with the most celebrated international soloists and has released around 30 CD's. Its foreign tours have taken it to the Baltic countries, Great Britain, Japan, Germany, Austria, Luxembourg, and Scandinavia. This year the orchestra tours in Holland, France and Lithuania.

The real breakthrough was made in 1993, when the orchestra received the Nordic Council Music Prize, the most prestigious musical award of the Nordic countries. Since then the Ostrobothnian Chamber Orchestra was honoured with two more prizes: Creation Prize by the Finnish Composers' Copyright Society (Teosto) and in spring 1998 - the Madetoja Prize by the Society of Finnish Composers.

Spalio 22, penktadienis

Nacionalinė filharmonija
19 val.

OSTROBOTNIJOS KAMERINIS ORKESTRAS
Juha Kangas - meno vadovas ir dirigentas

Vidmantas Bartulis PSALMĖS (1999)**
Onutė Narbutaitė SINFONIA COL TRIANGOLO (1996)

Jānis Petraškevičs DISTANCE(S) (1998)**
Algirdas Martinaitis SERENADA PANELEI EUROPAI (1999)**

** premjera

* premjera Lietuvoje

VIDMANTAS BARTULIS (g. 1954 Kaune) 1980 m. baigė valstybinės konservatorijos (dabar Lietuvos muzikos akademija) prof. Eduardo Balsio kompozicijos klasę. Tris metus dėstė Kauno J. Gruodžio aukštėsniojoje muzikos mokykloje. Nuo 1983 m. Kauno dramos teatre dirba muzikos dalies vedėju. Nuo 1999 m. - Kauno dramos teatro vadovas. Dalyvavo "Menų sambūrio" veikloje. 1996 m. pripažintas geriausiu muzikos teatrui kompozitoriumi. 1998 m. apdovanotas Lietuvos nacionaline premija.

Svarbesni kūriniai: opera Pamoka (V. Bartulio libretas pagal E. Ionesco pjese, 1993), 2 simfonijos (1980, 1985), Requiem (1989), Koncertas fortepijonui ir orkestriui (1994), Regenspiele styginių orkestriui (1995), I like Schubert styginių orkestriui (1998), kantata Sutemų giesmės (S. Gedos žodž., 1986), Mišios (1987), kantata Nativitas Domini (liturginis R. Mikutavičiaus tekstas, 1991), Trys vidalijos obojui, arfai, dviej smuikams, altui ir violončelei (1987), De profundis klarnetui, smuikui, altui, violončelei ir fortepijonui (1988), O, brangioji styginių kvartetui (1994), I don't like souvenirs kontrabosui ir mušamiesiems (1995), I like J. S. Bach fortepijonui ir mušamiesiems (1995), Hommage a Čiurlionis saksofonui, bosniams klarnetui, sintezatoriui ir kanklėms (1995), I like Chopin dvieims fortepijonams (1997),

VIDMANTAS BARTULIS (b. 1954 in Kaunas) graduated from the Lithuanian State Conservatory (presently Lithuanian Academy of Music), class of composition under Prof. Eduardas Balsys in 1980. For three years he has been lecturing in Juozas Gruodis College of Music in Kaunas. Since 1983 he has been working as a musical director at the Drama Theatre in Kaunas. Since 1999 Bartulis has been appointed as a director of Kaunas Drama Theatre. He was engaged in the activities of the "Arts Alliance" in 1990. In 1996 Bartulis was acknowledged as the Best Theatre Composer. In 1998 he was awarded Lithuanian National Prize.

Principal works: opera The Lesson (libretto by Vidmantas Bartulis after the play by Eugene Ionesco, 1993), 2 symphonies (1980, 1985), Requiem (1989), Concerto for piano and orchestra (1994), Regenspiele for string orchestra (1995), I like Schubert for string orchestra (1998), Twilight Songs, cantata for soprano and organ (verse by S. Geda, 1986), Mass for mixed choir and organ (1987), Nativitas Domini, cantata for female choir, mixed choir, two violins, kanklės, and organ (liturgical text by Ričardas Mikutavičius 1991), Three Videlyias for oboe, harp, two violins, viola and cello (1987), De profundis for clarinet, violin, viola, cello and piano (1988), Oh, Darling for string quartet (1994), I don't like souvenirs for double-bass and percussion (1995), I like J.S.Bach. Prelude C Major for piano and percussion (1995), Hommage ? Čiurlionis for saxophone, bass clarinet, synthesizer, and kanklės (1995), I like Chopin - Sonate Si Maj for two pianos

October 22nd, Friday

National Philharmonic Hall

7 p.m.

OSTROBOTHNIAN CHAMBER ORCHESTRA

Juha Kangas - artistic director and conductor

Vidmantas Bartulis PSALMS (1999)**

Onutė Narbutaitė SINFONIA COL TRIANGOLO (1996)

Jānis Petraškevičs DISTANCE(S) (1999)**

Algirdas Martinaitis SERENADE TO MISTRESS EUROPE (1999)**

** world premiere

* Lithuanian premiere

Dainų šalis I ir II liaudies daininkams, saksofonui ir magnetofono juostai (1993, 1997), Ant kalno tenorui, klarinetui, fortepijonui ir styginių kvartetui (H. Heine's, Ch. F. Schubarto, M. Claudio's, P. Celano žodž., 1996), Kukučio idilės balsui, fortepijonui, trombonui, mušamiesiems ir kontrabosui (M. Martinaičio žodž., 1998), Aušrinė sopraniui, tenorui, mišriam chorui, sintezatoriu, kanklėms ir mušamiesiems (L. Jakimavičiaus žodž., 1998).

PSALMĖS styginių orkestру (1999). Tai savotiška De profundis, Requiem, Mišių tasa. Psalminiai giedojimai transformuoja iš rėkiančių į murmančius, iš "piktu" į "gražius". Tol, kol nenusistovi vidinė ramybė, visaapimanti harmonija ir meditacijos "palaima".

Vidmantas Bartulis

ONUTĖ NARBUTAITĖ (g. 1956 Vilniuje) 1979 m. Lietuvos valstybinėje konservatorijoje (dabar Lietuvos muzikos akademija) baigė prof. Juliaus Juzeliūno kompozicijos klasę. 1979-82 m. Lietuvos konservatorijos Klaipėdos fakultetuose dėstė teorines disciplinas. Nuo 1982 m. atsidėjo tik kūrybai ir gyvena Vilniuje. 1997 metais už oratorių "Centones meae urbi" ("Skiautinys mano miestui") kompozitorė pelnė Lietuvos Nacionalinę premiją. Onutė Narbutaitė yra pelnusi ir keletą kitų reikšmingų apdovanojimų. Jos kūriniai nuolat užsakomi ir skamba daugelyje koncertų bei festivalių Lietuvoje ir užsienyje. Tarp jų: Baltisk Musikfestival (Stockholm, 1991, 1992), Schles-

(1997), Part of Songs I and II for folk singers, saxophone and tape (1993, 1997), Upon a Hill for tenor, clarinet, piano, two violins, viola, and cello (verse by H. Heine, Ch. F. Schubart, M. Claudio, P. Celan, 1996), Hoopoe's Idylls for voice, piano, tuba, percussion and double-bass (verse by M. Martinaitis, 1998), Morning Star for soprano, tenor, mixed choir, synthesizer, kanklės and percussion (verse by L. Jakimavičius, 1998).

PSALMS for chamber orchestra (1999). In a way, it is a continuation of De profundis, Requiem and Mass. Psalmodic chants transform themselves from crying to murmuring, from the "irate" to the "beautiful". Until they subside into the inner silence, overwhelming harmony and the "bliss" of meditation.

Vidmantas Bartulis

ONUTĖ NARBUTAITĖ (b. 1956 in Vilnius) has acquired some fundamentals of composition from Bronius Kutavicius, and in 1979 she graduated from the Lithuanian State Conservatory (presently Lithuanian Academy of Music) where she studied

composition with Prof. Julius Juzeliūnas. In 1979 - 1982 she lectured theory and history of music at the faculties of the Lithuanian State Conservatory in Klaipėda. Since 1982 she has been living in Vilnius, devoting her time to creation. In 1997 the composer was awarded the National Prize for the oratorio "Centones meae urbi" (A Scrap for my City) for two soloists, mixed choir, and orchestra. Onutė Narbutaitė has been honoured with

wig Holstein Musik Festival (1992), Helsinki Festival (1992), "Musikhøst" (Odense, 1992), "ADEvantgarde" (1993), "Warszawska Jesien" (1994, 1997), "Spurensuche" (Heidelberg, 1994), "De Suite Muziekweek" (Amsterdam, 1995), "Artgenda 96" (Kopenhagen), Kaustinen XX Chamber Music Week (Suomija, 1998).

Svarbesni kūriniai: Liberatio 3 fleitoms, 3 obojams, 3 valtornoms, 3 trombonams, lėkštėms, lėkštelėms, smuikui, altui, violončelei ir kontrabosui (1989), Opus lugubre styginių orkestriui (1991), Metabolė dviem obojams, klavesinui ir styginiams (1992), Nakties kantata mišriam chorui (A. A. Jonyno žodž., 1979), oratorija Centones meae urbi sopraniui, baritonui, mišriam chorui ir orkestriui (1997), Atverk užmaršties varthus, styginių kvartetas Nr. 2 (1980), Piešinys styginių kvartetui ir sugrižtančiai žiemai, styginių kvartetas Nr. 3 (1991), Vilniaus divertimentas fleitai, dviems išilginėms fleitoms, gitarai, klavesinui, tamburinui ir styginių kvartetui (1984), Mozartsommer fleitai, smuikui, altui ir klavesinui (1991), Vérinys mušamiesiems, kontrabosui ir 3-4 aukštos tesitūros instrumentams arba balsams (1995), Winterserenade fleitai, smuikui ir altui (1997), Gesang altui, tenorui, bassui, obojui ir vargonams (R. M. Rilkes žodž., 1997), Rudens riturnelė. Hommage a Fryderyk smuikui, altui, violončelei ir fortepijonui (1999).

SINFONIA COL TRIANGOLO styginių orkestriui (1996) skirta Ostrobotnijos kameriniams orkestriui. Jos premjera įvyko Kaustinene (Suomija) 1998 metais, Kamerinės muzikos savaitės metu.

Tai veidrodinė kompozicija - nuo vidurio muzika inversiškai pakitusiais garsaeiliais grįžta į savo pradžią. Impulsą tokiai "rato" formai davė dylančio ir vėl pilnéjančio ménulio jvaizdis. Tačiau, kadangi autorė nepasitiki mechaniskai konstruojamomis formomis, gale atsiradusi coda išveda iš šio uždaroto rato į kitą muzikinę erdvę. O pro natomis primargintas partitūros penklines vietomis gal būt prasiskverbria kartais ryški, kartais blausti ménulio švesa.

Onutė Narbutaitė

JĀNIS PETRAŠKEVIČS (g. 1978 Rygoje) baigės kompoziciją Emīlio Dārzinio muzikos mokykloje (prof. Gedertas Ramanas), kompozicijos studijas tėsė Latvijos muzikos akademijoje pas prof. Pēteri Plakidži. Pelnės Švedų instituto stipendiją, išvyko studijuoti kompozicijos į Stokholmą pas Sveną-Davidą

some other important prizes and her works are constantly commissioned and performed at many concerts and festivals in Lithuania and abroad. Among them at the festivals "Baltisk Musikfestival" (Stockholm, 1991, 1992), Schleswig Holstein Musik Festival (1992), Helsinki Festival (1992), "Musikhøst" (Odense, 1992), "ADEvantgarde" (1993), "Warszawska Jesien" (1994, 1997), "Spurensuche" (Heidelberg, 1994), "De Suite Muziekweek" (Amsterdam, 1995), "Artgenda 96" (Copenhagen), "Kaustinen XX Chamber Music Week" (1998).

Principal works: Liberatio for 3 flutes, 3 oboes, 3 horns, 3 trombones, piatti, violin, viola, cello, and double-bass (1989), Opus lugubre for string orchestra (1991), Metabolė for two oboes, harpsichord and strings (1992), Night Cantata for mixed choir (text by A. A. Jynas, 1979), Centones meae urbi, oratorio for soprano, baritone, mixed choir and orchestra (1997), Open the Gates of Oblivion, string quartet No. 2 (1980), The Drawing for a String Quartet and the Returning Winter, string quartet No. 3 (1991), Vilnius - Divertimento for flute, two recorders, guitar, harpsichord, tambourine and string quartet (1984), Mozartsommer for flute, violin, viola and harpsichord (1991), Beads for percussion, double-bass and 3-4 high tessitura instruments or voices (1995), Winterserenade for flute, violin and viola (1997), Gesang for alto, tenor, bass, oboe, and organ (text by R. M. Rilke, 1997), Autumn Ritornello. Hommage a Fryderyk for violin, viola, cello and piano (1999).

SINFONIA COL TRIANGOLO for string orchestra (1998) was written for the Ostrobothnian Chamber Orchestra. The premiere took place at the Chamber Music Week in Kaustinen (Finland) in 1998.

It is a mirror composition - from the middle music with inversely changed scale returns to its beginning. Impulse for such "circle" form might have come from the image of the constantly waning and waxing moon. However, as the author does not rely on mechanically constructed forms, the coda that appears at the end helps out from this endless circle to the different musical space. And moonlight - bright and dim, may find its way through the score staves marked with notes.

Onutė Narbutaitė

JĀNIS PETRAŠKEVIČS (b. 1978 in Riga) graduated from Emīls Dārziņš Music School, composition department under Prof. Gederts Ramans. Studied composition at the Latvian Academy of Music under Prof. Pēteris Plakidži. After having obtained the Swedish Institute Scholarship, he moved to Stockholm, where studied with

Sandströmą. 1996 metais gavęs KulturKontakt Austria stipendiją kompozitorius dalyvavo IV Tarptautinėje naujosios muzikos akademijoje Švace (Austrija, 1996), kurioje studijavo kompoziciją su Bohusławu Schaefferiu ir kompiuterinę kompoziciją su Mareku Choloniewskiu. Taip pat dalyvavo Baltijos regiono jaunų kompozitorų kursuose Visbiuje (Gotlandas, 1997) ir Darmštato naujosios muzikos vasaros kursuose (1998). 1997 metais Tarptautiniame kompozitorų Rostrume, Paryžiuje, Jānīs Petraskevičiaus "Monodrama" violončelių tarp jaunų kompozitorų kūrinių užėmė penktą vietą. Jo kompozicijos įtrauktos į daugelio naujai susikūrusių ir žinomų ansamblių repertuarą, atliekamos Latvijoje, Norvegijoje, Švedijoje, Lietuvoje, Austrijoje ir Belgijoje. Keletas kūrinių buvo specialiai išrašyti radijui ir televizijai.

Svarbesni kūriniai: Sun of the Lake, invencija 5 smuikams (1992), Wind of Imaginations 5 violončelėms (1994/96), Heart of the Guardian Angel, senovinė siuита-variacijos styginių orkestrui (1993/95), Wanderings of the Pilgrim flėitai ir styginių okestrui (1994), The Windy Trees styginių kvartetu (1993/96), Ricercare per flauto e quartetto d'archi (1994), Flight of the Arrow. Just heaving in sight and ... far afar, monodrama violončelių solo, op. 1 (1996/97), Et la nuit illumina la nuit, rečitatyvai ir arioso altui, klarnetui in a ir fortepijonui, op. 2 (1997), Mist ... the Furthest Point obojui, anglų ragui, bosiniam klarnetui, trimitui piccolo ir kontrabosui, op. 3 (1997/98).

DISTANCE(S) dvidešimčiai styginių, op. 4 buvo sukurtas Ostrobotnijos kameriniam orkestrui 1999-ųjų vasarą, gausv pakvetimą dalyvauti šių metų "Gaidos" festivalyje. Kūrinys skiriamas Svenui-Davidui Sandströmu - mano kompozicijos dėstytojui Stokholme.

Kūrinys labiau primena netolydžią plėtotę nei nuoseklų judėjimą į priekį. Per trumpą laiką tame įvyksta gana daug dalykų, nes kuri nors detalė dažnai pateikiama glausčiau arba į ją įterpiama kita. Taip kontekstinių nuorodų pagalba suriama videntumas. Kūrinio pavadinimas yra dvejopa nuoroda į skirtingu idėjų išskyrimą ir bendrą šių idėjų pajungimą vienam harmoniniam procesui, kuris grindžia ir jungia jvairius judesius.

Man ypač patrauklūs styginių instrumentai. Tikras malonusas kurti muziką Ostrobotnijos kameriniam orkestrui, nes mane nepaprastai žavi jų išraiškingas atlikimas.

Jānis Petraskevičius

Sven-David Sandström. Aided with the financial support of KulturKontakt Austria, he participated in the 4th International Academy for New Composition in Schwaz (Austria, 1996) where he studied composition with Prof. Bohuslaw Schaeffer and computer music with Prof. Marek Choloniewski. He was also a participant of the "Young Composers in the Baltic Region" in Visby (Gotland, 1997) and Summer Courses for New Music in Darmstadt (1998). In 1997 his "Monodrama" for cello took the 5th place among the young composers in ROSTRUM-97 (Paris). Jānis Petraskevič's compositions have been accepted to the repertoire of various groups of young and professional musicians performing in Latvia, Norway, Sweden, Lithuania, Austria, Belgium. Some of his works have been recorded for radio and TV.

Principle works: Sun of the Lake, invention for 5 violins (1992), Wind of Imaginations for 5 cellos (1994/96), Heart of the Guardian Angel, ancient siuute-variations for string orchestra (1993/95), Wanderings of the Pilgrim for flute and string orchestra (1994), The Windy Trees for string quartet (1993/96), Ricercare per flauto e quartetto d'archi (1994), Flight of the Arrow. Just heaving in sight and ... far afar, monodrama violoncello solo, Op. 1 (1996/97), Et la nuit illumina la nuit, recitatives and ariosos for viola, clarinet in a, and piano, Op. 2 (1997), Mist ... the Furthest Point for oboe, English horn, bass clarinet, trumpet piccolo, and double-bass, Op. 3 (1997/98).

DISTANCE(S) for 20 strings, Op. 4 (1999) was written in summer 1999 for the Ostrobothnian Chamber Orchestra in response to the invitation placed by the festival "Gaida". The piece is dedicated to Sven-David Sandström, my composition teacher in Stockholm.

Development of the piece is an uneven rather than a successive progression. One can find quite many events happening within a short period of time, since one feature is often either compressed or interpolated by another feature. In such a way, "continuity of cross-references" is created. The title alludes to both the distinction of different ideas and the common subservience to a single underlying harmonic process unifying various gestures.

I am particularly attracted by the strings, and it is a real pleasure to compose particularly for the Ostrobothnians since I have great admiration for their expressive performing.

Jānis Petraskevičius

ALGIRDAS MARTINAITIS (g. 1950 Paserbenčio kaime) 1978 Lietuvos valstybinėje konservatorijoje (dabar Lietuvos muzikos akademija) baigė prof. Eduardo Balsio kompozicijos klasę. 1989 apdovanotas Lietuvos Nacionaline premija. Kompozitorius rašo daug muzikos teatrui. 1996 už muziką spektakliui "Migelis Manjara" Algirdas Martinaitis buvo pripažintas geriausiu metų teatro kompozitoriumi. 1997 už muziką teatrui jam suteikta "Kristoforo" premija. Jo muzika nuolat atliekama šiuolaikinės muzikos festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje, tarp jų Baltijos muzikos festivalyje Stokholme (1992), "Vale of Glamorgan Festival" (1996), "Probaltica'97" (Lenkija), "Warszawska Jesień" (Lenkija, 1999). Svarbesni kūriniai: Avinélio teismas, opera vaikams (1996), Nebaigtoji simfonija simfoniniam orkestrui (1995), Paskutinių sodų muzika obojui, violončelei, fortepijonui ir mušamiesiems (1979), Cantus ad futurum dviems sopranams, fleitai, obojui, violončelei, klavesinui ir vargonams (autoriaus tekstas, 1982), Negrįžantis koncertas dviem fleitoms, arfa, klavesinui ir styginių orkestруi (1986), Abaddon sopranui, trombonui, fortepijonui ir kontrabosui (1993), Muzikinė auka obojui, altui ir kontrabosui (1994), Du liudytojai dviem mušamiesiems ir magnetofono juostai (1995), Arma Christi trombonui, fortepijonui, marimbai ir kontrabosui (1996), Mirtis ir mergelė styginių kvartetui (1997), Gyvojo vandens klavyras dviems forte-

ALGIRDAS MARTINAITIS (b. 1950 in Paserbentis village) studied composition with Prof. Eduardas Balsys at the Lithuanian State Conservatory (present Lithuanian Academy of Music, graduating in 1978. The composer is a winner of the Lithuanian National Award (1989). For the music to the production of "Miguel Manara" he was acknowledged as Best Theatre Composer of 1996. In 1997 he was awarded the "Christopher" Prize for the incidental music for theatre. His music is heard regularly at new music festivals in Lithuania and abroad, including Baltic Music Festival in Stockholm (1992), "Vale of Glamorgan Festival" (1996), "Probaltica'97" (Poland), "Warszawska Jesień" (Poland, 1999). Principle works: Judgement of the Little Lamb, opera for children (1996), Unfinished symphony for symphony orchestra (1995), Music of Last Gardens for oboe, cello, piano, and percussion (1979), Cantus ad futurum for two sopranos, flute, oboe, cello, harpsichord, and organ (text by author, 1982), Irreversible Concert for two flutes, harp, harpsichord, and string orchestra (1986), Abaddon for soprano, trombone, piano, and double-bass (1993), Musical Offering for oboe, viola, and double-bass (1994), Two Witnesses for two percussionists and tape (1995), Arma Christi for trombone, piano, marimba, and double-bass (1996), Death and the Girl for string quartet (1997), Clavier of the Living Water for two pianos and tape (1983), Charac-

pjonams ir magnetofono juostai (1983), Rašmenys trombonui (1996), Gija obojui (1997), Septyni gyvulizmo priesakai mišriam chorui (1995), Laudes creaturarum quas facit Beatus Franciscus ad laudem et Honorem Dei mišriam chorui, fleitai, obojui, fagotui, sopraniniam sakofonui, altui, liaudies instrumentams ir vargonams (Šv. Pranciškaus Asyžiečio žodž., 1996).

SERENADA PANELEI EUROPAI styginių orkestrui (1999). O, Panele Europa! Nors Tave jautis nuo Finikijos krantų ir buvo pagrobės, o Kretos saloje gerai palinksmino, Tu man lieki skaisčioji ir nesuteptoji, neišpasakytais geidžiamoji. Pavydžiu, kai aukštū valstybių pareigūnai ima Tave aukštū diplomatiniu lygiu, o aš, neturėdamas jokio lygio, apžergęs Tavo kūno žemėlapį, liejamas karštas ašaras ir sėklą, pagautas meilės drebulio, rašau paskutinius Serenados taktus ir jaučiu... Ir jaučiu, kaip tas drebulys pereina į kontrabosus, čeles, altus, etc..., apima visą orkestrą! Klausiu: nejaugiai meilės aistra gali taip akivaizdžiai pasireikšti? Kurgi griežtieji meno kanonai? Kur prestižinio proto diplomatija? O kurgi praeitos vasarėlės sniegas?

Perspėjimas: užsikodavusiems nuo tercijų šis kūrinys yra itin nesveikatingas.

Algirdas Martinaitis
Pakerpés raistas

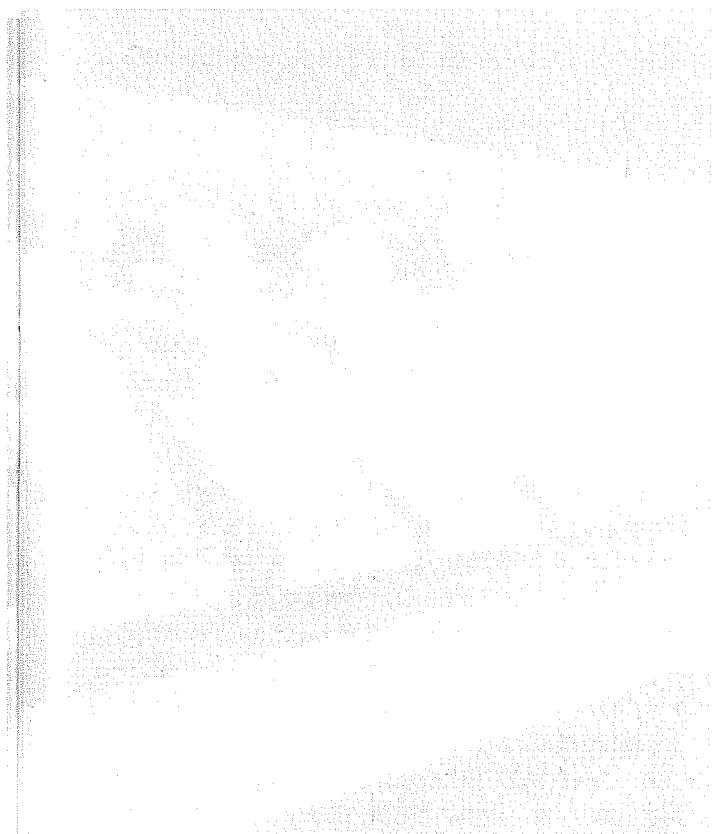
ters for trombone (1996), Gija for oboe (1997), Seven Animality Commandments for mixed choir (text by G. Orwell, 1995), Laudes creaturarum quas facit Beatus Franciscus ad laudem et Honorem Dei for mixed choir, flute, oboe, bassoon, soprano saxophone, viola, folk instruments, and organ (text by St.Francis, 1996)

SERENADE TO MISTRESS EUROPE for string orchestra (1999).

Oh, Mistress Europe! Even though the bull had carried You away from the Phoenicia and had quite amused You in Crete island, I continue to see You as pure and unsoiled, tremendously craved for. I envy when top officials take advantage of You at high diplomatic level, and I, having no such level, straddled on the map of Your body, shedding tears and semen, caught in love trembles - I deliver last times of the Serenade and I feel... I feel the trembling pass to double-basses, cellos, violas, etc ... it embraces the whole orchestral I ask: can the passion of love manifest itself so obviously? Where are the rigid canons of art? Where is the diplomacy of prestigious mind? Where is the snow of last summer?

Warning: to those "encoded" against the thirds, this work may be really unhealthy.

Algirdas Martinaitis
Pakerpė swamp

Spalio 23, šeštadienės

Vilniaus paveikslų galerija
19 val.

LIETUVIŲ KAMERINĖ MUZIKA - II**Vytautas Laurušas CONCERTO DI CORDE dviems altams (1997-99)****

Girdutis Jakaitis - altas
Monika Bagdonaitė - altas

Arvydas Malcys ERŠKĘČIŲ AKYS smuikui, altui, violončelei ir fortepijonui (1999)*

Artūras Šilalė - smuikas
Evaldas Vyčinas - altas
Arvydas Malcys - violončelė
Arūnas Dikčius - fortepijonas

Jurgis Juozapaitis SEGRES fleitai (1996)*

Laima Šulskutė - fleita

Jonas Tamulionis TRIO fleitai, altui ir gitarai (1993)

Laima Šulskutė - fleita
Rolandas Romoslauskas - altas
Algimantas Pauliukevičius - gitara

Onutė Narbutaitė SONNET A L'AMOUR tenorui ir gitarai (žodž. Oskaro Milašiaus, 1999)

Edgaras Prudkauskas - tenoras
Algimantas Pauliukevičius - gitara

* premjera Lietuvoje

** premjera

VYTAUTAS LAURUŠAS (g. 1930 Šiauliuose) 1956 metais baigė Lietuvos valstybinės konservatorijos (dabar Lietuvos muzikos akademija) prof. Julius Juzeliūno kompozicijos klasę. 1963-75 m. Lietuvos akademinių operos ir baleto teatro direktorius, meno vadovas, 1971-83 m. Kompozitorų sąjungos pirmininkas, 1983-94 m. Lietuvos valstybinės konservatorijos, vėliau Lietuvos muzikos akademijos rektorius. Nuo 1994 m. - Lietuvos muzikos akademijos, kompozicijos katedros profesorius. 1988 metais Maskvos sceninių muzikos kūrinių konkurse Vytautas Laurušas už operą "Paklydė paukščiai" buvo apdovanotas II premija, 1980 m. - Lietuvos valstybine premija.

Svarbesni kūriniai: opera Paklydė paukščiai (E. Matu-

VYTAUTAS LAURUŠAS (b. 1930 in Šiauliai) graduated from the Lithuanian State Conservatory (present Lithuanian Academy of Music) in composition under Prof. Julius Juzeliūnas in 1956. In 1963-75 he held the post of the artistic and administrative director of Lithuanian Opera and Ballet Theatre. In 1971-83 he was a chairman of the Lithuanian Composers' Union. In 1983-94 - the rector of the Lithuanian State Conservatory, which was later renamed as the Lithuanian Academy of Music. Since 1994 he has been a Professor at the Composition Department of the Lithuanian Academy of Music. In 1988 he was awarded the second prize at the Moscow Competition of Scenic Music for his opera "Stray

October 23rd, Saturday

Vilnius Picture Gallery

7 p.m.

LITHUANIAN CHAMBER MUSIC - II

Vytautas Laurušas CONCERTO DI CORDE for two violas (1997-99)**

Girdutis Jakaitis - viola

Monika Bagdonaitė - viola

Arvydas Malcys BLACKTHORN EYES for violin, viola, cello, and piano (1999)*

Artūras Šilalė - violin

Evaldas Vyčinas - viola

Arvydas Malcys - cello

Arūnas Dikčius - piano

Jurgis Juozapaitis SEGLES for flute (1996)*

Laima Šulskutė - flute

Jonas Tamulionis TRIO for flute, viola, and guitar (1993)

Laima Šulskutė - flute

Rolandas Romoslauskas - viola

Algimantas Pauliukevičius - guitar

Onutė Narbutaitė SONNET A L'AMOUR for tenor and guitar (verse by Oscar Milosz, 1999)

Edgaras Prudkauskas - tenor

Algimantas Pauliukevičius - guitar

** world premiere

* Lithuanian premiere

zevičiaus ir A. Kalinausko libretas, 1967), simfoninė poema Audronaša (1960), Pirčiupių motina (Just. Marcinkevičiaus žodž.), baladė sopraniui, mišriam chorui ir orkestriui (1965), kantata Ažuolų vainikas dviejim soloistams, mišriam chorui ir simfoniniam orkestriui (J. Nekrošiaus žodž. 1974), kamerinė kantata Liepsnoja naktis sopraniui ir styginių kvartetui (E. Mieželaičio žodž., 1982), Bangos, vokalinis ciklas (E. Mieželaičio žodž., 1962), Styginių kvartetas (1987), Sonata smukui ir fortepijonui (1962), Koncertas balsui ir styginių kvartetui (1983), Sonata vargonams (1983), Spalvų polifonija fortepijonui (1993), Concerto grosso balsui, trombonui ir vargonams (1997), Trys vaikiškos dainos (S. Gedos žodž., 1998).

Birds" and the Lithuanian State Prize in 1990. Principal works: opera Stray Birds (libretto by E. Matuzevičius and A. Kalinauskas, 1967), symphonic poem Audronaša (1960), Pirčiupis Mother, ballad for soprano, mixed choir and orchestra (verse by J. Marcinkevičius, 1965), Oak-tree Wreath, cantata for two soloists, mixed choir and symphony orchestra (verse by J. Nekrošius, 1974), Blazing Night, chamber cantata for soprano and string quartet (verse by E. Mieželaitis, 1982), Waves, vocal cycle (verse by E. Mieželaitis, 1962), String Quartet (1987), Sonata for violin and piano (1962), Concerto for voice and string quartet (1983), Sonata for organ (1983), Polypyphony of Colours for piano (1993), Concerto grosso

CONCERTO DI CORDE dviems altams (1995). Kūrinį sudaro dvi be pertraukos atliekamos dalys. Jų grindžia mano kameriniams kūriniams būdinga serijinė technika. Pirmoji dalis lėta, gana daininga, atspindinti alto lyriinį pradą. Tai - dviejų instrumentų pokalbis.

Antroji dalis gyva, energinga. Jos pabaigoje sugrįžta pirmosios dalies nuotaika. Tai - modifikuota ir išplėtota repriza.

Kūrinys skiriamas ponui R. Krausui, keletą metų dirbusiam Vokietijos Federaciniės Respublikos ambasadoriumi Vilniuje ir griežusiam altu.

Vytautas Laurušas

ARVYDAS MALCYS (g. 1957) Lietuvos muzikos akademiją baigė dukart: 1980 metais - prof. D. Svirskio violončelės klasę, 1989 metais - prof. Vytauto Laukuo kompozicijos klasę. Nuo 1979 Lietuvos nacionalinės filharmonijos simfoninio orkestro narys. 1995-97 griežė Šv. Kristoforo kameriniame orkestre. Nuo 1995 Vilniaus Naujosiosios muzikos ansamblio narys.

Svarbesni kūriniai: Festus meae terae simfoniniam orkestrui (1989), Keturi atspindžiai, styginių kvartetas Nr. 2 (1995), Vox clamantis in deserto fleitai ir styginių orkestriui (1995), Ultimum refugium, medinių pučiamujų kvintetas Nr. 2 (1996), In perpetuam memoriam, koncertas altui ir styginių orkestriui (1997), Gyvenimo kelias (Curriculum vitae) kameriniam orkestriui (1997).

Fortepijoninis kvartetas ERŠKĘČIŲ AKYS sukurtas 1999 metais ir pirmą kartą atliktas Šiuolaikinės muzikos festivalyje Gente, Belgijoje (atliko Vilniaus Naujosios muzikos ansamblis, dir. Šarūnas Nakas). Kūrinyje išlaikytas Arvydo Malcio kūrybai būdingas braižas: muzikinė dramaturgija plėtojama ryškiais charakteriais "apdovanotų" instrumentų polilogu. Ašttri, emocinga, netgi arogantiška jų "kalbėjimo" maniera išreiškiama ritminių segmentų mozaikomis, dėliojamomis kolialžo principu bei vos apčiuopiamą sonatos formą, o finale primenančiomis rondo. Kompozitorius, garsėjantis orkestro tembrinių efektų meistryste, šį kartąapsiriboja styginių ir fortepijonono draugija, todėl visą krūvį skiria ritmikai, štrichams ir dinamikos kontrastams.

Laimutė Ugeikaitė

so for voice, trombone and organ (1997), Three children songs (verse by S. Gedė, 1998).

CONCERTO DI CORDE for two violas (1995). The work consists of two attacca parts. It is based on serial technique common to my chamber works. First part is slow, quite sonorous, reflecting the lyric nature of the viola. It is a conversation between two instruments.

The second part is lively and energetic. At the end of it the mood of the first part returns. It is a modified and expanded reprise.

The work is dedicated to Mr. Reinhart Kraus, who was a German ambassador in Vilnius for several years and who has played viola himself.

Vytautas Laurušas

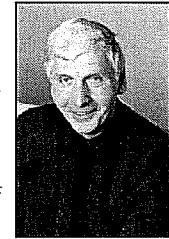
ARVYDAS MALCYS (b. 1957) graduated from the Lithuanian Academy of Music both in class of cello under Prof. D. Svirskis in 1980, and class of composition under Prof. Vytautas Laurušas in 1989. Since 1979 he has been playing cello in the Lithuanian National Symphony Orchestra. In 1995-97 he also was a member of St. Christopher Chamber Orchestra. In 1995 he joined the Vilnius New Music Ensemble.

Principle works: Festus meae terae for symphony orchestra (1989), Four Reflections, string quartet No. 2 (1995), Vox clamantis in deserto for flute and string quartet (1995), Ultimum refugium, wood wind quintet No. 2 (1996), In perpetuam memoriam, concerto for viola and string orchestra (1997), Road of Life (Curriculum vitae) for chamber orchestra (1997).

The piano quartet BLACKTHORN EYES was created in 1999 and premiered at the Gent Contemporary Music Festival in Belgium (played by the Vilnius New Music Ensemble, cond. Šarūnas Nakas). The work has retained the characteristic style of Arvydas Malcys: musical dramaturgy is developed by the polilogue of instruments "endowed" with distinct characters. Sharp, emotional, even arrogant manner of their "conversing" is expressed by mosaics of rhythmical segments that are laid out following the collage principle and scarcely felt sonata form, resembling rondo in the final. The composer, who is famous of his mastery of orchestra timbre effects, restricted himself in this case to the company of strings and piano. The whole load is put on dynamics, articulation and dynamic contrasts.

Laimutė Ugeikaitė

JURGIS JUOZAPAITIS (g. 1942 Pikuolių kaime, Šiaulių rj.) 1968 Lietuvos valstybinėje konservatorijoje (dabar Lietuvos muzikos akademija) baigė prof. Julius Juzeliūno kompozicijos klasę. 1969-77 Lietuvos TVR garsio režisierius. Nuo 1991 dėsto Lietuvos muzikos akademijoje. 1978 už Simfoniją Nr. 1 "Rex" Jurgui Juozapaičiui paskirta Lietuvos valstybinė premija. Svarbesni kūriniai: opera Marių paukštė (libretas S. Gedos, 1976), baletas Andromeda (libretas V. Dautarto, 1982), baletas Lokis (libretas K. Oterly pagal P. Merimée, 1997), 6 simfonijos (1973, 1974, 1977, 1971-81, 1983, 1992), simfoninė poema Vitražai (1970), Dionysia simfoniniam orkestrui (1992), Vainikas išėjusiems simfoniniam orkestrui (1992), Kontrastinė muzika smuikui ir simfoniniam orkestrui (1993), Perpetuum mobile styginių orkestrui (1988), Styginių kvartetas Nr. 2 (1980), Kaleidofonija Nr. 1, 2, 3, 4 (1992, 1994, 1995, 1998).

SEGLES fleitai solo (1996). Kompozicijos pagrindas yra iš struktūros es-e-g-a (pagal žodį, reiškiantį laukų augalą SEGES+A) ir jos apvertimų sudaromi intervalai.

Šio kūrinio premjerą 1996 metais atliko fleitistė Sarah Lindloff festivalyje "Lapplands Festspel" (Švedija). Šiais metais jis buvo įtrauktas į ISCM World Days 1999 Rumunijoje programą.

Jurgis Juozapaitis

JONAS TAMULIONIS (g. 1949 Domantonių kaime, Alytaus rj.), 1970 m. baigė Vilniaus pedagoginio instituto muzikos fakultetą, 1976 m. - Lietuvos valstybinės konservatorijos (dabar Lietuvosmuzikos akademija) prof. Eduarda Balsio kompozicijos klasę. Nuo 1977 metų Lietuvos valstybinėje konservatorijoje, vėliau Lietuvos muzikos akademijoje dėsto teorines disciplinas.

1995 metais Las Palmas de Gran Canaria (Ispanija) konkurse Jono Tamulionio kompozicija "Canciones de la Tierra" (žodž. G. Lorcos) laimėjo pirmą vietą kūrinių mišriems chorams kategorijoje.

Svarbesni kūriniai: 3 simfonijos (1976, 1978, 1986), Sinfonia rustica (1989), kantatas Dainuoju Lietuvą (1981), Vaikų žemė (J. Marcinkevičiaus žodž., 1988), Tėviškei (J. Mikšto žodž., 1989), oratorija Šešios dedikacijos gimtajam miestui (1985), Mišios moterų chorui (1993), Epitafija kameriniam orkestrui (1981), Jota de Aragón styginių orkestrui (1983), Toccata diavolesca styginių orkestrui (1991), Ispaniška rapsodija pučiamujų orkestrui (1981), Rojaus paukščių

JURGIS JUOZAPAITIS (b. 1942 in Pikuoliai) graduated from the Lithuanian State Conservatory (present Music Academy) in class of composition under Prof. Julius Juzeliūnas. In 1969-77 he was a sound engineer at the Lithuanian Radio and Television Company. Since 1991 he has been lecturing at the Lithuanian Academy of Music. In 1978 he was awarded the Lithuanian State Prize for the First Symphony "Rex".

Principal works: opera The Bird of the Sea (libretto by S. Geda, 1976), ballet Andromeda (libretto by Dautartas, 1982), ballet Lokis (libretto by K. Oberly after P. Merimée, 1997), 6 symphonies (1973, 1974, 1977, 1971-81, 1983, 1992), symphonic poem Stained-glass (1970), Dionysia for symphony orchestra (1992), The Wreath to Those Who've Left for symphony orchestra (1992), Contrast music for violin and symphony orchestra (1993), Perpetuum mobile for string orchestra (1988), String Quartet No. 2 (1980), Kaleidophony No. 1, 2, 3, 4 (1992, 1994, 1995, 1998).

SEGLES for flute solo (1996). The piece is based on intervals made out of the structure es-e-g-a (according to the word meaning a field herb SEGES+A) and its inversions.

It was premiered by the flutist Sarah Lindloff at the "Lapplands Festspel" (Sweden) in 1996. This year it was included in the programme of the ISCM World Music Days in Romania.

Jurgis Juozapaitis

JONAS TAMULIONIS (b. 1949 in Domantony) graduated from the Music Faculty of the Vilnius Institute of Pedagogy in 1970, then studied composition at the Lithuanian State Conservatory (present Music Academy) with Prof. Eduardas Balsys, graduating in 1976. Since 1977 he has taught theoretical subjects at the Lithuanian State Conservatory (later Music Academy). In 1995 he won the first prize in the category for compositions written for mixed choir at the "Las Palmas de Gran" contest (Spain) for his work "Caanciones de la Tierra" (text by G. Lorca).

Principal works: 3 symphonies (1976, 1978, 1986), Sinfonia rustica (1989), cantatas I Sing of Lithuania (1981), Children's Earth (verse by J. Marcinkevičius, 1988), To My Motherland (verse by J. Mikšas, 1989), oratorio Six Dedications to the Native Town (texts by various Lithuanian poets, 1985), Mass for female choir (1993), Epitaph for chamber orchestra (1981), Jota de Aragón for string orchestra (1983), Toccata diavolesca for string orchestra (1991), Spanish Rhapsody for wind orchestra (1981), Songs of Paradise Birds for accordion orchestra (1981).

giesmės akordeonų orkestrui (1994), Septynios meilės elegijos sopranui ir kameriniam ansambliai (1982), Lopšinė mirusiems vaikams sopranui, kameriniam chorui ir gitarų orkestrui (1987), 2 styginių kvartetai (1973, 1982), 3 sonatos smuikui ir fortepijonui (1974, 1977, 1989), Sonata dviem gitaroms (1978), Sonata dviem fortepijonams (1979), Diptikas dviem smuikams (1984), Koncertas akordeonistų duetu (1985), Sonata dviem birbynėms (1988), Sonata smuikui solo (1985), Partita akordeonui (1981), Dernių siuita fortepijonui Nr. 1, 2 (1984), Per musica ad astra smuikui ir akordeonui (1995).

ONUTĖ NARBUTAITĖ - žr. 30 psl.

SONNET A L'AMOUR tenorui ir gitarai (žodž. Oskaro Milašiaus, 1999) parašytas festivaliu "Europäisches Musikfest Münsterland", kuriame šių metų rugpjūčio 24 dieną ji atliko tenoras Christofas Pégardien ir gitaristas Reinbertas Eversas (jam šis kūrinys yra skirtas).

Tai trijų dalų ciklas pagal Oskaro Milašiaus sonetą "A l'Amour" - "Meilei". Tačiau už šio eiléraščio slypi daugybė kitų poeto tekštų, kurių intonacijos, spalvos, vaizdai inspiravo muzikos kalbą: melancholiškai atsigrežusią praeitin - "už laiko ribų"...

Onutė Narbutaitė

A L'AMOUR

C'est a travers mes pleurs que j'ai vu ton visage
Beau comme un son, trop beau pour survivre a l'instant,
Amour! Il m'apparut pale comme le vent
Qui chasse vers la mer les cygnes de passage.

Sois bénî cependant de cette ame malade
O toi qui m'as quitté pour ne plus revenir!
Le monde n'est réel que dans le souvenir
De ceux qui t'ont connu, magicien nomade.

Et c'est surtout, surtout ton Regret qui m'est cher!
Car si tes yeux, Amour, sont beaux comme la mer
Ils ont aussi des eaux la sauvage amertume

Et quiconque interroge ou leur ciel ou leur brume
Tot ou tard voit décroître a l'horizon d'hiver
La voile de l'espoir sur l'océan désert!

Oscar Milosz

ra (1994), Seven Elegies of Love for soprano and chamber orchestra (1982), Lullaby to Dead Children for soprano, chamber choir and guitar orchestra (1987), Canciones de amor, cycle for mixed choir (verse by G. Lorca, 1994), Canciones de la Tierra for mixed choir, flute, violin, and guitar (verse by G. Lorca, 1995), 2 strings quartets (1973, 1982), 3 sonatas for violin and piano (1974, 1977, 1989), Sonata for two guitars (1978), Sonata for two pianos (1979), Diptych for two violins (1984), Concerto for two accordions (1985), Sonata for two pipes (1988), Sonata for violin solo (1985), Partita for accordion (1981), Siute of Modes for piano Nr. 1, 2 (1984), Per musica ad astra for violin and accordion (1995).

ONUTĖ NARBUTAITĖ - see p. 31

SONNET A L'AMOUR for tenor and guitar (verse by Oscar Milosz, 1999) was created for the festival "Europäisches Musikfest Münsterland", where on 24th of August it was performed by tenor Christoph Pégardien and guitarist Reinbert Evers (the work is dedicated to the latter).

This is a cycle of three parts based on the sonnet by Oscar Milosz "A l'Amour" - "To Love". However, behind this poem numerous texts of the poet are concealed, the intonations, colours and images of which had inspired the musical language: melancholically turned back towards the past - "beyond the bounds of time"...

Onutė Narbutaitė

MEILEI

Pro ašaras išvydau tavo veidą,
Gražų kaip garsas, per gražų, kad išgyventų akimirką,
Meile! Ji pasirodė man blyški kaip vėjas,
Genantis link jūros praskrendančias gulbes.

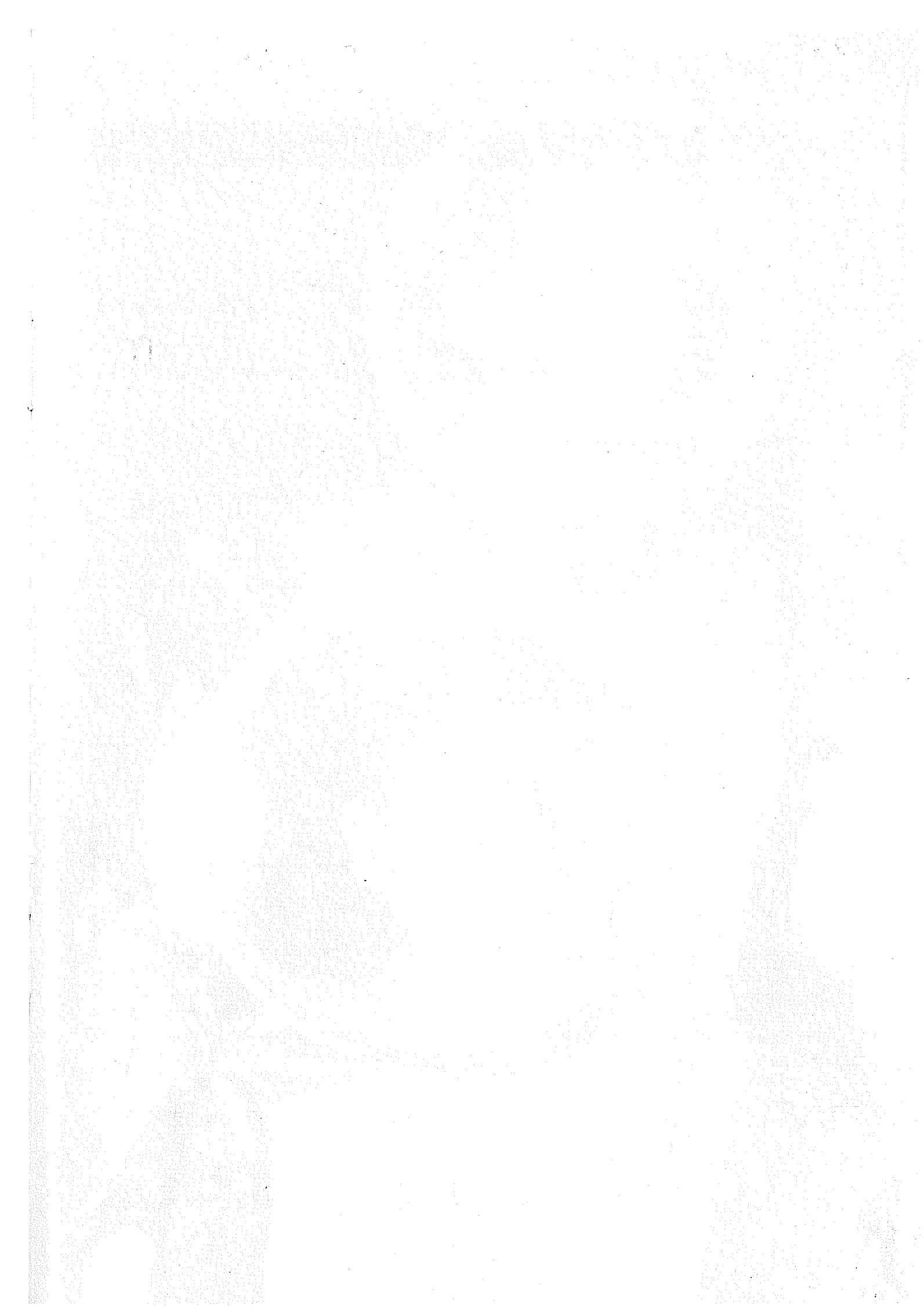
Visgi būk palaiminta šios negalingos sielos,
O tu, palikusi mane negrižtamai!
Pasaulis tikras vien prisiminimuose
Tū, kurie tave pažinojo, klajokle burtininke.

O labiausiai, labiausiai man brangi tavo širdgėlai!
Nes, jei tavo akys, Meile, gražios kaip jūra,
Jose taip pat yra begalinio vandenų kartėlio.

Ir tas, kuris žvelgia arba į jų dangų, arba į jų ūką,
Anksčiau ar vėliau pamatys žiemos horizonte pasirodant
Vilties burę tuščiame vandenyne.

Oskaras Milašius
Vertė Valdas Petrauskas

Spalio 24, sekmadienis

Kino teatras "Lietuva"

22 val.

PROJEKTAS 3000

Ričardas Kabelis OPUS NOVUM keturioms instrumentų grupėms (1997-99)**

Remigijus Merkelys ERDVĖ'TYRA (su finaliniu epizodu) chorui, 5 mušamiesiams, saksofonui, styginių kvartetui ir fonogramai (1998-99).**

Rytis Mažulis TALITA CUMI negyviems balsams (1992-99)*

Šarūnas Nakas ZIQQURATU-II fleitai, smuikui, sintezatoriui, fortepijonui, mušamiesiems ir elektronikai (1990 - 99)**

Vilniaus naujosios muzikos ansamblis:

Laima Šulskutė - fleita

Evaldas Vyčinas - smuikas

Arūnas Dikčius - sintezatorius

Živilė Karkauskaitė - fortepijonas

Arkadijus Gotesmanas - mušamieji

Šarūnas Nakas - dirigentas ir meno vadovas

Alla Zagaykevych - elektronikos programavimas

** premjera

* premjera Lietuvoje

RIČARDAS KABELIS (g. 1957 Panevėžyje) 1982 m. baigė kompozicijos studijas Lietuvos valstybinės konservatorijos prof. Julius Juzeliūno kompozicijos klaseje, 1987 m. - ten pat aspirantūrą. Apgynė teorinę studiją apie tembrų dinamiką XX a. orkestruotėje. 1988-90 m. Lietuvos muzikos akademijoje dėstė instrumentuotę. 1988 m. gavo Lietuvos kultūros fondo stipendiją. 1990-92 m. gavės DAAD stipendiją. Vokietijoje studijavo kompiuterinę ir elektroninę muziką. 1990 m. dalyvavo Tarptautiniuose naujosios muzikos kursuose Darmštate. 1991 m. už "Invariacijas" pelnė Bosvilio (Šveicarija) "Stile Musik" apdovanojimą. 1992 m. dėstė Štutgarto universitete. 1992 m. gavo Baden-Würtembergo, 1993 m. - Akademie Schloß Solitude stipendiją kūrybiniam darbui. Šiuo metu gyvena ir dirba Štutgarte (Vokietija).

Svarbesni kūriniai: Cacti orkestriui (1994), Int.elon.s dideliam simfoniniams orkestrui (1996), For Beauty, mišios mišriems balsams ir mušamiesiems (1996), Steno, paveikslų oratorijs bosiui baritonui, vyrų balsams, trombonams, mušamiesiems, styginių orkestrui ir elektronikai (L. Lilholt ir N. Stockheimo tekstai, 1996), Oleografija sopranui ir 3 styginių grupėms

RIČARDAS KABELIS (b. 1957 in Panevėžys) studied composition with Prof. Julius Juzeliūnas at the Lithuanian State Conservatory (present Lithuanian Academy of Music), graduating in 1982 and finishing his post-graduate studies in 1987. He has written a theoretical thesis on the dynamics of timbre in the 20th century orchestration. In 1998 he received the Prize of Lithuanian Culture Foundation. In 1990-92 he was a DAAD stipendiary for computer and electronic music studies in Germany. A scholarship-holder of the Darmstadt Summer Courses for New Music in 1990, Ričardas Kabelis was granted an award "Stille Musik" for composition "Invariations" in 1991 in Bosville (Switzerland). In 1992 he taught at Stuttgart University. The same year he received the scholarship of Baden-Würtemberg, and in 1993 - scholarship of Akademie Schloss Solitude (Stuttgart) for creative work. Since then he has been living and working in Stuttgart (Germany).

Principle works: Cacti for orchestra (1994), Int.elon.s for big symphony orchestra (1996), For Beauty, mass for mixed voices and percussion (1996), Steno, picture oratorium for bass-baritone, male voices, trombones, percussion, string orchestra, and electronics (texts by L.

October 24th, Sunday

Cinema Theatre "Lietuva"

10 p.m.

PROJECT 3000

Ričardas Kabelis OPUS NOVUM for four groups of instruments (1997-99)**

Remigijus Merkelys SPACE'CLEARING (EPISODE FINAL +) for choir, 5 percussionists, string quartet, and tape (1998-99)*

Rytis Mažulis TALITA CUMI for inanimate voices (1992-99)*

Šarūnas Nakas ZIQQURATU-II for flute, violin, synthesizer, piano, percussion, and live electronics (1990 - 99)**

Vilnius New Music Ensemble:

Laima Šulskutė - flute

Evaldas Vyčinas - violin

Arūnas Dikčius - synthesizer

Živilė Karkauskaitė - piano

Arkadijus Gotesmanas - percussion

Šarūnas Nakas - conductor and artistic director

Alla Zagaykevych - computer programming

** world premiere

* Lithuanian premiere

(Juozo Marcinkevičiaus žodž., 1983), Modus, kamerofonija styginių orkestriui ir varpams (1984), CCC mažajam būgneliui (1991), Mini-duo smuikui ir klavesinui (1991), Hämmergesang, ritualas penkiems mušamiesiems (1992), Zelle smuikui, altui ir fortepijonui (1992), Opus Magnus klavesinui (1993), Opus Servus fortepijonui ir būgnui (1993), Rosette soprani ir vargonams (H. Melville'io ir G. Lorcos žodž., 1993), Opus Parvulus keturiems būgnams (1994), Ex oriente lux smuikui, altui, klavesinui ir klavikordui (1994), Windmühle klavesinui, mažajam būgneliui ir 8 pučiamiesiems instrumentams (1995), Opus germanum 2 smuikams, 2 trombonams ir 2 vargonams (1995), Orion kompiuteriniam fortepijonui (1996).

OPUS NOVUM keturioms instrumentų grupėms (1997-99). Kūrinio garsinė struktūra grindžiama akustine simetrija ir proporcijavimu. Aštuonių garsų vertikalūs dariniai čia jungiami į ritminės grupes iš 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3 ir 2 šešioliktinių verčių. Struktūros polifoninių inversijų sluoksniavimas sukuria dinamišką faktūros kaitą, kurią dar labiau sustiprina tembrinių grupių priešpastatymas. Kūrinio me-

Lilholt and N. Stockheim, 1996), Oleography for soprano and 3 string groups (text by Juozas Marcinkevičius, 1983), Modus, Kammerophonie for string orchestra and bells (1984), CCC for little drum (1991), Mini-duo for violin and harpsichord (1991), Hämmergesang, ritual for 5 percussionists (1992), Zelle for violin, viola, and piano (1992), Opus Magnus for harpsichord (1993), Opus Servus for piano and drum (1993), Rosette for soprano and organ (texts by H. Melville and G. Lorca, 1993), Opus Parvulus for four drums (1994), Ex oriente lux for violin, viola, harpsichord and clavichord (1994), Windmühle for harpsichord, little drum and 8 wind instruments (1995), Opus germanum for 2 violins, 2 trombones and 2 organs (1995), Orion for computer piano (1996).

OPUS NOVUM for four groups of instruments (1997-99). Sound structure of the piece is based on acoustical symmetry and proportioning. Vertical units of eight pitches are joined together into rhythmical groups of 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, and 2 semiquavers. Dynamic change of texture is created by virtue of laying the polyphonic inversions of that structure. More-

džiaigą galima išdėstyti keturioms vienodo arba mišraus tembro instrumentų grupėms.

Ričardas Kabelis

REMIGIJUS MERKELYS (g. 1964 Vilniuje) Lietuvos valstybinėje konservatorijoje baigė chorinio dirigavimo (1987) ir prof. Julius Juzeliūno kompozicijos klases (1991). 1989 m. įkūrė chorą "Jauna muzika". 1991 už kūrinį "Liber..." jam buvo paskirta "Tylos" premija. 1992 metų vasarą studijavo Zalcburgo Tarptautinėje muzikos akademijoje "Mozarteum", George'o Crumbo kompozicijos klasėje.

Svarbesni kūriniai: Echosonata 3 smuikams ir 3 obojams (1988), Politophonia fleitai, klarinetui, obojui, anglų ragui, fagotui, 2 smuikams, 2 altams, violončeli (1989), Liber... chorui ir orkestrui (1991), Missa L'homme Armé mišriam chorui (1991), Oasis trombonui, kontrabosui ir fortepijonui (1992), I.M.Pulse trimitui, trombonui ir magnetofono juostai (1996), Capella styginių orkestруi (1997), Erdvėtyra sopraniui, kameriniams chorui, mušamiesiems, 2 fortepijonams ir magnetofono juostai (S. Gedos žodž., 1998).

ERDVĖTYRA (su finaliniu epizodu) chorui, 5 mušamiesiams, saksofonui, styginių kvartetui ir fonogramai (1998-99).

Šis opusas gali būti priskiriamas oratoriros-misterijos žanrui. Tačiau svarbiau yra ne tai, o erdvę tyrinėjimas. Minimali kūrinio garsinė medžiaga (kaip ir kituose R. M. kūriniuose viskas "išeina" iš vieno garso) ir kūrinio atlikėjų sudėtis teikia galimybų ieškoti jvarių erdvės versijų: nuo "suspaustos", susiaurintos erdvės iki išplėstos, "sutirštintos" masės; per itin laipsniškas jvarių faktūrų ir judėjimų kaitas, per lėtus ir su tankintus jų susiliejimus, iš visiškai užpildytos erdvės galiausiai (finaliniame epizode) išsikristalizuojant skaidresnė - galbūt net ir visai "tyra" - erdvę.

Remigijus Merkelys

ŠARŪNAS NAKAS (g. 1962 Kaune) - nuo pat vaikystės susidomėjo tikslaisiais mokslais, taikomaja geometrija, ketino tapti architektu, tačiau tuo metu aplinkybės lémė pasirinkti respektabilią kompozitoriaus specialybę. Nuolat jausdamas tiek matematikos, tiek fizikos žinių stoką nuo 1976 susirašinėjo su akademiku Piotru Leonidovičiumi Kapitsa, kuris jaunam gabiam mokslininkui iki pat savo mirties parūpindavo netradicinių ir sunkiai išsprendžiamų užduočių. 1978 metais, kaip mylimiausias akademiko mokinys bei arčiausias draugas, dalyvauja ceremonijoje Karališkuo-

over, opposition of timbral groups intensify this change. Texture of the piece can be allotted to four groups of homogenous or mixed timbre.

Ričardas Kabelis

REMIGIJUS MERKELYS (b. 1964 in Vilnius) studied choir conducting and composition (with Prof. Julius Juzeliūnas) at the Lithuanian State Conservatory (present Lithuanian Academy of Music), graduating successively in 1987 and 1991. In 1989 he founded the chamber choir "Jauna muzika". He was awarded the "Tyla" prize for the piece "Liber..." in 1991. In summer of 1992 he studied composition with George Crumb at the Academy of Music "Mozarteum" in Salzburg (Austria). Principle works: Echosonata for 3 violins and 3 oboes (1988), Politophonia for flute, clarinet, oboe, English horn, bassoon, 2 violins, 2 violas, and cello (1989), Liber... for choir and orchestra (1991), Missa L'homme Armé for mixed choir (1991), Oasis for trombone, double-bass, and piano (1992), I.M.Pulse for trumpet, trombone, and tape (1996), Capella for string orchestra (1997), Study of Space for soprano, chamber choir, percussion, 2 pianos, and tape (text by S. Geda, 1998).

SPACE'CLEAR (Final Episode +) for choir, 5 percussionists, saxophone, string quartet, and tape (1998-99). This opus might be ascribed to oratorio-mystery genre. But more important than that is the exploration of spaces. Minimal sound material of this work (as in other works by R. M. - all "comes out" of one sound) and its instrumentation prompt to look for various versions of space: from "suppressed", or narrowed space to expanded, "thickened" mass; from fully filled-in space, over gradual changes of different textures and gestures, over their slow and densified blendings, eventually (in the final episode) towards the crystallization of more transparent, maybe even "clear" space.

Remigijus Merkelys

ŠARŪNAS NAKAS (b. 1962) - since childhood he was interested in exact sciences, applied geometry. He intended to become an architect, however, the circumstances of the time have settled so that he chose the respectable speciality of the composer. Felling constant lack of knowledge of mathematics and physics, since 1976 he was in correspondence with an academician Piotr Leonidovich Kapitsa, who, until his death had supplied the young and gifted scientist with untraditional and hard to solve exercises. In 1978, as a dear student and close friend of the academician, Šarūnas Nakas participates in the ceremo-

siuose rūmuose Stokholme, įteikiant akademikui Nobelio premiją. Šékmingai baigęs Lietuvos valstybinę konservatoriją (dabar - Muzikos Akademija) Šarūnas Nakas pakviečiamas bendradarbiauti žurnale "Matematicheskaja myslij", kurį tuo metu leidžia SSSR Moksly akademijos Sverdlovsko (dabar - Jekaterinburgas) fizikos-matematikos institutas; nuo 1986 iki 1988 metų jis yra nuolatinis populiarios Centrinės TV (dabar - Ostankino TV) mokslinės-publicistinės laidos (ją rengia akademiko P. I. Kapitsos sūnus Aleksejus) "Očevidnoje i neverojatnoe" konsultantas. Be šio tiesioginio darbo Šarūnas Nakas lygiagrečiai turi A3 funkcijos priklausomybę nuo salyginio taško G; šia tema išspausdintas straipsnis aukščiau paminėtame žurnale susilaukia plataus tarptautinio atgarsio. 1987 metais dalyvauja pasaulinėje matematikų olimpiadoje Salonikuose, kur užima II-ąją vietą ir gauna specialųjį komisijos prizą už greičiausiai apskaičiuotas V2/s⁴ aibės ploto ribas. Šis faktas tampa lemtingas Šarūno Nako biografijoje - grįžęs į Lietuvą jis su sidomi senaja graikų kalba, savarankiškai bando versti Euripido "Elektrą", įkuria "Postpitagoriečių broliją", propaguojančią pamirštąs antikos laikų antideocratines idėjas (1987 metų gruodžio 24 dieną repressinės KGB struktūros draugiją išvaiko). 1988 metais Šarūnas Nakas pakviečiamas ekspertu į darbo grupę, rengiančią Lietuvos ekonominio savarankiškumo planą (1989 metais grupė dėl ideologinių nesutaramų išyra). 1989 metų rugpjūčio 23 dieną Šarūnas Nakas dalyvauja "Baltijos kely", o jo sukurta melodija masiškai niūniuojama Širvintų-Ukmergės atkarpoje. Paakintas tokios netiketos sėkmės kompozitorius sukuria originalų 8/2n funkcijos tyrimo metodą, kuris vėliau plačiai pritaikomas kuriant kompiuterinę "OS/2" programą. 1993 metais, Jonui Pauliui II lanke kantis Kryžių kalne, Šarūnas Nakas diriguoja Plungės giesmininkų chorui. 1996 garbės svečio teisėmis (kaip vienintelis Lietuvos atstovas) pakviečiamas į Paryžių dalyvauti François Mitterrand laidotuvėse, kurių metu gauna pasiūlymą dirbti M. ir P. Curie mokslinių tyrimų institute. Šiame institute Šarūnas Nakas 1999 metų vasario mėnesį apsigina mokslinį darbą "Tz₆1 funkcija nestabilaus sinuso kontekste", už kurį jam suteikiamas tikslųjų moksly habilituoto daktaro laipsnis.

Kūriniai: Merz-Machine juostos muzika 33 instrumentams (1985; versija piccolo fleitai, 2 saksofonams, trimitui, trombonui, violočelei, kontrabosui, 2 sintezatoriams ir mušamiesiems, 1997; versija 6 fortepijonams, 1997), Ricerkarai gitarai, 2 smuikams, altui, sintezatoriui, ritmo kompiuteriui ir preparuotam for-

ny at Royal Palace in Stockholm, where the academician was awarded with Nobel Prize. After having successfully completed studies at the Lithuanian State Conservatory (presently - the Music Academy), Šarūnas Nakas was invited to contribute to the magazine "Matematicheskaya myslij" ("Mathematical thought"), published at that time by Sverdlovsk (now - Yekaterinburg) Institute of Physics and Mathematics of the USSR Science Academy; from 1986 until 1988 he worked as regular consultant to the scientific - publicistic programme of Central TV (now - Ostankino TV) called "Ochevidnoe i neveroiatnoe" ("Evident and unbelievable"), produced by P. L. Kapitsa's son Aleksey. Alongside this direct occupation, Šarūnas Nakas explores the dependency of A3 function from a relative G point - an article on this topic is published in the above mentioned magazine and receives significant international response. In 1987 he participates in the international mathematicians' contest in Thessalonike where he wins the 2nd place and receives the prize of commission for fastest calculation of area limits of V2/s⁴ set. This fact is of great importance in the biography of Šarūnas Nakas - on return to Lithuania he takes an interest in the old Greek language, attempts to translate Euripides' "Electra", establishes the "Post-Pythagorean brotherhood", which propagated the forgotten anti-democratic ideas of the ancient times (on 24 December 1987, repressive KGB structures disperse the brotherhood). In 1988, Šarūnas Nakas is invited as an expert to the work group that prepares the plan for Lithuanian economic independence (the group broke up due to ideological disagreements in 1989). On 23 August 1989, Šarūnas Nakas participates in the "Baltic Way", and the melody he had created is crooned all along the Širvintos - Molėtai part. Unexpected success encouraged the composer to create an original method of analysis of 8/2n function, which was widely applied later in creation of OS/2 computer system. In 1993, when Pope John Paul II visited the Hill of the Crosses, Šarūnas Nakas conducted to Plungė songsters' choir. In 1996, at a right of Guest of Honour (as the only representative from Lithuania) he was invited to participate in the funeral of François Mitterrand, and during his stay was offered to work in the Scientific Research Institute of M. and P. Curie. In February 1999, in this Institute Šarūnas Nakas defends a scientific work "The Tz₆1 function in the context of unstable sinus", for which he was granted a Doctor of Science degree.

Major works: Merz-Machine tape music for 33 instruments (1985; version for piccolo, 2 saxophones, trumpet, trombone, cello, double-bass, 2 synthesizers, and percussion, 1997; version for 6 pianos, 1997), Ricercars for guitar, 2 violins, viola, synthesizer, rhythm-computer, and

tepijonui (1985), Motetas 3 sopranams, tenorui ir bosui (1985, W. Shakespeare'o žodžiai; versija sopraniui, bosui, fleitai, altui ir violončelei, 1996, teksta: Sator Arepo Tenet Opera Rotas; versija sopraniui, mecosopraniui, tenorui ir bosui, 1997, T. S. Elioto eilės), ciklas Falsifikuotos ir hipotetinės kronikos (1987-97): Arcanum altui ir vargonams (1987; versija smuikui ir fortepijonui, 1987; versija altui, fleitai, smuikui, violončelei ir sintezatoriui, 1996), Sarmatia vargonams (1990; versija fleitai, fagotui, smuikui, altui, kontrabosui, fortepijonui ir klavesinui, 1995; versija fleitai, smuikui, altui, violončelei ir fortepijonui, 1999), Fluctus Semigallorum aktorei, sopraniui, baritonui, altui ir trombonui (1991, teksta: senovinė epitafija iš Piety Švedijos), Chronon klarinetui, trimitui, violončelei, kontrabosui, fortepijonui ir mušamiesiems (1992-97); ciklas Ženklai (1994-96): Koplytstulpis trombonui (1994), Kenotafas fleitai, trombonui, smuikui, altui, fortepijonui ir sintezatoriui (1995), Kripta kontrabosui ir mušamiesiems (1996); Ir ta ramybė sopraniui, fortepijonui, altui ir trombonui (1991, V. P. Bložės eilės), Sparnai bedugnei perskristi altiniams saksofonui (1996), Kvailių laivas 3 trimitams ir 3 trombonams (1998), Ziqquratu fleitai, klarinetui, smuikui, violončelei, fortepijonui ir mušamiesiems (1998), Vėjai, paukščiai, upės elektroninė muzika (1998), Wilne tenorui, 4 valtornoms, 2 fortepijonams ir mušamiesiems (1998, M. Kulbako eilės), Ziqquratu-II versija fleitai, smuikui, sintezatoriui, fortepijonui, mušamiesiems ir elektronikai (1999), Fight and Escape 2 fleitomis, 2 sopraniams saksofonams, 2 elektriniams fortepijonams, elektriniams smuikui ir violončelei, vibrafonui, džiazinei ir bosinei gitaroms (1999).

ZIQQURATU-II (1990 - 99) fleitai, klarinetui, smuikui, altui, fortepijonui, mušamiesiems ir elektronikai. Tai yra 1998 metais Tage für Neue Musik Zürich užsakymu sukurto Ziqquratu (fleitai, klarinetui, smuikui, violončelei, fortepijonui ir mušamiesiems) išplėstinė versija.

Zikuratus statė Šumere, Asirijoje ir Babilone prieš 3-5 tūkstančius metų. Tai buvo laiptuotų piramidžių arba bokštų formos šventyklos, simbolizavusios Šventajį Kalną. Skirtingai negu Egipte, jose nelaidodavo karalių, o rengdavo nuolatines iškilmingas ceremonijas. Zikurato viršūnėje esančioje patalpoje žynės kasnakt suguldavo su dievais, nusileidžiančiais iš dangaus. Zikuratas jungė dangų ir žemę, žemę ir požemį, o kartu buvo ir visų karalystės teritorijų vienybės simbolis. Septynios zikurato pakopos (juoda, raudona, rožinė ruda, rožinė raudona, auksinė, Baltai auksinė, tamsiai mėlyna ir sidabrinė) įkūnijo septynias plane-

prepared piano (1985), Motet for 3 sopranos, tenor, and bass (1985, lyrics by W. Shakespeare; version for soprano, bass, flute, viola, and cello, 1996, text: Sator Arepo Tenet Opera Rotas; version for soprano, mezzo-soprano, tenor, and bass, 1997, lyrics by T. S. Eliot), cycle Falsified and Hypothetical Chronicles (1987-97): Arcanum for viola and organ (1987; version for violin and piano, 1987; version for viola, flute, violin, cello, and synthesizer, 1996), Sarmatia for organ solo (1990; version for flute, bassoon, violin, viola, double-bass, piano, and harpsichord, 1995; version for flute, violin, viola, cello, and piano, 1999), Fluctus Semigallorum for actress, soprano, baritone, viola, and trombone (1991, words from ancient epitaph from South-Sweden), Chronon for clarinet, trumpet, cello, double-bass, piano, and percussion (1992-96); cycle Signs (1994-96): Koplytstulpis for trombone solo (1994), Cenotaph for flute, trombone, violin, viola, piano, and synthesizer (1995), Crypt for double-bass and percussion (1996); And This Tranquillity for soprano, piano, viola, and trombone (1991, lyrics by V. P. Bložė), Wings To Cross The Abyss for alto-saxophone solo (1996), Ship of Fools for 3 trumpets and 3 trombones (1998), Ziqquratu for flute, clarinet, violin, cello, piano, and percussion (1998), Winds, Birds, Rivers, electronic music (1998), Wilne for tenor, four horns, 2 pianos, and percussion (1998, poem by M. Kulbak), Ziqquratu-II version for flute, violin, synthesizer, piano, percussion, and electronics (1999), Fight and Escape for 2 flutes, 2 soprano saxophones, 2 electric pianos, electric violin, electric cello, vibraphone, jazz guitar, and bass guitar (1999).

ZIQQURATU-II for flute, violin, synthesizer, piano and live electronics (1990-99). It is an expanded version of Ziqquratu (1998) for flute, clarinet, violin, cello, piano, and percussion, which has been created by commission of the Tage für Neue Musik Zürich.

Ziqquratu was a temple shaped in a stepped pyramid or tower form, which symbolised the Holy Mountain. Ziqquratu were built in Sumer, Assyria, and Babylon 3-5 millennium ago. Differently from the Egypt pyramids, they were not a places of burying, but of permanent ceremonies. On the top of Ziqquratu the prophetesses proceeded their 'service of body' with Gods coming from the heaven. Ziqquratu was the place of junction between the heaven and the earth, the earth and the underground, and also signified the unity of all territories in the kingdom. Seven stages of the Ziqquratu (black, terra-cotta, pink, gold, pale gold, dark blue, and silver) signified seven planets and metals. The most famous Ziqquratu was the tower of Ba-

tas ir metalus. Garsiausias zikuratas buvo Babelio bokštas, vėliau tapęs nesusikalbėjimo simboliu... Kai rašiau šio kūrinio pirmuosius eskizus, nelauktai pamačiau akivaizdų mano grafinių struktūrų panašumą į laiptuotas piramidines formas. Skaičiau knygas apie šumerus ir asirus, taip pat Gilgamešo epą, patį seniausią pasakojimą apie Pasaulinį Tvaną. Pajaučiau malonumą domėtis tolima ir nuostabia civilizacija. Pagalvojau, kad asketiška ir griežtai organizuojama muzikinė medžiaga turėtų kažkiek atitinkti biurokratų tauta vadintų žmonių charakterį... Dantiraščio tankumas, penkiakojai jaučiai, grėsmingi liūtai, bildantys ratai ir žvavgantys skydai. Smėlio audros ir nepakeliamas karštis. Tviskantys zikuratai milžiniškų miestų vidury. Maurojantis tvanas apačioje ir siautėjanti orgija viršuje...

Šarūnas Nakas

RYTIS MAŽULIS (g. 1961 Šiauliuose) 1983 m. baigė prof. Julius Juzeliūno kompozicijos klasę Lietuvos valstybineje konservatorijoje (dabar - Muzikos akademija). Nuo 1989 m. Lietuvos muzikos akademijoje dėsto polifonijos ir kompozicijos disciplinas. 1988 m. už kamerinę kompoziciją "Miegas" jam buvo paskirta "Tylos" premija, 1989 m. - Lietuvos kultūros fondo premija už kamerinę ir vokalinę muziką, 1992 m. - Valstybinė stipendija. Nuo 1998 m. rugėjo iki 1999 m. balandžio gavo Akademie Schloß Solitude kompozitoriaus stipendiją Štutgarte (Vokietija).

Svarbesni kūriniai: Karalius Karolis, keturbalsis bet kurio tono kanonas 4 lygiems balsams (R. Rastausko tekstas, 1984), Apstulbusi akis prarado amą, begalinis spiralinis kanonas 4 lygiems balsams (St. Grochowiako tekstas, 1985), Čiauškanti mašina keturiems klavišiniams instrumentams (1984-86), Mėbjiaus lapo kanonas smuikui ir fortepijonui (1987), Miegas 8 sopranams ir 4 smuikams (St. Grochowiako tekstas, 1988), Canon aenigmaticus dviems fortepijonams (1991), Grynojo proto klavyras kompiuteriniam fortepijonui (1992-94), Dragma trims instrumentams (1995), Sybilla mišriam chorui (Petronijaus žodž., 1996), Heautontimorumenos kontrabosui ir mušamiesiems (1996), Palindromas kompiuteriui ir sintezatoriui (1996), Komos kanonas 6 klavišiniams instrumentams (1997), Ordines mušamiesiems ir fonogramai (1997), Dia Ars trims instrumentams (1998), In hydraulis 3 trimitams ir 3 trombonams (1998), Canon solus kontratenorui, tenorui ir baritonui (1998).

TALITA CUMI negyviems balsams (1992-97, nauja versija 1999). Naujausiouje savo kūriniuose nuolat susiduriu su notacijos ir atlikimo problemomis. Vaizduotėje

bel, which was to become a token of misunderstanding... While writing the first sketches of my piece, I suddenly noticed the similarity between their graphical structures and the forms of stepped pyramids. Then I plunged into literature on the Sumerians and Assyrians, and the epos of Gilgamesh - the oldest narrative on the Flood. Indeed, I had a real pleasure to touch upon this distant and striking civilization. My vision of a piece was prompted by the idea that ascetic and strictly organised acoustic material should correspond with a character of those, who were called the nation of bureaucrats...

The density of cuneiform, the fivefooted oxens, the threatening lions, the rumbling wheels and rattling shields. The sand storms and the unbearable heat. The shining Ziqqurat in the middle of colossal cities. The roaring flood below and the raging orgy above...

Šarūnas Nakas

RYTIS MAŽULIS (b. 1961 in Šiauliai) graduated from the Lithuanian State Conservatory (1983), the class of composition under Julius Juzeliūnas. At present he holds a teaching post at the Lithuanian Academy of Music (courses of polyphony and composition). In 1989 he was honoured with the prize "Tyla" (Silence) for the chamber composition "Miegas" (The Sleep), in 1989 - the prize of the Lithuanian Culture Fund for chamber and vocal music, in 1992 was awarded the State Scholarship. He was also awarded the Academie Schloss Solitude Scholarship for the period from September 1998 to April 1999 in Stuttgart.

Principle works: Karolis the King, four-voices canon of any tone (text by R. Rastauskas, 1984), The Dazzled Eye Lost Its Speech, endless spiral canon for four equal voices (text by St. Grochowiak, 1985), Twittering Machine for four keyboard instruments (1984-86), Möbius-Strip Canon for violin and piano (1987), The Sleep for 8 sopranos and 4 violins (text by St. Grochowiak, 1988), Canon aenigmaticus for two pianos (1991), Clavier of Pure Reason for computer piano (1992-94), Dragma for two violins and synthesizer (1995), Sybilla for mixed choir (text by Petronius, 1996), Heautontimorumenos for double-bass and percussion (1996), Palindrom for computer and synthesizer (1995), Canon of Coma for 6 keyboard instruments (1997), Ordines for percussion and tape (1997), Dia Ars trims instrumentams (1998), In hydraulis for 3 trumpets and 3 trombones (1998), Canon solus for countertenor, tenor and baritone (1998).

TALITA CUMI for inanimate voices (1997-99). In my recent works I have constantly encountered the problem of notation and performance. I realise that virtual structu-

tvyrančios virtualios garsų struktūros - vien iliuzija, spekuliacijų sritis, kompozitoriaus solipsizmas. Norėdamas jas materializuoti, pajuntu tradicinės garsų sistemos ribotumą: juk šešioliktinę natą nuo aštuntinės skiria tikra bedugnė, o pustonis išties yra per didelis ir per grubus intervalas... Pasitelkdamas sekvencerines kompiuterio programas, kuriose ketvirtinė natą dalijama į 96 vienetus, o pustonis - į 64 dalis, mėginiu išgauti subtilesnes ritminės vertes, laipsniškesnes mikrointervalinės aukščių struktūras. Kaip tai turi būti užrašyta? Ar tokia muzika gali būti atliekama, t.y. kokiui būdu ji turėtų būti "igarsinta"?.. Komponuodamas "Talita cumi", ieškojau atsakymo į šiuos klausimus. Kūrinio medžiagą sudaro trisdešimties nesikartojančių tonų (tieki ritmo, tieki aukščio prasme) eilės. (Taigi pustonis dalijamas į 30 dalių - vienas "žingsnis" lygus 3,333... cento.) Atliekant intervencijas, t.y. keičiant narių išdėstymo tvarką, gauname vis nauji eilių variantai. Partitūra sudaryta iš skaičių lentelės, nes tradicinė notacija néra pakankamai lanksti mikrostruktūriams parametrams užrašyti. Atliekant naujaą kūrinio versiją, sintetinio tembro ir gyvo balso medžiaga derinama su technologinėmis erdvinių medžiagos pateikimo galimybėmis.

Semantinį kūrinio kontekstą sudaro Oskaro Milašiaus eilėraštis "Talita cumi". Nauja kūrinio redakcija pirmą kartą atlikta Menų akademijoje Schloss Solitude, Stuttgartė 1999 metų spalio mėnesj. Vizualinių kūrinio pateikimą įgyvendino dizainerė ir režisierė iš Jekaterinburgo Olga Pautova. Ji kūrė ir režisavo videofilmą, kuris remiasi koncertų Solitude'o pilyje bei Meno ir naujos technologijos centre Karlsruheje metu nufilmuota medžiaga.

Rytis Mažulis

VILNIAUS NAUJOSIOS MUZIKOS ANSAMBLI 1982 metais įkūrė kompozitorius Šarūnas Nakas, tapęs nuolatiniu jo vadovu. Nuo pat veiklos pradžios ansamblis buvo vienas iš aktyviausių lietuvių šiuolaikinės muzikos propaguotojų, atliko nemaža naujų lietuvių kompozitorių - Broniaus Kutavičiaus, Osvaldo Balakauskio, Algirdo Martinaičio, Rytio Mažulio, Šarūno Nako ir kt. - kūrinių premjerų. Ansamblis koncertavo daugelyje prestižinių Europos (daugiau nei penkiolikoje šalių) ir Kanados salių. Dalyvavo daugelyje didžiausių Lietuvos ir užsienio tarptautinių šiuolaikinės muzikos festivalių: 1990 m. - "Varšuvos rudens" ir Huddersfieldo šiuolaikinės muzikos festivaliuose, 1991 m. - "Nyyd" (Talinas), Festival International de la Musique Actuelle de Victoriaville (Kanada) ir "Alternatyvoje" (Maskva),

res of sounds lingering in my imagination are but an illusion, and I am entering the sphere of speculations or composer's solipsism. When I want to transform these fantasies into material sounds, I discover how limited traditional system of sounds is: there is a real abyss separating one sixteenth from one eighth, and a semitone is absolutely too big and too rough an interval... Aided with a sequencer computer program, which splits a one quarter note into 96 elements, and half of a tone into 64 parts, I tried to create more sophisticated rhythmical values, more gradual structures of microinterval pitches. How would this possibly be notated? Could this music be performed, e.g. how should this music be "voiced"?

In composing "Talita cumi" I was looking for an answer to these questions. The material of the piece is organized into sets of 30 unrepeated tones (in the sense of both rhythm and pitch). (This means that a semitone is split into 30 parts - each 'step' equals 3,333... cents). Each interversion (i.e. changing the order of constituents) creates a new version of sets. Thus, the score is just tables containing number figures. When performing the new version of this piece, material of synthetical timbre and natural voice are combined with the technological possibilities of spatial presentation.

The poem by Oscar Milosz "Talita cumi" creates a semantic context for the piece, new version of which was premiered at the Akademie Schloss Solitude, Stuttgart in October 1999. Visual presentation of this work was accomplished by the designer and director Olga Pautova coming from Yekaterinburg (Russia). She has shot and directed the video, which is based on materials filmed during the concerts in Schloss Solitude and Centre for Art and New Technology in Karlsruhe.

Rytis Mažulis

VILNIUS NEW MUSIC ENSEMBLE was founded in 1982 by composer Šarūnas Nakas, which he still directs. Since its inception the Ensemble has been one of the most active exponents of Lithuanian contemporary music and has given numerous premières of modern works by Lithuanian composers, among them Bronius Kutavičius, Osvaldas Balakauskas, Algirdas Martinaitis, Rytis Mažulis, and Šarūnas Nakas. The Ensemble has given performances on many prestigious stages in Europe (numbering over 15 countries) and Canada, including the festivals Warsaw Autumn, Huddersfield Contemporary Music Festival (1990), Nyyd in Tallinn, Festival International de la Musique Actuelle de Victoriaville (Canada), Alternative in Moscow (1991), Deutschlandfunk (Co-

1992 m. - Deutschlandfunk (Kelnas), "Expo'92" (Sevilijs), "Musikhøst" (Odense) ir "Musica" (Strasbūras), 1995 m. - South Bank Centre (Londonas) ir "Prahos pavasaryje", 1996 m. - "Osterfestival" (Innsbrukas). Vilniaus naujosios muzikos ansamblis yra padarejus muzikos įrašų BBC (JK), CBC (Kanada), Radio France, Danijos radijui, Lenkijos radijui, Deutschlandfunk, VPRO (Olandija), Lietuvos radijui ir kt.

logne), Expo'92 (Sevilla), Musica Strasbourg, Musikhøst (Odense, 1992), South Bank Centre (London), Prague Spring (1995), Osterfestival in Innsbruck (1996). It has been featured at all major contemporary music festivals in Lithuania and has made numerous recordings for BBC, CBC, Radio France, Danish Radio, Polish Radio, Deutschlandfunk, VPRO (Holland), Lithuanian Radio, etc.

Spalio 25, pirmadienis

Sv. Kristoforo kamerinio orkestro klubas
19 val.

YORK HÖLLER (Vokietija)

REVAL ENSEMBLE (Estija)

Neeme Punder - fleita
Lea Leiten - fortepijonas
Urmas Vulp - smuikas
Toomas Nestor - smuikas
Heili Eespere - altas
Aare Tammesalu - violončelė, ansamblio vadovas
Aleksander Jögi - kontrabosas

PAS DE TROIS altui, violončelei ir kontrabosui*
 MOMENTS MUSICAUX fleitai ir fortepijonui*

pertrauka

TAGTRÄUME, 7 garsų eilėraščiai smuikui, violončelei ir fortepijonui*
 ANTIphon styginių kvartetui ir magnetofono juostai (1977)*

* premjera Lietuvoje

Koncertą remia
 Goethe Institut-Vilnius

YORK HÖLLER (g. 1944 Leverkuzene) 1963-67 m. Kelno Musikhochschule studijavo kompoziciją, (pas Berndą Aloisą Zimmermanną ir Herbertą Eimertą), fortepijoną (pas Alfonsą Kontarski), muzikos pedagogiką ir orkestrinį dirigavimą. Tuo pat metu lankė filosofijos ir muzikologijos paskaitas Kelno universitete. 1965 m. dalyvavo Darmštato vasaros kursų metu vykusiose Pierre'o Boulez'o analizės paskaitose, kurios ji gana kritiškai nuteikė serializmo atžvilgiu. Jo ankstyvają kūrybą įtakojo Karlheinz Stockhausen, vadinės Höllerj "gabiausiu savo kartos vokiečių kompozitoriumi". 1971-72 m. jo kvietimu Hölleris dirbo Westdeutschen Rundfunk elektroninės muzikos studijoje, vėliau tapo Stockhauseno įpėdiniu ir užėmė jos direktoriaus postą. 1974-75 m. dirbo ir studijavo

YORK HÖLLER (b. 1944 in Leverkusen) studied composition (with Bernd Alois Zimmermann and Herbert Eimert), piano (with Alfons Kontarsky), music pedagogy and orchestra conducting at the Musikhochschule in Cologne in 1963-67. At the same time he took courses of musicology and philosophy at the University of Cologne. In 1965 participated in Ferienkurse at Darmstadt where he took analysis course with Pierre Boulez that made him consequently quite critically disposed towards serialism. His early work was particularly influenced by Karlheinz Stockhausen, who deemed him to be "the most promising German composer of his generation". Following the invitation of K. Stockhausen, he worked at the electronic studio of the Westdeutschen Rundfunk (WDR) in Cologne from 1971-72, and has subsequently been appointed Director of the studio as a successor to Stockhausen.

In 1974-75 he worked and studied at IRCAM in Paris. The commissioning of several compositions for Ensemble

October 25th, Monday

St. Christofer Chamber Orchestra Club
7 p.m.

YORK HÖLLER (Germany)

REVAL ENSEMBLE (Estonia)

Neeme Punder - flute

Lea Leiten - piano

Urmas Vulp - violin

Toomas Nestor - violin

Heili Eespere - viola

Aare Tammesalu - cello, artistic director

Aleksander Jögi - double-bass

PAS DE TROIS for viola, cello and double-bass*

MOMENTS MUSICAUX for flute and piano*

TAGTRÄUME, 7 poems of sounds for violin, cello and piano*

ANTIPHON for string quartet and tape (1977)*

* Lithuanian premiere

Concert supported by
Goethe Institut-Vilnius

IRCAM'e, Paryžiuje. Keletu užsakymų Ensemble InterContemporain prasidėjo ilgametis kompozitoriaus bendradarbiavimas su prancūzų muzikos pasaulio atstovais. 1989 m. Paryžiaus Grand Opéra buvo pastatyta jo opera "Meistras ir Margarita". 1990 metais tapo Westdeutschen Rundfunk elektroninės studijos meno vadovu. 1993 m. perėmė vadovavimą kompozicijos klasei H. Eislerio aukštojoje muzikos mokykloje, Berlyne. Nuo 1995 m. - kompozicijos profesorius Kelno aukštojoje muzikos mokykloje. Yorkas Hölleris yra pelnės daugelį premijų (pvz., Rollo Liebermanno premija operos kompozitoriams), stipendijų (pvz., Villa Massimo stipendiją Romoje), vizituoją daugelyje Europos universitetų ir aukštųjų mokyklų. 1986 metais buvo apdovanotas Prancūzijos kultūros ministerijos ordinu "Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres de la Republique Française". Berlyno menų akademijos narys.

InterContemporain launched his particular association with the French musical world. In 1989 Höller's opera "Der Meister und Margarita" was premiered at the Grand Opéra in Paris. In 1990 he was appointed Artistic Director at the electronic studio of WDR, in 1993 - chair of the composition department at the H. Eisler Musikhochschule in Berlin. Since 1995 he holds the Professorship at the composition department of Musikhochschule in Cologne.

York Höller was honoured with many prestigious prizes (e.g. Rolf-Liebermann-Preis for opera composers) and scholarships (e.g. to Villa Massimo in Rome). He is a visiting Professor at many European universities and Colleges. In 1986 he received "Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres de la Republique Française" from the Ministry of Culture of France. He is a member of Berliner Akademie der Künste.

York Höller made his name by exploration of integrity between live and electronically processed sound. To-

Ankstyvoji Höllerio kūryba išgarsėjo įdomiu instrumentinių, vokalinių ir elektroninių tembų lydiniu. Dabar jo kūryba apima visus tradicinius kamerinės, fortepijoninės, orkestro muzikos žanrus, taip pat elektroninę ir elektroakustinę muziką. Jo kūriniai atlieka garsūs orkestrai (Ensemble InterContemporain, Berliner Philharmoniker, Chicago Symphony, London Sinfonietta, ir kt.), dirigentai ir atlikėjai (P. Boulezas, D. Barenboimas, L. Zagrosekas, H. Zenderis ir kt.). Svarbesni kūriniai: opera Meistras ir Margarita (1984-89), Margaritas Traum, siuита sopranui, orkestriui ir magnetofono juostai; Arcus, Resonance, (Ensemble InterContemporain užsakymu), Improvisation sur le nom de Pierre Boulez (1985), Koncertas fortepijonui (P. Donohoe ir BBC simfoniniam orkestriui), Magische Klanggestalt orkestriui, Fanal trimitui ir orkestriui (1991), Pensées MIDI-fortepijonui, orkestriui ir elektronikai, Aura simfoniniam orkestriui (1995), Widerspiel I, pirmoji triptiko orkestriui dalis (1996). Šiuo metu kuriami Gegenklänge (Ensemble Modern užsakymu), Styginių kvartetas Nr. 2 (Arditti kvartetui), Partita dviems fortepijonams ir kt.

PAS DE TROIS altui, violončelei ir kontrabosui. Kūrinio pavadinimas, kaip žinia, reiškiantis šokį trims atlikėjams, nurodo kūrinio sąsają su baletu. "Petipa pavertė baletą absoliučia šokio teatro forma: autonomišku menu, kodifikuojamu vadinaisiais baleto kanonais. Tokia forma baletas yra visų pirma laiko menas, matuojamasis judėjimo ir erdvės - kurioje vyksta šis judėjimas - dydžiaus. Tuo jis panašus į muziką - tikrajį laiko meną, nes ji kaip joks kitas iš menų tiksliausiai apibūdina (ir turi apibūdinti) laiką. Tad svarbiausia muzikos funkcija yra laiko tékmés organizavimas" (B. A. Zimmerman, Apie baletą ateitį).

Laiko tékmé mano kūrinyje sutvarkoma pagal išanksčtinė teoriją apskaičiavimą, kurį išdesčiau savo straipsnyje "Gestaltkompozicija arba oganiškos visumos konstravimas": 34 tonų garsų struktūra (Klanggestalt) arba melodija (Melodie) - į 6 segmentus (Abschnitte) sudalinta vertikalė - perkeliama į atitinkamą laiko struktūrą (Zeitgestalt). Taip virš bendro penkių dalių (kurios atskiriamos skirtingais tempais) pagrindo (sudedant po du narius) sudaroma 34 narių forma, kurios vidus užpildomas įvairialypiais pavaldais.

Pirmoji dalis prasideda stipriais, aštriai akcentuotais triju atlikėjų ritminiais mostais, kurie padalos pabaigoje pasiekia kulminaciją placių išdėstyty šešiagarbių saskambių (Klangsäulen) fortissimo tremolo. Po ramios padalos vėl grįžta kaitos scena, kuri baigiasi

day his oeuvre ranges from the traditional chamber, piano, orchestra music genres to electronic and electroacoustic music, being performed by the most prominent contemporary orchestras (Ensemble InterContemporain, Berliner Philharmoniker, Chicago Symphony, London Sinfonietta, etc.), conductors and performers (P. Boulez, D. Barenboim, L. Zagrosek, H. Zender, P. Donohoe, etc.). Major works: opera Der Meister und Margarita (1984-89), Margaritas Traum, suite for soprano, orchestra and tape; Arcus, Resonance (commissioned by the Ensemble InterContemporain), Improvisation sur le nom de Pierre Boulez (1985), Piano Concerto (for P. Donohoe and BBC Symphony Orchestra), Magische Klanggestalt for orchestra, Fanal for trumpet and orchestra (1991), Pensées for MIDI-piano, orchestra and electronics, Aura for symphony orchestra (1995), Widerspiel I, first part of triptych for orchestra (1996). At the moment, he composes Gegenklänge (by commission from the Ensemble Modern), String Quartet No. 2 (for Arditti Quartet), Partita for two pianos, etc.

PAS DE TROIS for viola, cello, and double-bass.

The title of the work which means a dance for three performers shows the relation of the work with a ballet. "Petipa has turned the ballet into absolute dance theatre form: autonomous art, codified by the so-called ballet canons. In such form the ballet first of all represents the art of time, measured by quantities of movement and space - where this movement is happening. That is what makes it similar to music - the real art of time, because it describes (and must describe) time more accurately than any other art. Thus, organisation of time flow shall be regarded as the most important function of music." (B. A. Zimmerman, "On the future of ballet").

Time flow is arranged in the work following the prior theoretical calculation, which I have stated in my article "Gestalt composition or construction of the organic whole": sound structure of 34 tones (Klanggestalt) or melody (Melodie) - a vertical line divided into 6 segments (Abschnit) - is translated into appropriate time structure (Zeitgestalt). So a 34 member form is set up over the common five part (separated by different tempos) base (adding by two members), the inside of which is filled with diverse shapes.

First part begins with strong, sharply accentuated rhythmic gestures of three performers, which at the end of the section reach the culmination with widely spread, fortissimo trembling six-tone chords (Klangsäulen). After a calm section a scene of change returns, which ends with (cons-

(sąmoningai ir ironiškai) perdėta gestika, dideliais šuoliais (altas ir violončelė) ir akrobatiškais pizzicato triukais (kontrabosas). Penktaje dalyje neįvyksta beveik nieko naujo - tai jau pažįstamų dalykų variacijos, sugrąžinančios į kūrinio pradžią.

MOMENTS MUSICAUX fleitai ir fortepijonui.

Vienas iš įdomiausių komponavimo aspektų man yra skirtingų tos pačios muzikinės idėjos pratęsimų paieškos. Tokiu principu parašytos mano kompozicijos "Umbra", "Mythos", "Résonance" ir pastaroji - "Moments musicaux". Šiuo požiūriu, nepaisant visų skirtumų, jos sudaro vieną kompozicijų grupę, priklausančią tai pačiai garsinei struktūrai (Klanggestalt) - t. y. vienai 34 garsų melodiskai harmonizuotai struktūrai, kurios formaliai sandara atspindi ir grindžia visuminę kūrinio formą. Šiam komponavimo būdui jvardinti nukaliau "Gestaltkompozicijos" sąvoką. "Moments musicaux" sudaro 12 aiškiai skiriamų Gestalt-nuotaikų (Gestaltcharaktere), kurios pasirodo nenuoseklia tvarka ir susisieja tarpusavyje daugiaiypais ryšiais. Be to, šiame kūrinyje labai svarbūs varpų momentai: daugsyk partitūroje sutinkamos pastabos "quasi Campane", "Campane grande".

TAGTRÄUME, 7 garsų eilėraščiai smuikui, violončelei ir klavyrui.

I Mäßig bewegt, etwas verhalten im Ausdruck
II Lebhaft und sehr akzentuiert
III Sehr ruhig, quasiträumerisch
IV Sehr lebhaft, ziemlich wild
V Nicht zu ruhig, zart im Ausdruck
VI Sehr beweglich im Tempo, durchaus schroff
VII Etwas langsam. Im Tempo von "Der Leiermann" von Franz Schubert

Jkvėpimą ir siužetą - ne vien programos prasme - šiai kompozicijai suteikė septyni olandų poeto ir rašytojo Ceeso Nooteboom'o eilėraščiai, sudarantys ciklą "Esantis, nesantis" (Anwesend, Abwesend). Knygos, kurioje išspaustintas šis eilėraščių ciklas, baigiamajame žodyje sakoma: "Eilėraščiuose nebéra tariamų kovų su mirtimi, jie žvelgia į veidą daug galingesniam priešui, kuriam mirtis téra tik padéjėja: laiko fenomenui. Laikas yra ta juodoji skylė, kurioje užsimezga visa, kas gyva ir lygai taip pat amžiams išnyksta."

Septyni trumpi garsų eilėraščiai gali būti laikomi "sutirštintomis" mano ankstesnių kompozicijų, jose vyraujančių stambių epinių-dramatinių formų versijo-

ciously and ironically) exaggerated gesticulation, large leaps (viola and cello) and acrobatic pizzicato tricks (double-bass). Nothing new seems to happen in the 5th movement - just variations of already familiar matters that bring back the recollections of the beginning of the work.

MOMENTS MUSICAUX for flute and piano.

I consider the search for possible consequents to the same musical idea as one of the most interesting aspects of composition. This principle was used when creating my compositions "Umbra", "Mythos", "Résonance" and "Moments musicaux". In this respect, despite all differences, they form one group of compositions that belong to the same sound structure (Klanggestalt) - i.e. one melodically harmonised 34 sound structure, the formal structure of which resembles and grounds the overall form of the work. I have coined the concept "Gestaltcomposition" to name this method of composing. "Moments musicaux" consists of 12 clearly separated Gestaltcharacters (Gestaltcharaktere), which appear in inconsistent order and relate between themselves in manifold connections. Besides, the moments of bells are important in this work: the score is full of notes like "quasi Campane", "Campane grande".

TAGTRÄUME, 7 poems of sounds for violin, cello and piano.

I Mäßig bewegt, etwas verhalten im Ausdruck
II Lebhaft und sehr akzentuiert
III Sehr ruhig, quasiträumerisch
IV Sehr lebhaft, ziemlich wild
V Nicht zu ruhig, zart im Ausdruck
VI Sehr beweglich im Tempo, durchaus schroff
VII Etwas langsam. Im Tempo von "Der Leiermann" von Franz Schubert

Inpiration and plot (not only in terms of programme) to this composition were provided by seven poems by Netherlands poet and writer Cees Nooteboom, that form a series "Existential, non-existent" (Anwesend, Abwesend). The afterword of the book containing these poems says: "There are no imaginary fights against death in the poems - they face the enemy much more powerful, to whom death is only a servant - that is the phenomenon of time. Time is the black hole where all existence begins and just like that vanishes forever."

Seven short poems of sounds might be regarded as "thickened" versions of my earlier compositions, of large epic-dramatic forms prevailing in them. There, differently from many of my earlier electronic works, less space is

mis. Juose, skirtingai nuo daugelio mano ankstesnių elektroninių kūrinių, mažiau vietos skiriama jvairioms skambesio apraiškomis, bet daugiau pasakoma apie laiko arba, tiksliau pasakius, buvimo apraiškas. Kiekvieną pjesę grindžia viena laiko struktūra (*Zeitgestalt*), priverčianti muzikos būsenas judėti sklandžiai, susispaudžiant, išsiplečiant arba sustojant, kaip kad paskutinėje dalyje. Trečioje ir penktose dalyse - kaip esu patyręs elektroninėje muzikoje - išdėstoma daugiau sluoksnių. Kai šiuos procesus valdo laiko Gestaltas, melodika ir ritmika remiasi "atviru" 24 tonų garsų Gestaltu.

Žinoma, kad Gestaltas yra šis tas daugiau nei jo dalijus suma. Jo požymiai yra plastišumas, raiškumas, formos nepakeičiamumas. Jį sudarantys komponentai ne šiaip susideda vienas su kitu, bet yra sąlygoti tarpusavio priklausomybės (traukos arba atmetimo), kurios dėka atsi-randa vidinės įtampos, energetiniai arba, taikant anglų biofiziko Ruperto Sheldrake'o terminą, morfogenetiniai laukai ("Gamtos atmintis").

Esu įsitikinęs, kad meno kūriniai vien dėl juose sukaupatos dviasinės-intelektinės energijos turi šansą bent valandėlei išvengti juodosios laiko skylės. Dėl to stengiuosi aiškioje diejوس šviesoje materializuoti ir susieti iš skirtingų sąmonės klotų ir erdvėlaikių be paliovos kylančias svajones, vaizdus, jausmus ir mintis.

Dėl to jaučiu pašaukimą svajoti dieną.

ANTIPHON sukurtas 1977m. IRCAM'o užsakymu ir dedikuotas Vinko Globokarui. Pirmą kartą ši kūrinjų atliko Berino styginių kvartetas 1977 kovo 15 d. Pompidu centro Paryžiuje atidarymo proga.

Styginių kvartetu "Antifonas" prasideda kūrinių grupė, kurioje man rūpėjo (ir teberūpi), iš vienos pusės, atrasti jvairių (estetinės) problemos sprendimo būdų, norint suderinti akustinį ir elektroninį skambesį; iš kitos, ir šis aspektas dar svarbesnis, sukurti rišią muzikos kalbą, kurioje logiškai susisiųtų garsinės ir erdvėlaikio kategorijos: melodija, harmonija, metras, ritmas ir forma.

Kompoziciją grindžia 42 garsų centrinis Gestaltas (Klang-gestalt, o ne eilė - Reihel), nuo kurio priklauso jvairūs melodikos (pvz., susiaurėjimas iki ketvirtatonijų), harmonijos, ritmikos, tembro (articulacijos), visuminės formos proporcijų (42 dalys po 4-88 sekundes) nukrypimai.

Kuriant ši garsų Gestaltą, buvo siekiama "griežtumo" (Adorno norėjo šiuo žodžiu pakeisti "logiką", nes ji muzikoje beprasmė), "darnos", "rišlumo", "suprantamumo". Kūrinio pabaiga yra simbolinė mano estetinių pažiūrų išraiška: diatoniškai pakeistas garsų Gestaltas - smuiko ir violončelės unisonas per dvi oktavas - pasirodo kaip (inumanoma) grigališkojo choralo stilizacija. Vėliau tai virsuta Perotino stilium "Organum quadruplum" ir Orlando

provided to various sound displays - it is more oriented towards telling about manifestations of time, or being, to be more exact. Each piece is based on one time structure (*Zeitgestalt*), that makes the states of music move smoothly, compress themselves, or expand themselves as in the final part. In the third and fifth parts (as far as my experience in electronic music goes) more layers are displayed. When these processes are governed by time Gestalt, melody and rhythm are based on "open" 24 sound tone Gestalt.

It is known that Gestalt is more than merely sum of its parts. Its features include plasticity, expressiveness, uninterchangeable form. The making components are not simply added to each other, but are affected by interdependency (attraction or repellence), due to which inner tension, energetic or morphogenetic fields (to use the term by English biophysicist Rupert Sheldrake) appear ("Memory of Nature").

I am certain that at least because of spiritual-intellectual energy contained in the works of art they have a chance to escape the black hole of time for a short while. That is why I try to materialise and relate in bright daylight the dreams, images, feelings and thoughts that are constantly springing from different layers of consciousness, space and time. That is why I feel the calling for daydreaming.

ANTIPHON was created in 1977 at the order of IRCAM and dedicated to Vinko Globokar. The work was first played by Brno string quartet on 15 March 1977, on the occasion of opening of Pompadour centre in Paris. String quartet "Antiphon" begins a group of works where I wanted (and still want) to find different ways of solving the (aesthetic) problem of adjusting the acoustic and electronic sound; and (this aspect is even more important) to create a coherent musical language, which would logically relate sound and space-time categories: melody, harmony, meter, rhythm and form.

Composition is based on 42-sound central sound Gestalt (Klanggestalt, not the row - Reihel), on which depend melody (ex. narrowing to quarter tones), harmony, rhythms, timbre (articulation), deviations of whole form proportions (42 parts by 4-88 seconds).

While creating this sound Gestalt it was attempted to achieve "strictness" (Adorno wanted this word to replace "logic", because the latter is meaningless in music), "harmony", "coherence", "intelligibility".

The end of the work is a symbolic expression of my aesthetic views: diatonically changed sound Gestalt - unison of violin and cello over two octaves - appears as (implied) stylisation of Gregorian chant (plain song). Later it turns

di Lasso bražo "Motetu" - dviejomis iš svarbiausių racionaliojo europietiško daugiabalsumo formų, kurios laikomos išskirtinėmis kvarteto žanro raidos apraiškomis. Pabaigoje vėl pasukama originalios stilistikos link.

York Höller

REVAL ENSEMBLE buvo specialiai sukurtas šių metų Yorko Höllerio autoriniams koncertams Taline, Rygoje ir Vilniuje. Ansamblio dalyviai ir jo vadovas Aare Tammesalu yra žinomi estų muzikai, drauge dalyvaujantys daugelyje kitų koncertinių projektyų.

NEEME PUNDER studijavo fleitą Talino valstybinėje konservatorijoje, vėliau tobulinosi Švedijoje ir Olandijoje. Jo specializacija - senoji muzika ir jos interpretacijos problemas. Apie tai yra parengęs paskaitų kursą, kurį dėsto Estijos muzikos akademijoje, kitose Estijos aukštose mokyklose, Suomijoje ir Rusijoje. Ilgametis "Hortus musicus" solistas, jungtinio suomių ir estų Baroko orkestro, "Eesti Barokksolistid" ir "The Art Russica" ansamblų dalyvis, daugelio kitų senosios muzikos ansamblų, Senamiesčio Baroko orkestro ir kamerinio choro vadovas. Neeme Punder yra vienas iš pripažintimų pelnusio Senosios muzikos festivalio Viljandyje iniciatorių.

LEA LEITEN studijavo fortepijoną Talino muzikos mokykloje ir Estijos muzikos akademijoje pas Kalle Randalu ir Peep Lassmann. 1986 m. ji tapo antrosios vienos ir premijos laimėtoja M. K. Čiurlionio pianistų konkurse. Šiuo metu dirba Estijos muzikos akademijoje, Daililių menų mokykloje, aktyviai reiškiasi kaip kamerinės muzikos atlikėja.

URMAS VULP studijavo smuiką Estijos muzikos akademijoje pas Vladimirą Alvmäe, vėliau tobulinosi ir 1981 m. baigė aspirantūrą prof. Jevgenijos Čugajevos klasėje, Maskvos konservatorijoje. Nuo 1981 metų dėsto Estijos muzikos akademijoje, kur vadovauja styginių instrumentų katedrai. 1984 m. Urmas Vulp įkūrė Talino styginių kvartetą, kuriame griežė pirmu smuiku. Kaip solistas ir kamerinės muzikos atlikėjas koncertuoja Europos, Kanados ir Japonijos scenose. Neseniai švedų įrašų firma BIS išleido pirmą jo kompaktinį diską su estų kompozitorų muzika smuikui.

TOOMAS NESTOR 1984 m. baigė Estijos muzikos akademiją, prof. Endelio Lippus smuiko klasę. Vėliau dirbo pedagoginį darbą Talino muzikos mokykloje ir Muzikos akademijoje. Nacionalinės estų operos orkestre šiuo metu dirba antrujų smuikų grupės koncertmeisteriu.

HEILI EESPERE 1985 m. baigė prof. Endelio Lippus alto klasę. Šiuo metu tęsia studijas Sibelijaus akademijoje Helsinkyje pas Jouko Mansnerus. Griežia altu Talino stygi-

into "Organum quadruplum" of Perotin's style and "Motet" of Orlando di Lasso - two of the most important forms of rational European polyphony, that are regarded as exceptional manifestations of quartet genre development. At the end, the turn is made again towards original stylistics.

York Höller

REVAL ENSEMBLE was formed for this particular concert programme of works by German composer York Höller to be performed on tour in Tallinn, Riga and Vilnius. Members of this ensemble and its director Aare Tammesalu are well renown Estonian musicians, working together in many other concert projects.

NEEME PUNDER studied flute at the Tallinn State Conservatory and then pursued his advanced studies in Sweden and Holland. His specialisation is in early music and issues concerning its interpretation, which he teaches at the Estonian Academy of Music as well as several universities in Estonia, Finland and Russia.

He is a long-term soloist of the "Hortus musicus", member of the joint Estonian-Finnish Baroque orchestra, "Eesti Barokksolistid", and "The Art Russica", director of numerous early music ensembles, among them Old Town Baroque Orchestra and Chamber Choir. He is one of the initiators of the internationally renown Early Music Festival in Viljandi.

LEA LEITEN studied piano at the Tallinn Central Music School and Estonian Academy of Music with Kalle Randalu and Peep Lassmann. In 1986 she won the Second Prize of the M. K. Čiurlionis Piano Contest in Vilnius. Currently she active as a chamber music performer, teaches piano at the Estonian Academy of Music, School of Fine Arts by the Estonian Philharmonic in Tallinn.

URMAS VULP studied violin at the Estonian Academy of Music with Vladimir Alvmäe, finishing his postgraduate studies at the Moscow Conservatory under Jevgenija Tchugaeva in 1981. Since that year he has taught at the Estonian Academy of Music, being a chair of the String Department. In 1984 Urmas Vulp founded the Tallinn String Quartet where he plays the first violin. As a soloist and chamber music player, he tours Europe, Canada and Japan. Recently Swedish record label BIS released his first CD featuring works by Estonian composers for violin.

TOOMAS NESTOR graduated from the Estonian Academy of Music, the violin class of Prof. Endel Lippus in 1984. He has taught at the Tallinn Central Music School and Music Academy. He is the leader of 2nd violins at the Estonian National Opera SO.

HEILI EESPERE graduated from the Estonian Academy of Music, the violin class of Prof. Endel Lippus in 1985.

nių kvartete.

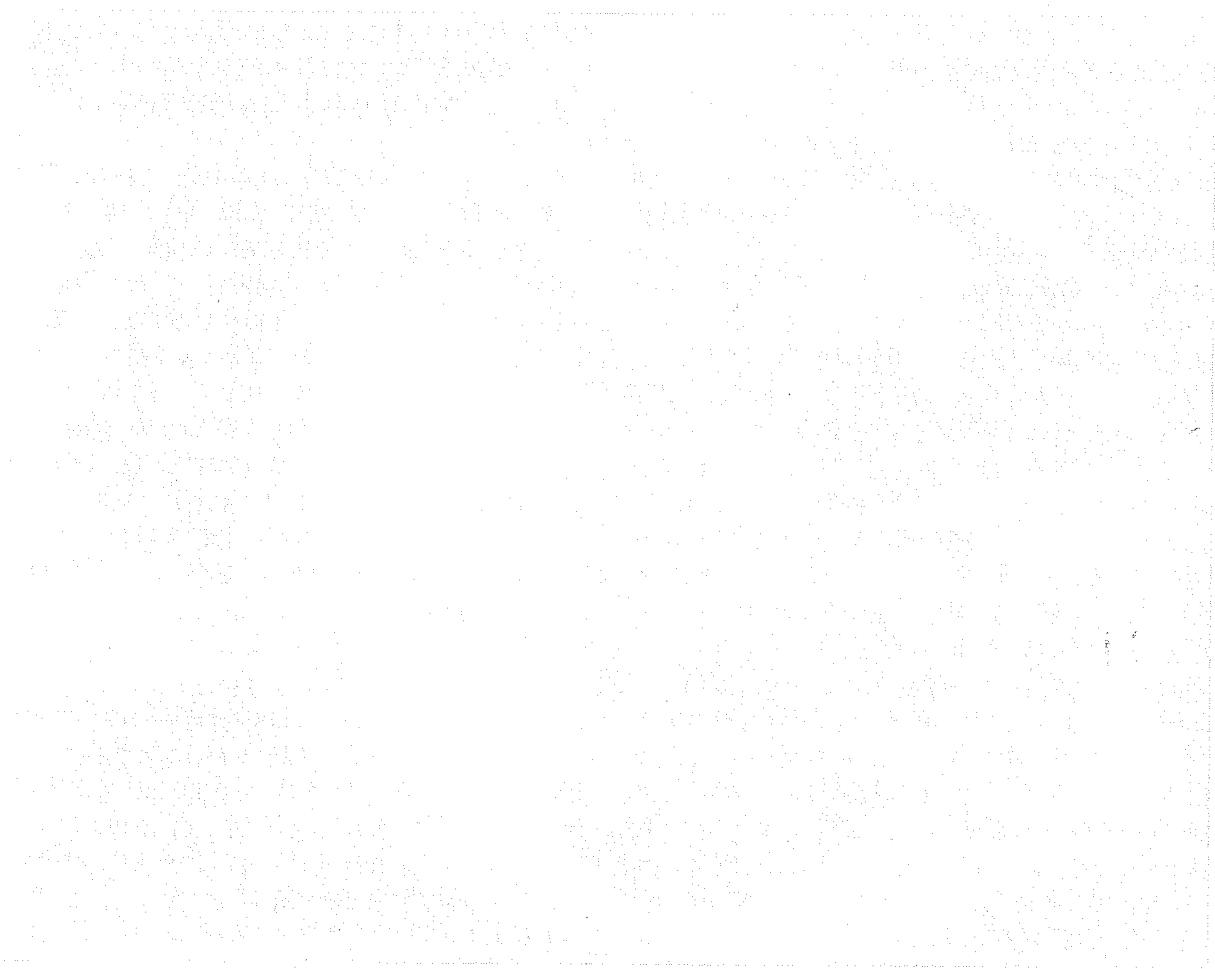
AARE TAMMESALU studijavo violončelę Estijos muzikos akademijoje pas Ivo Juuli ir Toomas Velmetą. 1987 m. Estijos styginių instrumentų konkurse užėmė antrają vietą. 1979-90 m. jis bendradarbiavo su daugeliu Estijos orkestrų ir kamerinės muzikos ansambliai. 1991-96 m. griežė Kotkos orkestre, Suomijoje. Šiuo metu griežia Estijos nacionalinės operos orkestre, dėsto Vanalinno muzikos mokykloje ir tėsia magistrantūros studijas Estijos muzikos akademijoje pas Peeterį Tammearu. Jis yra Mustjalos muzikos festivalio meno vadovas.

ALEKSANDER JÖGI mokėsi Talino valstybinėje konservatorijoje, Meeme Saarevälja kontraboso klasėje. Griežė Estijos valstybiniam simfoniniams orkestrams ir Estijos radijo kameriniams orkestrams. Šiuo metu dirba Estijos nacionalinės operos orkestre ir dalyvauja kamerinės muzikos koncertuose.

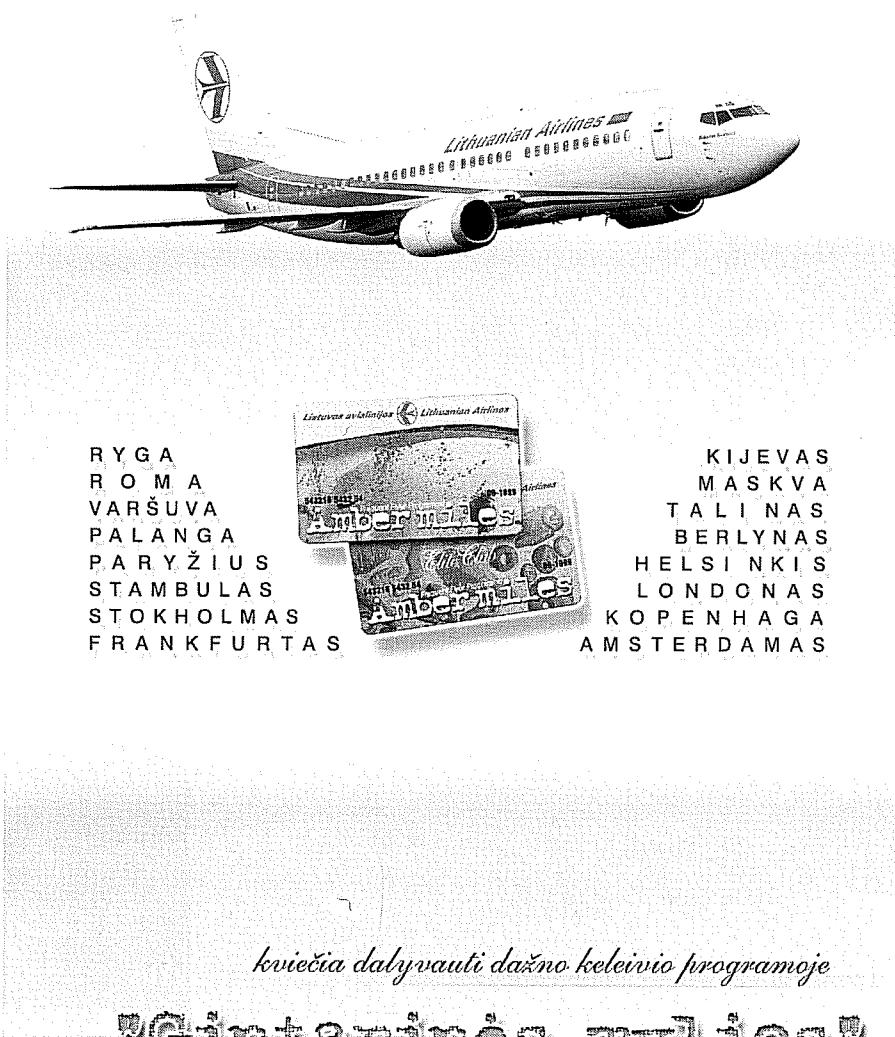
Currently she is a postgraduate student at the Sibelius Academy in Helsinki (with Jouko Mansnerus). She plays viola at the Tallinn String Quartet.

AARE TAMMESALU studied cello with Prof. Ivo Juuli and Toomas Velmet at the Estonian Academy of Music. He is the winner of the Second Prize of the Estonian String Contest in 1987. In 1979-90 he collaborated with a number of Estonian symphony orchestras and chamber music ensembles. In 1991-96 he played cello at the Kotka Symphony Orchestra in Finland. Currently he plays cello at the Estonian National Opera SO, teaches at Vanalinna Music School and continues his postgraduate studies at the Estonian Academy of Music with Peeter Tammaru. He is the artistic director of the Mustjala Festival.

ALEKSANDER JÖGI studied at the Tallinn State Conservatory in class of double-bass with Meeme Saarevälja. He has played double-bass at the Estonian State SO and Estonian Radio Chamber Orchestra. At present he works at the Estonian National Opera SO and performs as a chamber musician.

Lietuvos avialinijos Lithuanian Airlines

RYGA
ROMA
VARSUVA
PALANGA
PARYŽIUS
STAMBULAS
STOKHOLMAS
FRANKFURTAS

KIJEVAS
MASKVA
TALINAS
BERLYNAS
HELSINKIS
LONDONAS
KOPENHAGA
AMSTERDAMAS

kviečia dalyvauti dažno keleivio programe

"Gintarines mylios"

Spalio 26, antradienis

Nacionalinė filharmonija
19 val.

HORATIU RADULESCU KŪRINIŲ KONCERTAS
dalyvaujant *Catherine Bolle* ➔

EUROPEAN LUCERO ENSEMBLE (Prancūzija, Anglija, Šveicarija, Vokietija)

Maria Diaconu - sopranas

Cécile Daroux - altinė, kontrabosinė ir piccolo fleita

José-Daniel Castellon - bosinė ir piccolo fleita

Roger Heaton - bosinis klarnetas ir klarnetas in B

Carol Robinson - klarnetas

Sabina Pade - valtorna

Olivier Theurillat - trimitas

Andrew Digby - trombonas

Amélie Theurillat - altas

Catherine Marie Tunnell - violončelė

Horatiu Radulescu - dirigentas

KHUFU'S SERPENT, op. 94 styginių trio, klarnetui, bosiniam klarnetui, valtornai ir trombonui (1995)*

DAS ANDERE, op. 49 violončelei solo (1984)*

END OF CHRONOS sopranui ir trimitui (1999)**

WHERE BEYOND, op. 55B altinei fleitai ir 11 styginių (1992)*

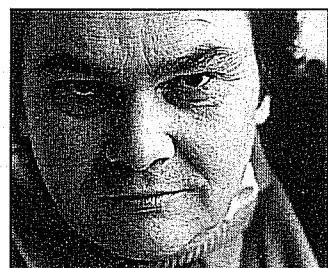
IUBIRI, op. 43 ansambliai, magnetofono juostai ir gyvo garso ikonai (1981)*

** premjera

* premjera Lietuvoje

Koncertą remia

Prohelvetia

HORATIU RADULESCU (g. 1942 Bukarešte) 1969 baigė kompozicijos magistrantūrą Bukarešto aukštojoje muzikos mokykloje, kur studijavo kompoziciją pas Tiberiu Olahą, analizę pas Stefaną Niculescu ir orkestruotę pas Aurelij Stroē. 1970-72 m. dalyvavo naujosios muzikos kursuose Kelne (su M. Kageliu, L. Ferrari) ir Darmštate (su J. Cage'u, I. Xenakiu, K. Stockhausenu ir G. Ligeti). 1978-81 m. IRCAM'e Paryžiuje dalyvavo kompiuterinės kompozicijos ir psichoakustikos seminaruose. Nuo 1969 m. gyveno Paryžiuje, 1974 m. tapo Prancūzijos piliečiu. Šiuo metu gyvena Montreux, Šveicarijoje. 1988-89 m. su DAAD stipendija rezidavo Berlyne, 1989-90 m. "Villa Medici" stipendijos dėka užsiėmė vien kūryba ir gyveno San Franciske, Venecijoje ir Romoje. 1992

m. gavo prancūzų "Sabbatical Year Grant" kūrybai. 1968-69 metais Radulescu suformavo "spektrinės kompozicijos techniką", pagrįstą skirtingu spektrinės garsų energijos pasiskirstymu - "spektro" pulsu, globalių garsų šaltinių sinteze, mikro- ir makroforma kaip garsinių procesų, keturiais vienalaikiais suvokimo lygmenimis ir greičiais, spektrinėmis skordatūromis - t. y. nevienerūšių intervalų eilėmis, atitinkančiomis harmonikų garsaeilius. Virš 100 Horatiu Radulescu kūrinių atliekami, įrašomi ir transliuojami visame pasaulyje, skamba įtakingiausiuose tarptautiniuose festivaliuose (dažnai autorinių koncertų formai), koncertiniuose turuose Europoje, Azijoje, Japonijoje ir abiejose Amerikose.

Svarbesni kūriniai: Taaroa 7 orkestrams (1969), in ko

October 26th, Tuesday

National Philharmonic Hall

7 p.m.

CONCERT OF WORKS BY HORATIU RADULESCU

with participation of *Catherine Bolle* ☦

EUROPEAN LUCERO ENSEMBLE (France, England, Switzerland, Germany)

Maria Diaconu - soprano

Cécile Daroux - alto, contrabass & piccolo flute

José-Daniel Castellon - bass & piccolo flute

Roger Heaton - bass clarinet & clarinet in B

Carol Robinson - clarinet

Sabina Pade - horn

Olivier Theurillat - trumpet

Andrew Digby - trombone

Amélie Theurillat - viola

Catherine Marie Tunnell - cello

Horatiu Radulescu - conductor

KHUFU'S SERPENT op. 94 for string trio, clarinet, bass clarinet, horn, and trombone (1995)*

DAS ANDERE op. 49 for cello (1984)*

END OF CHRONOS for soprano and trumpet (1999)**

WHERE BEYOND op. 55B for alto flute and 11 strings (1992)*

IUBIRI op. 43 for ensemble, tape and live sound icon (1981)*

** world premiere

* Lithuanian premiere

Concert supported by

Prohelvetia

HORATIU RADULESCU (b. 1942 in Bucharest) completed his MA studies in composition at the High School of Music in Bucharest in 1969 where he studied composition (with Tiberiu Olah), analysis (with Stefan Niculescu) and orchestration (with Aurel Stroe). In 1970-72 participated in courses for new music in Cologne (with M. Kagel, L. Ferrari) and Darmstadt (with J. Cage, I. Xenakis, K. Stockhausen and G. Ligeti). In 1979-81 he has visited the IRCAM in Paris for sessions in computer-assisted composition and psycho-acoustics. He has been living in Paris since 1969 and became a French citizen in 1974. Presently, he lives in Montreux, Switzerland. In 1988-89 he was composer in residence of the DAAD in Berlin. In period of 1989-90 he composed in

San Francisco, Venice and Rome thanks to a French "Villa Medici" Fellowship. In 1992 he was awarded the French "Sabbatical Year Grant" for composition.

In 1968-69 he formulated the "spectral technique of composition", which comprises variable distribution of spectral energy - "spectrum" pulse, synthesis of the global sound-sources, micro- and macro-form as sound-process, four simultaneous layers of perception and of speed, spectral scordatura - i.e. rows of unequal intervals corresponding to harmonic scales.

His over 100 works have been performed and broadcasted worldwide at the most prestigious festivals (often as Portrait Concerts) and in concert series in Europe, Israel, North and South Americas, Japan, Hong

'tro - Mioritic Space balsams, orkestrui ir elektronikai (1972), Wild Incantesimo 9 orkestrams (1978), Mirabilia mundi 7 dideliems ansambliams (88 players) (1986), Angolo divino dideliam orkestrui (1994), Koncertas fortepijonui ir dideliam orkestrui "The Quest" (1996), Koncertas violončelei ir dideliam orkestrui "Ulysses" (1999), Credo 9 violončelėms (pirmoji spektrinė partitūra, 1969), Outer time 23 fleitoms (1980) (versijos: 42 spektrinės darnos Tailando gongams, '89; altui, violončelei ir kontrabosui, '92; 4 trimitams ir 4 trombonams, '92; 42 spektrinės darnos bronzos plokštėms, '98), Incandescent serene 12 kvartetų (1982), Clepsydra 16 garso ikonos atlirkėjų (1984), Byzantine player 40 fleitistų su 72 fleitomis (1988), Inner time klarnetui solo (1983; versijos: klarnetui solo ir 3 klarnetistams - "aidinčioms orbitoms", '84; 5 klarnetams, '87; 7 klarnetams, '93), Do emerge ultimate silence 34 vaikų balsų grupėms su spektrinės darnos monochordais (1984), 6 styginių kvartetai ("infinite to be cannot be infinite, infinite anti-be could be infinite", Nr. 4 devyniems styginių kvartetams, '76-87; "before the universe was born", Nr. 5, '90; "practising eternity", Nr. 6, '93), 4 sonatos fortepijonui (1968, 1991, 1992-99, 1993), Amor medicabilis nullis herbis sopraniui, klarnetui ir violončelei (1996), Dr. Kai Hong's Diamond Mountain II 61 spektrinės darnos varpams ir mušamiesiems (1997).

Kong, China, etc.

Principal works: Taaroa for 7 orchestras (1969), in ko 'tro - Mioritic Space for voices, orchestra and electronic sound (1972), Wild Incantesimo for 9 orchestras (1978), Mirabilia mundi for 7 large ensembles (88 players) (1986), Angolo divino for large orchestra (1994), Concerto for piano and large orchestra "The Quest" (1996), Concerto for Cello and large orchestra "Ulysses" (1999), Credo for 9 cellos (first spectral score, 1969), Outer time for 23 flutes (1980) (versions: for 42 spectrally tuned Thai gongs, '89; for viola, cello and double-bass, '92; for 4 trumpets and 4 trombones, '92; for 42 spectrally tuned bronze plates, '98), Incandescent serene for 12 quartets (1982), Clepsydra for 16 sound icon players (1984), Byzantine player for 40 flutists with 72 flutes (1988), Inner time for solo clarinet (1983; versions: for solo clarinet with 3 other clarinets as "echoing orbits", '84; for 5 clarinets, '87; for 7 clarinets, '93), Do emerge ultimate silence for 34 groups of children voices with spectrally tuned monochords (1984), 6 string quartets ("infinite to be cannot be infinite, infinite anti-be could be infinite", string quartet No. 4 for 9 string quartets, '76-87; "before the universe was born", string quartet Nr. 5, '90; "practising eternity", string quartet Nr. 6, '93), 4 piano sonatas (1968, 1991, 1992-99, 1993), Amor medicabilis nullis herbis for soprano, clarinet and cello

IN MARGINE

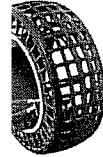
VIDINIS GARSŲ GYVENIMAS

Kartą Messiaeno apibūdintas kaip 'vienas iš pačių originaliausių mūsų laikmečio jaunų kompozitorių', Horatiu Radulescu tebéra vienas iš labiausiai išsiskiriančių ir savitų naujosios muzikos asmenybių. Iš dalies įtakotas Stockhausen "Stimmung", jis 'nusprendė, kad būtina "prasiskverbt i garso vidu" ir vėl jame atrasti tą virpesių vandenyną, kurį taip atidžiai prieš du tūkstančius metų tyrinėjo Pitagoras'. Šis sprendimas pastūmėjo jį sukurti "spektrinę" komponavimo techniką, kuria galima būtų girdimai reguliuoti skirtingu instrumentinio garso harmonikų (obertonų) aktyvumą ir energiją. 8-9 dešimtmeečiais šis požiūris tapo kone privalomu tarp Paryžiaus antiserialistų.

Daugeliui Radulescu muzikos aspektų būdinga tam tikra barokinė ekstravagancija: visai neatrodo keista, kad jis gyvena Versalyje. Ironiškus ir drauge apokaliptinius kūrinių pavadinimus - "Flood for the Eternal's Origins", "Incandescent Serene", "A Cryptic Crystal Cuddles the Somnambulant Day" - atitinka egzotiški instrumentai, pavyzdžiui, auksinės ir sidabrinės lėkštės, strykiniai monochordai ir garsų ikonos, nepaprastai dideli instrumentų kiekiai (pavyzdžiui, "Wild Incantesimo" devyniems orkestrams, kurio partitūrą sudaro 4400 skaidrių, projektuojamų ant 19 ekranų).

Tačiau galima racionaliai paaškinti tokijų didelių pajėgų poreikį. Spektrinės kompozicijos savaime reikalauja didelių vienarūsių instrumentų sudėčių arba ansamblų, pavyzdžiui, 34 monochordų atlikti kūriniui "Do Emerge Ultimate Silence" arba 40 fleitistų su 72 fleitomis kūrinyje "Byzantine Prayer". Be to, kaip rodo pastarojo Radulescu kūrinių pavadinimas, jo muzikoje esama jvardinto religinio matmens - 'muzika, kurią mes kuriame, visų pirma, yra ypatingo sielos būvio, o ne veiksmo muzika' - ir nemažai *reginio*, primenančio senovines Bizantijos apeigas, apraiškų. Ir iš tiesų garsų ikona - ant šono paverstas, strykais griežiamas fortepijonas - yra naujas, intencionaliai pakeistas instrumento atvaizdas; 'dabar jis primena religinį objektą - bizantišką ikoną'. Tais laikais, kai religija Rumunijoje buvo pasiekiamą tik per muziką, pavadinau šį instrumentą *garsų ikona*'.

Richard Toop

EUROPEAN LUCERO ENSEMBLE 1983 metais Paryžiuje įkūrė Horatiu Radulescu (garbės prezidentas - Iannis Xenakis). Jo dalyviai - Arditti, Artaud styginių kvartetą nariai ir kiti tarptautinių prípažinimą pelnę šiuolaikinės muzikos virtuoza. Bendra ansamblio dalyvių veikla daugiausia apsiriboja Horatiu Radulescu kompozicijų atliki mu, dėl to jo sudėtis nepastovi.

CÉCILE DAROUX laikoma žymia klasikinio fleitos repertuaro atlikėja ir XX a. muzikos propaguotoja. Baigusi fleitos ir muzikos istorijos studijas Paryžiaus nacionalinėje konservatorijoje (pas P. Y. Artaud), ji laimėjo keletą pirmųjų premijų didžiausiųose tarptautiniuose konkursuose (I premija už interpretaciją Darmštato tarptautiniame konkurse). Pradėjusi solinę karjerą, Daroux yra parengusi rečitalių daugelyje svarbių festivalių, garsiausiose Paryžiaus salėse (Salle Gaveau, Cité de la Musique, Radio France). IRCAM'ė apsigynė doktoratą "Fleita ir XX amžius". Bedradarbiaudama su K. Stockhausenu, I. Xenakiu, G. Kurtagu, H. Radulescu ir kt. šiuolaikiniais kompozitoriais, Daroux inicijuoja nemaža naujų kūrinių fleitai. Be European Lucero Ensemble ir Ensemble L'Itinéraire, dalyvauja Trio Equinoxe, Orchestre d'Ile de France, Orchestre de Rouen ir kt.

JOSÉ-DANIEL CASTELLON baigė studijas Lione nacionalinėje konservatorijoje (pas M. Larieu). 1983 metais tapo Tarptautinio muzikos interpretacijos konkurso Že-

(1996), Dr. Kai Hong's Diamond Mountain II for 61 spectral bells & percussion (1997).

EUROPEAN LUCERO ENSEMBLE was formed in 1983 by Horatiu Radulescu (honour president - Iannis Xenakis) in Paris. Its participants - members of Arditti String Quartet, Artaud and other internationally renowned performers, virtuoso soloists. Basic line-up of the ensemble consists of 10-11 performers.

CÉCILE DAROUX is regarded as both a prominent interpreter of classical flute repertoire and young ambassador of 20th century music. After studying flute, chamber music and history of music at the Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris (with P. Y. Artaud) she won several top prizes at the biggest international contests (1st Prize of interpretation at the Darmstadt International Contest). As she started her solo career, several prominent festivals invited her for solo recitals, she gave concerts at the most famous Parisian halls (Salle Gaveau, Cité de la Musique, Radio France). Deeply involved in contemporary creation, she works closely with K. Stockhausen, I. Xenakis, G. Kurtág, H. Radulescu et. al. and obtains a D.E.A. in music at the IRCAM for her dissertation "Flute & 20th Century Music". Alongside European Lucero Ensemble and Ensemble L'Itinéraire, she also performs with Trio Equinoxe,

THE INNER LIFE OF SOUNDS

Once described by Messiaen as 'one of the most original young composers of our time', Horatiu Radulescu remains one of the most distinctive and idiosyncratic voices in new music. Born in Bucharest, he moved to Paris in 1969 and, partly inspired by Stockhausen's composition "Stimmung", 'concluded that it was necessary to "enter into" the sound, to rediscover the ocean of vibrations that Pythagoras has scrutinised two thousand years ago'. The result was the evolution of a technique of "spectral composition", based on the idea of audibly projecting the activity and energy of the various partials (overtones) innate in a single instrumental pitch - an approach which became almost *de rigueur* for non-serialist Parisian composers in the seventies and eighties. A sort of baroque extravagance presides over many aspects of Radulescu's music: it seems entirely appropriate that he has an address in Versailles. Titles both whimsical and apocalyptic - "Flood for the Eternal's Origins", "Incandescent Serene", "A Cryptic Crystal Cuddles the Somnambulant Day" - are matched by exotic instruments such as gold and silver cymbals, bowed monochords and sound icons, a lavish resources (e.g. "Wild Incantesimo", with its nine orchestras, and a score consisting of 4400 slides projected on nineteen screens).

There are sound reasons for these large forces. The idea of spectral composition logically calls for large numbers of identical instruments or ensembles, like the thirty-four monochords in "Do Emerge Ultimate Silence" or the "Byzantine Prayer", with its forty flautists and seventy-two flutes. And as the latter title indicates, there is also a pronounced religious, ritual dimension to Radulescu's music - 'the music we are composing is, above all, the music of a special state of the soul, and not the music of action' - and much of the *spectacle* has its roots in an evocation of ancient Byzantine rites. Indeed, the sound icon - a grand piano laid on its side, the strings being bowed - intentionally presents the instrument 'in a new light; it now resembles a religious object - Byzantine icon. At a time when religion was only possible in Romania through music, I called this instrument a *sound icon*'.

Richard Toop

nevoje nugalėtoju (1985, 1988, 1989 m. pelnė dar tris pirmasias premijas Miunchene, La Haye ir Kobėje). 1989 m. tapo Liono nacionalinės konservatorijos fleitos profesoriumi ir Liono nacionalinio simfoninio orkestro solistu, nuo 1990 m. - Lozanos kamerinio orkestro solistu. Praėjusių metų rudenį festivalyje "Les Musicades" dalyvavo kuriant Claude'o Ballifo "Moments donnés de mandarins", kuriamė išbandė naują instrumentą: "ketvirtatominį Kingmą".

CAROL ROBINSON graduated from the Oberlin Conservatory in the U.S. An H. H. Wooley scholarship brought her to Paris to study with Michel Portal. Equally at ease with the classical repertory as with experimental music, she has played with major orchestras, but specializes in chamber music and modern creations. She has been invited to festivals all over Europe and collaborated with numerous composers, in particular with Giacinto Scelsi. Her interest in all forms of musical expression has lead her to play and record with various jazz and improvisation groups. She composes as well. Her instrumental works have been performed and recorded by Radio France and National Radios in Germany and Lithuania. Carol Robinson has written and directed music theater productions performed in Paris, Lyon, Frankfurt and Saarbruken.

CATHERINE MARIE TUNNEL baigė Y. Menuhino mokyklą (1987), Royal Northern College of Music Mančesteryje (1991) ir Robert Schumann Hochschule Düsseldorf (pas Prof. Johannes Goritzkį, 1996). 1996 metais pelnė I. Xenakio premiją už šiuolaikinės muzikos interpretaciją. Nuo 1998 metų griežia Lozanos kamerinime orkestre. 1999 metais Radio France salėje atliko Horatiu Radulescu Koncerto violončelei ir orkestui "Ulysses" premjerą. Nuo 1996 metų yra bene vienintelė jo kūrinio violončelei solo "Das Andere", Op. 49 (1984) atlikėja.

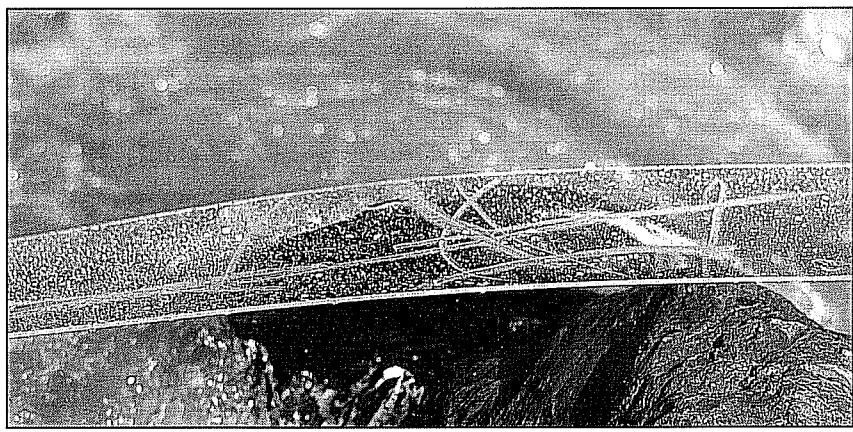
Orchestre d'Ile de France, Orchestre de Rouen, etc.

JOSE-DANIEL CASTELLON graduated from the Conservatoire National Supérieur de Musique in Lyon (under M. Larrieu). In 1983 he won the First Prize at the Concours International d'Exécution Musicale in Geneva (three more first prizes at Munich in 1985, La Haye in 1988 and, Kobe in 1989). In 1989 he was appointed Professor of flute at the National Conservatory in Lyon and soloist at the Lyon National SO. Since 1990 he has been a solo flute player of the Lausanne Chamber Orchestra. Last autumn, during the "Les Musicades" festival, he took part in creation of Claude Ballif's "Moments donnés de mandarins" where he had a chance to play the newly invented "quarter-tone Kingma".

CAROL ROBINSON baigė Oberlino konservatoriją JAV. Gavusi H. H. Wooley stipendiją, studijas tęsė Paryžiuje pas Michelį Portalį. Vienodai gerai įvaldžiusi klasikinę ir eksperimentinės muzikos repertuarą, Carol Robinson yra grojusi su žymiausiais orkestrais, tačiau jos pagrindinė specializacija - kamerinės muzikos ir šiuolaikinių kompozicijų atlikimas. Ji buvo kviečiama į daugelį muzikos festivalių visoje Europoje ir intensyviai bendradarbiavo su kompozitoriais, ypač su Giacinto Scelsi. Domėjimasis įvairiomis muzikinės išraiškos formomis paskatinė ją dalyvauti įvairose džiazo grupėse, atliekant ir įrašant improvizinę muziką. Be to, ji pati kuria muziką. Jos instrumentinius kūrinius buvo ir įrašė Radio France, Vokietijos ir Lietuvos nacionaliniai radijai. Carol Robinson yra sukūrusi muzikos teatrui ir režisavusi keletą pastatyti, kurie buvo atlikti Paryžiuje, Lione, Frankfurte ir Sarbrukene.

CATHERINE MARIE TUNNEL graduated from Y. Menuhin School (1987), Royal Northern College of Music in Manchester (1991), Robert Schumann Hochschule in Düsseldorf (with Prof. Johannes Goritzki, 1996). In 1996 she was awarded Iannis Xenakis Prize-Interpretation of Contemporary Music. Since 1998 she plays cello at Lausanne Chamber Orchestra. She has premiered Horatiu Radulescu's Cello Concerto "Ulysses" at the Radio France Hall in 1999. In recent years she has been one the most frequent (if not the only) performer of his work for cello solo "Das Andere".

→ Kocerto metu veiks šveicaru menininkės CATHERINE BOLLE darbų paroda "Opalas, žiedadulkės ir šešéliai" (1999).

⇒ Exhibition of works by Swiss visual artist CATHERINE BOLLE "Opale, pollen et ombres" (1999) will be opened during the concert.

Spalio 27, trečiadienis

Vilniaus paveikslų galerija
19 val.

SILEZIJOS STYGINIŲ KVARTETAS
(Lenkija)

Marek Moś - smuikas
Arkadiusz Kubica - smuikas
Łukasz Syrnicki - altas
Piotr Janosik - violončelė

Grażyna Bacewicz STYGINIŲ KVARTETAS NR. 7 (1951)*
Feliksas Bajoras SUOKOS (1998)*

Wolfgang Rihm STYGINIŲ KVARTETAS NR. 4 (1981)*
Osvaldas Balakauskas STYGINIŲ KVARTETAS NR. 3 (1998)*

* premjera Lietuvoje

GRAŻYNA BACEWICZ (1909-1969) - garsi lenkų smuikininkė ir kompozitorė. Varšuvos konservatorijoje studijavo kompoziciją pas Kazimierzą Sikorskį, smuiką pas Józefą Jarzębski (diplomuota 1932 m.) ir fortepijoną pas Józefą Turczyński. Paryžiuje baigė kompozicijos studijas pas Nadia Boulanger, ten pat studijavo smuiką pas André Tourret ir Carlą Fleshą. 1934-35 ir 1945-46 m. Lodzės konservatorijoje dėstė harmoniją, kontrapunktą, solfedžio, vadovavo smuiko klasei. Iki 1952 m. jai pavyko suderinti kūrybą ir intensyvų koncertinį gyvenimą - ji rengė nepaprastai sėkmingus rečitalius visoje Europoje, jos kūrinius atliko tokie žymus dirigentai kaip P. Kletzkis, G. Georgescu, H. Abendrothas ir C. Silvestri. Nuo 1953 m. kompozitorė daugiausia laiko skyrė kūrybai ir jos dėstymui Varšuvos muzikos akademijoje. Kaip pripažinta kompozitorė ir smuikininkė Grażyna Bacewicz buvo daugelio tarptautinių smuikininkų, kamerinės muzikos ir kompozicijos konkursų narė (Varšuvos, Paryžiuje, Lježe, Maskvoje, Neapolyje, Budapešte ir kitur). 1955-57 ir 1960-69 m. - Lenkijos kompozitorių sąjungos vicepirmininkė. Už veiklą abiejose srityse ji buvo apdovanota daugeliu svarbių muzikos premijų: tarp jų 1949 m. - F. Chopino kompozitorių konkurso II premija už Koncertą fortepijonui ir orkestrui (I premija nebuvovo skirta), 1951 m. pirmoji ir 1956 m. antroji premijos Lježo Tarptautiniame styginių kvartetų konkurse už Styginių kvartetus Nr. 4 ir

GRAŻYNA BACEWICZ (1909-1969) - great Polish violinist and composer. She studied at the Warsaw Conservatory under Kazimierz Sikorski (composition), Józef Jarzębski (violin) - obtaining diplomas in 1932 - and also under Józef Turczyński (piano). She completed her studies in composition in Paris under Nadia Boulanger and violin playing under André Tourret and Carl Flesh. Between 1934-35 and 1945-46 she taught harmony, counterpoint and ear training, headed the violin class at the Łódź Conservatory. Until 1952 she combined, compositional and performance activities which met with numerous successes on European stages where she gave recitals and concerts directed by such eminent conductors as P. Kletzki, G. Georgescu, H. Abendroth, and C. Silvestri. From 1953 she devoted herself entirely to composition and teaching of composition at the State High School of Music in Warsaw (since 1966).

Recognised as an authority in both the fields of composition and violin playing, she served on juries of numerous international violin competitions, chamber music competitions and contests for young composers - in Poland and abroad (Warsaw, Paris, Liege, Moscow, Naples, Budapest, etc.).

For her work in both domains, she was awarded many prestigious prizes, among them 2nd prize at the F. Chopin Composition Competition in Warsaw for the

October 27th, Wednesday

Vilnius Picture Gallery

7 p.m.

SILESIAN STRING QUARTET

(Poland)

Marek Moś - 1st violin

Arkadiusz Kubica - 2nd violin

Łukasz Syrnicki - viola

Piotr Janosik - cello

Grażyna Bacewicz STRING QUARTET No. 7 (1951)*

Feliksas Bajoras SUOKOS (1998)*

Wolfgang Rihm STRING QUARTET No. 4 (1981)*

Osvaldas Balakauskas STRING QUARTET No. 3 (1998)*

* Lithuanian premiere

5, 1965 m. - Belgijos vyriausybės premija ir aukso medalis už Koncertą smuikui ir orkestrui Nr. 7, ir daugelis kitų.

Svarbesni kūriniai: radio-opera Karaliaus Artūro nuotykis (E. Fischerio libr., 1959), 3 baletai: Karalius valstietis (A. M. Swinarskio libr., 1953), Esikas Ostende (L. Terpiłowski libr., 1964), Geismas (M. Bibrowskio libr., 1969/69); Olimpinė kantata mišriam chorui ir orkestrui (tekstas iš Pindaro "Odžių", 1948), Akropolis, kantata mišriam chorui ir orkestrui (S. Wyspiański žodž., 1964), Simfonijos Nr. 2, 3, 4 (1951, 1952, 1953), Muzika styginiams, trimitams ir mušamiesiems (1958), Pensieri Notturni orkestrui (1961), Contradizione kameriniam orkestrui (1966), In una parte orkestrui (1967), 7 koncertai smuikui ir orkestrui (1937, 1945, 1948, 1951, 1954, 1965), 2 koncertai violončelei ir orkestrui (1951, 1963), Koncertas fortepijonui ir orkestrui (1949), Koncertas dviems fortepijonams ir orkestrui (1966), Koncertas altui ir orkestrui (1968), 7 styginių kvartetai (1938, 1942, 1947, 1951, 1955, 1960, 1965), Kvartetas 4 violončeleiams (1964), 2 fortepijoniniai kvintetai (1952, 1965), Sonatas smuikui ir fortepijonui Nr. 3, 4 (1948, 1949).

STYGINIŲ KVARTETAS Nr. 7 (1965) pirmąkart atliktas 1966 metais Kamerinės muzikos dienose Linciute.

1969 metais Witoldas Lutosławskis apie jį rašė: "Nedaugeliui kompozitoriu nuo Bartóko laikų pavyko taip giliai

Plano Concerto (the 1st prize was not granted) in 1949, 1st prize in 1951 and 2nd prize in 1956 at the International Composition Competition in Liege for String Quartets No. 4 and 5, the award of the Belgian Government and gold medal for the Violin Concert No. 7 in 1965.

Principal works: radio opera the Adventure of King Arthur (libr. by E. Fischer, 1959), 3 ballets: Peasant King (libr. by A. M. Swinarski, 1953), Esik in Ostend (libr. by L. Terpiłowski, 1964), Desire (libr. by M. Bibrowski, 1969/69); Olympic cantata for mixed choir and orchestra (text from "Ode" by Pindar, 1948), Acropolis, cantata for mixed choir and orchestra (text by S. Wyspiański, 1964), Symphonies No. 2, 3, 4 (1951, 1952, 1953), Music for strings, trumpets and percussion (1958), Pensieri Notturni for orchestra (1961), Contradizione for chamber orchestra (1966), In una parte for orchestra (1967), 7 Violin Coccertos (1937, 1945, 1948, 1951, 1954, 1965), 2 Cello Concertos (1951, 1963), Piano Concerto (1949), Concerto for two pianos and orchestra (1966), Viola Concerto (1968), 7 String Quartets (1938, 1942, 1947, 1951, 1955, 1960, 1965), Quartet for 4 cellos (1964), 2 Piano Quintets (1952, 1965), Sonatas for violin and piano No. 3, 4 (1948, 1949).

STRING QUARTET No. 7 (1965) was premiered in 1966 during Chamber Music Days in Łanicut.

prasiskverbtį į kvarteto faktūros paslaptis kaip Gražynai Bacewicz. Kvartetas Nr. 7 - vieno iš paskutiniųjų Gražynos kūrinių - neabejotinai laukia ilgas kelias po pasaulio scenas ir studijas."

FELIKSAS BAJORAS (g. 1934) muzikos pradėjo mokytis pas Vincą Bacevičių Kaune. Lietuvos valstybinėje konservatorijoje (dabar Lietuvos Muzikos akademija) baigė prof. Aleksandro Livonto smuiko (1957) ir prof. Julius Juzeliūno kompozicijos (1963) klasses. 1966 metais Javniomo teatre pradėjo dirbti Muzikinės dalių vedėju. 1984 - 1988 m. gyveno Jungtinėse Amerikos Valstijose. Šiuo metu dėsto Lietuvos muzikos akademijoje.

1968 m. tarptautiniame Alfredo Casella'os konkurse (Neapolje) laimėjo II premiją už "Variacijas styginių kvartetui ir kontrabosui". 1981 m. už sonatą smuikui ir fortepijonui "Prabégę metai" ir "Karo dainas" ("Auki, auki žalias beržas") kompozitorius gavo Lietuvos valstybinę premiją. 1989 m. už Simfoniją-diptiką buvo apdovanotas pirmaja B. Dvariono premija, 1990 m. - pirmaja J. Švedo premija už kūrinį "Rytas". 1998 metais kompozitorius buvo apdovanotas Lietuvos Vyriausybės meno premija.

Felikso Bajoro kūriniai nuolat atliekami jvairiuose naujosių muzikos festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje: "Varšuvos rudenye" (1971, 1984, 1993, 1997), Berlyno muzikos bienalėje (1977), Pendereckio festivalyje Liuslaviciuose (Lenkija, 1983), Baranovo festivalyje Sandomire (Lenkija, 1984, 1985, 1989), "Berliner Festwochen" (1989), Torunės teatro festivalyje (Lenkija, 1991), "Europa Musicale" (Miunchene, Vokietija, 1993), "De Suite Muziekweek" (Amsterdamas, 1995), "Wratislavia Cantans" (Lenkija, 1995), "Osterfestival Innsbruck'96" (1996), festivalyje "Probaltica'97" Torunėje (Lenkija, 1997), kamerinės muzikos festivalyje "Silezijos kvartetas ir jo svečiai" (Lenkija, 1998).

Svarbesni kūriniai: opera Dievo avinėlis (R. Šavelio libretas, M. Martinaičio ir S. Gedos eilės, 1981-82), Legendas, poema orkestrui (1962), 4 simfonijos (1954, 1970, 1972, 1984), oratorija Varpo kėlimas (J. Strielkūno žodž., 1980), Exodus I, II orkestrui (1993-95, 1995-96), Ženklas sopranui, mušamiesiems ir styginių orkestrui (1996), Koncertas smuikui ir orkestrui (1999), Vilniaus kvartetas, diptikas styginių kvartetui (1974-75), Prabégę metai, sonata smuikui ir fortepijonui (1978-79), Expectation. Muzika Sandomirui smuikui ir fortepijonui (1989), Pulvis Fiat kontrabosui ir mušamiesiems (1997), Sakmisiuita balsui ir fortepijonui (liaudies tekstai, 1969), Missa in musica balsui, trombonui, kontrabosui ir fortepijonui (1992-93), Mišių giesmės bosui, vaikų chorui ir vargonams (liturginiai tekstai, 1986-88), Missa brevis mišriam

In 1969 Witold Lutosławski wrote of this quartet: "From the times of Bartók few composers were privileged to penetrate the mysteries of the quartet texture to such an extent as Grażyna Bacewicz. The Quartet No. 7, one of Grażyna's last pieces will certainly make long journey through the stages and studios of the world."

FELIKSAS BAJORAS (b. 1934) began his musical education under Vincas Bacevičius in Kaunas. He studied violin with Prof. Aleksandras Livontas (diploma in 1957) and composition with Prof. Julius Juzeliūnas (diploma in 1963) at the Lithuanian State Conservatory (present Academy of Music). In 1966 he was appointed musical director of the Youth Theatre in Vilnius. In 1984-88 he has lived in the United States. At present he lectures at the Lithuanian Academy of Music in Vilnius.

In 1968 the composition Variations for string quartet and double-bass was awarded the Second Prize at the International Alfred Casella Competition (in Naples). In 1981 the composer was awarded the Lithuanian State Prize for sonata "Years by Gone" and "War Songs" ("Grow, Grow Green Birch"). In 1989 he received Prize of B. Dvarionas for Symphony-Dyptich, in 1990 - I Prize in J. Švedas Competition for his work "Morning". In 1998 the composer was honoured with the Lithuanian Government Award for significant works in the sphere of art and culture.

Works by Feliksas Bajoras are widely performed at various new music festivals in Lithuania and abroad, among them "Warsaw Autumn" (1971, 1984, 1993, 1997), Penderecki Festival in Luslawice (Poland, 1983), Baranov Festival in Sandomier (Poland, 1984, 1985, 1989), Berliner Festwochen (1989), Theatre Festival in Torun (Poland, 1991), "Europa Musicale" (Munich, Germany, 1993), "De Suite Muziekweek" (Amsterdam, Netherlands, 1995), "Wratislavia Cantans" (Poland, 1995), "Osterfestival Innsbruck'96" (1996), Festival Probaltica'97 in Torun (Poland, 1997), Chamber Music Festival "Silesian Quartet and Its Guests" (Poland, 1998).

Principle works: opera Lamb of God (libretto by R. Šavelis, verses by M. Martinaitis and S. Geda, 1981-82), Legends, poem for orchestra (1962), 4 symphonies (1954, 1970, 1972, 1984), oratorio The Bell Raising, (text by J. Strielkūnas 1980), Exodus I, II for orchestra (1993-95, 1995-96), Sign for soprano, percussion and string orchestra (1996), Concerto for Violin and orchestra (1999), Vilnius Quartet-Dyptich for string quartet (1974-75), Years Gone By, sonata for violin and piano (1978-79), Expectation. Music for Sandomier for violin and piano (1989), Pulvis Fiat for double-bass and percussion (1997), Suite of Stories for voice and piano (folk

chorui ir vargonams (liturginiai tekstai, 1996).

SUOKOS styginių kvartetui (1998) buvo sukurtos ir dedikuotos Silezijos styginių kvartetui jo 20-mečio proga. Jis atliko šį kūrinį VI kamerinės muzikos festivalyje "Silezijos kvartetas ir jo svečiai" 1999 metų vasario mėnesį Rybnos rūmuose (netoli Katovicų, Lenkija).

"Suokos" (pavadinimas senovės lietuvių kalba reiškia "melodijos") - apie dvidešimt minucių trunkas veikalas, imponuojantis kompozitoriaus kalbos logika ir gilia rimties išraiška. Panaši abiejų dalių intervalinė struktūra pirmoje lemia linearinį ir kontempliatyvų pobūdį, o antroje grindžia gyvą metroritmiką. Visas kūrinys remiasi vientisa emocija, tarsi pakyleta proto askezės.

Krystof Droba

WOLFGANG RIHM (g. 1952 Karlsrūjėje) 1968-1972 metais kompoziciją studijavo Karlsrūjės Musikhochschule Eugeno Wernerio Veltes kompozicijos klasėje, 1972-1973 metais Kiolne pas Karlheinzą Stockhauseną, pas Klausą Huberį Freiburge, 1973-1976 metais pas Wolfgangą Fortnerį ir Humphrey Searle; nuo 1973 iki 1976 metų Freiburge pas Hansą Heinrichą Eggebrechtą kompozitorius studijavo muzikologiją. Nuo 1970 metų Rihmas dalyvavo tarptautiniuose Darmštato naujosios muzikos vasaros kursuose, nuo 1978 juose dėstė. 1973-1978 metais dėstė Karlsrūjės Musikhochschule, 1981 metais - Miunchene. Nuo 1985 metų - Karlsrūjės Musikhochschule profesorius.

Naujausi kūriniai: Antlitz, piešinys smuikui ir fortepijonui (1993), Von Weit, piešinys violončelei ir fortepijonui (1993), Quartettsatz I (Styginių kvartetas Nr. 9) (1993), Raumauge mišriam chorui ir 6 mušamiesiems (1993/...), Sérapin. Musiktheater (be teksto, 1994), Gejagte Formen orkestrui (1995/96), Pol-Kolchos-Nucleus ansambliu (1996). Maximum est unum mecosopranui, 4 sopranams, 2 chorams, vargonams ir orkestrui (Nicolauso Cusanus ir Meisterio Eckharto tekstas, 1996), Styginių kvartetas Nr. 10 (1996). Trys piešiniai iš De Coloribus smuikui ir kontrabosui (1997), Deutsches Stück mit Hamlet mecosopranui, baritonui ir orkestrui (1997/98), Vers une symphonie fleuve IV dideliam orkestrui (1997/98).

STYGINIŲ KVARTETAS NR. 4 (1981) sukurtas Römerbad-Musiktage Badenweiler užsakymu, šio festivalio dešimtmecio proga. Kūrinys dedikuotas Albano Bergo kvartetui, kuris jį pirmą kartą atliko 1983 metų lapkričio mėnesį. Ketvirtasis Wolfgango Rihmo styginių kvartetas nepaprastai emocionalus, pilnas staigūjų kontrastų ir jausminę proveržių. Jvykių eiga tame fragmentiška ir nepa-

texts, 1969), Missa in musica for voice, trombone, double-bass, and piano (1992-93), Songs of Mass for bass, children choir and organ (liturgical texts, 1986-88), Missa brevis for mixed choir and organ (liturgical texts, 1996).

SUOKOS for string quartet (1998) was composed and dedicated to Silesian String Quartet on the occasion of its 20th anniversary. Silesian String Quartet premiered this work at the 6th Chamber Music Festival "Silesian Quartet and Its Guests" in February 1999 in Rybna (near Katowice, Poland).

"Suokos" (its title in Old Lithuanian means "melodies") - roughly twenty minutes lasting work - seems compelling because of the logic of composer's language and profound expression of calmness. Common interval structure to both movements serves as a basis for different types of expression: linear and contemplative music of the first part, and brisk rhythmic motion of the second. The whole piece is imbued with exceptional unanimity of emotion, ennobled by wisdom of ascensis.

Krystof Droba

WOLFGANG RIHM (b. 1952 in Karlsruhe) studied composition with Eugene Werner Velté at the Musikhochschule in Karlsruhe in 1968-72, with Karlheinz Stockhausen in Cologne in 1972-73, with Klaus Huber in Freiburg as well as with Wolfgang Fortner and Humphrey Searle in 1973-76. He studied musicology with Hans Heinrich Eggebrecht at the Freiburg University. Since 1970 he has attended and since 1978 has become an Associate Professor at Darmstadt Ferienkurse. In 1973-78 he was a lecturer at the Musikhochschule in Karlsruhe, in 1981 - in Munich, since 1985 - Professor at the Musikhochschule in Karlsruhe.

Recent works: Antlitz, Picture for violin and piano (1993), Von Weit, Picture for cello and piano (1993), Quartettsatz I (String Quartet Nr. 9) (1993), Raumauge for mixed choir and 6 percussionists (1993/...), Sérapin. Musiktheater (without text, 1994), Gejagte Formen for orchestra (1995/96), Pol-Kolchos-Nucleus for ensemble (1996), Maximum est unum for mezzosoprano, 4 sopranos, 2 choirs, organ, and orchestra (text by Nicolaus Cusanus and Meister Eckhart, 1996), String Quartet No. 10 (1996), Three Pictures from De Coloribus for violin and double-bass (1997), Deutsches Stück mit Hamlet for mezzosoprano, baritone and orchestra (1997/98), Vers une symphonie fleuve IV for big orchestra (1997/98).

STRING QUARTET No. 4 (1981) was commissioned by

klūstanti formaliai logikai, todėl jų sunku apibūdinti formaliomis kategorijomis. Neįprasta jo struktūra, sudaryta iš dviejų greitų dalių ir lėto epilogo, kuriame šaižūs kūrinio pradžios unisonai struktūrakai susisieja su rezignaciniu pabaigos atostogiu.

Pirmosios dalies, kurioje vyrauja kylantis motyvas, kulminacija pasiekiamą alla marcia, allegro ma non troppo epizode, trumpam pasigirstant tvarkingesnio piešinio ritmikai. Antra dalis taipogi skyla į dvi padalas: vyraujančios akodinės faktūros įžanga ir trumpas lyrinė "aria", kurią pranašauja staigus andante. Po ilgos pauzės prasideda paskutinė dalis, greitai prabėganti savo kelią tarp nežemiškos įžangos per trumpalaikius prieštaravimus iki išnykimo pabaigoje.

Gerhard Kramer

OSVALDAS BALAKAUSKAS (g. 1937 Miliūnuose) mokėsi Vilniaus Pedagoginio instituto Muzikos fakultete (1957-1961), vėliau kompoziciją studijavo Kijevo konservatorijoje, Boriso Liatošinskio klaseje (1964-1969). Nuo 1972 metų gyvena Vilniuje. 1988-1992 buvo "Sajūdžio" tarnybos narys. 1992-1994 Lietuvos ambasadorius Prancūzijoje, Ispanijoje ir Portugalijoje (reziduojantis Paryžiuje). Šiuo metu Lietuvos muzikos akademijoje vadovauja Kompozicijos katedrai. 1996 metais Osvaldas Balakauskas buvo apdovanotas Lietuvos Nacionaline premija.

Osvaldo Balakausko muzika nuolat atliekama jvairiuose festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje. Minėtini festivaliai "Maskvos žvaigždės" (1982), "Varšuvos rudo" (1987, 1993, 1994, 1997), Berlyno bienalė, Zagrebo bienalė (1989), Berliner Festwochen, "Prahos pavasaris" (1991), Pasaulio naujosios muzikos dienos (1992, Varšuva), Šlezvigo-Holšteino festivalis (1992), "Europa Musicale" (1993, Miunchenas), "Wratislavia Cantans" (1995), New Haveno tarptautinis menų ir idėjų festivalis (1996).

Svarbesni kūriniai: baletas Makbetas (J. Smorigino libr., 1988), Zodiakas, filmas-baletas kameriniam orkestrui ir magnetofono juostai (1984), Ludus modorum violončelei ir orkestrui (1972), 2 simfonijos (1973, 1979), Kalnų sonata fortepijonui ir orkestrui (1975), Passio strumentale styginių kvartetui ir orkestrui (1980), Spengla-Ula styginių orkestrui (1984), Das Bachjahr flieitai, klavesinui ir styginių orkestrui (1985), Opera strumentale orkestrui (1987), Ostrobothnian Symphony styginių orkestrui (1989), Polilogas altiniam saksofonui ir styginių orkestrui (1991), Meridionale. Hommage a Witold Lutoslawski orkestrui (1994), Concerto RK smuikui ir orkestrui (1997), 2 styginių kvartetai (1971, 1971), Retrospekyva-1, 2 violončelei ir fortepijonui (1974, 1994), Kaip marių bangos prisilietimas smuikui ir fortepijonui

Römerbad-Musiktage Badenweiler to the 10th anniversary of the festival. It is dedicated to Alban Berg Quartet which premiered the work in November 1983 in Badenweiler.

Wolfgang Rihm's Fourth String Quartet is extremely emotional, full of abrupt contrasts and passionate outbursts, its succession of events unruly and fragmentary, making it difficult to classify formally. The structure is unusual, two fast movements being followed by a slow epilogue whereby the violent unisons of the opening of the work correspond structurally to the resigned, ebbing close.

The first section, dominated by its ascending motif, culminates in an alla marcia, allegro ma non troppo, which briefly introduces more uniform rhythmic patterns. The second movement is also laid out in two main sections, with a predominantly chordal introduction and an "aria", heralded by a sudden andante, which brings a short-lived lyricism. After a long pause the final movement begins, moving quickly from the ethereal opening through brief protest to the dying close.

Gerhard Kramer

OSVALDAS BALAKAUSKAS (b. 1937 in Miliūnai) trained in the music faculty of the Vilnius Institute of Pedagogy (1957-1961), and later studied composition with Boris Lyatoshinsky at the Kiev Conservatoire (1964-1969). Since 1972 he has lived in Vilnius. In 1988-1992 he was a member of the council of the "Sajūdis" movement. In 1992-1994 he was Lithuanian ambassador to France, Spain and Portugal (residing in Paris). At present he is Chair of the Composition Department at the Lithuanian Academy of Music. In 1996 Balakauskas was awarded the Lithuanian National Prize.

His music is regularly performed at various festivals in Lithuania and abroad: Moscow Stars (1982), Warsaw Autumn (1987, 1993, 1994, 1997), Berlin Biennale, Zagreb Biennale (1989), Berliner Festwochen, Prague Spring (1991), World Music Days (1992, Warsaw), Schleswig-Holstein (1992), Europa Musicale (1993, Munich), Wratislavia Cantans (1995), New Haven International Festival of Arts and Ideas (1996).

Principal works: ballet Macbeth (libretto by J. Smoriginas, 1988), Zodiacus, film-ballet for chamber orchestra and tape (1984), Ludus modorum for cello and orchestra (1972), 2 symphonies (1973, 1979), Sonata of the Mountains for piano and orchestra (1975), Passio strumentale for string quartet and orchestra (1980), Spengla-Ula for string orchestra (1984), Das Bachjahr for flute, harpsichord and string orchestra (1985), Opera strumentale for orchestra (1987), Ostrobothnian Symp-

(1975), Clqua klarnetui ir styginių kvartetui (1984), Veda-Seka-Budi 5 mušamiesiems (1990), Lietus Krokuvi smuikui ir fortepijonui (1991), Bop-art trombonui ir fortepijonui (1995), 2 sonatas vargonams (1965, 1980), Kaskados-1, 2 fortepijonui (1967, 1986), Daug pravirū šulinių sopranui, trombonui (violončelė) ir fortepijonui (tekstas L. Gutausko, 1979), Tyla. Le Silence soprani, mecosoprani, tenorui, bosui ir orkestrui (tekstas O. Mi-lašiaus, 1986), Chopin-Hauer soprani, tenorui, vokali-nei grupei, dviems fortepijonams, altui ir magnetofono juostai (A. Schopenhauerio tekstas, 1990), Dada kon-certas mišriam chorui ir orkestrui (L. Gutausko žodž., 1982), Requiem in memoriam Stasys Lozoraitis meco-soprani, mišriam choui ir orkestrui (1995), Gaida fortepijonui ir magnetofono juostai (1983), Erasmus tri-mitui, trombonui ir magnetofono juostai (1996).

STYGINIŲ KVARTETAS NR. 3 (1998)

Šiame kūrinyje garsinės medžiagos struktūrą grindžia violinė vienuolikos tonų garsaeilio (hendekatonika), lai-komo "diatoniniu", logika. Jo harmonijos ir "melodijų" pobūdis atsiptiktinai įgavo panašumo su tradiciniu džia-zu. Tačiau kompozitorius juk neatsitiktinai pasirinko medžiagą, buvusią jo jaunystės aistros objektu.

Kūrinys dedikuotas Silezijos kvartetui.

Osvaldas Balakauskas

SILEZIJOS STYGINIŲ KVARTETA 1978 metais įkūré tuo-metiniai K. Szymanowskio muzikos akademijos Katovi-cuose studentai. Vėliau jie tobulinosi įvairiuose meistriš-kumo kursuose, kuriems vadovavo muzikantai iš žymiuju kaip LaSalle, Amadeus, Juilliardo, Smetanos, Bergo sty-ginių kvartetų. Kvarteto repertuaras aprépia virš 250 ka-merinės muzikos kompozicijų, iš kurių apie du trečda-lius sudaro XX a. kūriniai. Silezijos kvartetas atliko virš 40 lenkų ir užsienio kompozitorių kūrinių premjerų. Daugelis iš jų dedikavo savo kūrinius kvartetui. Tai patvirtina šio ansamblio aktualumą ir nuolat palaikomą aukštą at-likimo kokybę.

Silezijos kvartetas aktyviai dalyvauja daugelyje Lenkijos ir užsienio festivalių: "Varšuvos rudenye", "Poznanés mu-zikos pavasaryje", Lenkų šiuolaikinės muzikos festivalyje Vroclave, Pendereckio festivalyje Luslavicose ir Kroku-voje, Szymanowskio muzikos dienose Zakopanėje, Ber-liner Musiktage, "Time of Music", Vitasaryje "Inventio-nen" Berlyne, Lerchenborg Musikdage Danijoje, "Mu-sicorama" Honkonge, Festival de Saint-Denis Paryžiu-je, "Melos-Ethos" Bratislavoje, "Wien Modern", "Mu-sikhøst" Odenseje, Musikbiennale Berlyne ir kt.

Silezijos kvartetas yra surengęs virš tūkstančio koncertų Lenkijoje, Europos šalyse, JAV, Kanadoje, Meksikoje, Iz-

hony for string orchestra (1989), Polilogas for alto sa-xophone and string orchestra (1991), Meridionale. Hommage a Witold Lutosławski for orchestra (1994), Concerto RK for violin and orchestra (1997), 2 string quartets (1971, 1971), Retrospective-1, 2 for cello and piano (1974, 1994), Like the Touch of a Sea Wave for violin and piano (1975), Clqua for clarinet and string quartet (1984), Veda-Seka-Budi for 5 percussionists (1990), Rain for Cracow for violin and piano (1991), Bop-art for trombone and piano (1995), 2 sonatas for organ (1965, 1980), Cascades-1, 2 for piano (1967, 1986), Many Half-Open Wells for soprano, trombone (cello) and piano (text by L. Gutauskas, 1979), Tyla. Le Silence for soprano, mezzosoprano, tenor, bass, and orchestra (verse by O. Milosz, 1986), Chopin-Hauer for soprano, tenor, vocal group, two pianos, viola and ta-pe (text by A. Schopenhauer 1990), Dada concerto for mixed choir and orchestra (text by L. Gutauskas 1982), Requiem in memoriam Stasys Lozoraitis for mez-zosoprano, mixed choir and orchestra (1995), Gaida for piano and tape (1983), Erasmus for trumpet, trom-bone and tape (1996).

STRING QUARTET No. 3 (1998). In this composition the structure of the sound material derives from the inner logic of the 11-tone scale conceived as "diatonic" (hendekatonic). The character of its harmony and "me-lo-dies" accidentally coincides with that of traditional jazz. But there is no accident in choosing material which was composer's object of passion in his young days. The work is dedicated to the Silesian String Quartet. Osvaldas Balakauskas

SILESIAN STRING QUARTET was founded in 1978 by a group of students from the K. Szymanowski Academy of Music in Katowice. It developed its skills at master courses conducted by the members of such quartets as LaSalle, Amadeus, Juilliard, Smetana, Berg. The quartet's repertoire boasts over 250 pieces of chamber music, of which two thirds is 20th century music. The Silesian Quartet has premiered around 40 works by Polish and foreign composers and many of them have dedicated their works to the Quartet. It corroborates the actuality and permanent high standards of performance maintained by this ensemble.

Silesian Quartet has performed in the following festi-vals: "Warsaw Autumn", "Poznań Music Spring", Polish Contemporary Music Festival in Wrocław, Penderecki Festival in Luslawice and Kraków, Szymanowski Music Days in Zakopane, Berliner Musiktage, "Time of Music" in Viitasaari, "Inventionen" in Berlin, Lerchenborg Mu-

raelyje ir Honkonge.

Kvartetas yra išrašęs visus A. Tansmano styginių kvartetus (Etcaetera), pilną K. Szymanowskio ir I. Stravinsko styginių kvartetų rinkinį (Partridge), H. M. Góreckio (Olympia) ir Z. Krauze (Thesis) kūrinių, K. Pendereckio kamerinės muzikos (Wergo). Polskie Nagrania išraše J. Brahmo ir J. Zagrébskio fortėpijoninius kvintetus. UNESCO Tarptautiniame kompozitorų Rostrume kvartetas buvo apdovanotas už E. Knapiko (1984) ir A. Lasoño (1988) kvartetų išrašus. 1994 m. pelnė Lenkijos kompozitorų sajungos apdovanojimą, 1988 ir 1992 m. Katovicų vaivados ir mero apdovanojimus. Šiais metais kvartetas už nuopelnus buvo apdovanotas Auksiniu Kryžiumi.

1992 metais Silezijos kvarteto nariai pradėjo rengti kasmetinį kamerinės muzikos festivalį Rybnoje, Aukštutinėje Silezijoje, kurio moto "Silezijos kvartetas ir jo svečiai" ilgainiui tapo jo nuolatiniu pavadinimu. 1998 m. savo veiklos 20-mečiui kvartetas užsakė (tai jyko pirmą kartą ansamblio istorijoje) du kūrinius lietuvių kompozitoriams. Nauji kūriniai - F. Bajoro "Suokos" ir O. Balakausko Styginių kvartetas Nr. 3 - buvo pirmąkart atliki VI festivalyje Rybnoje 1999 metų vasario mėnesį.

sikdage (Denmark), "Musicorama" in Hong Kong, Festival de Saint-Denis in Paris, "Melos-Ethos" in Bratislava, "Wien Modern", "Musikhøst" in Odense, Musikbiennale in Berlin.

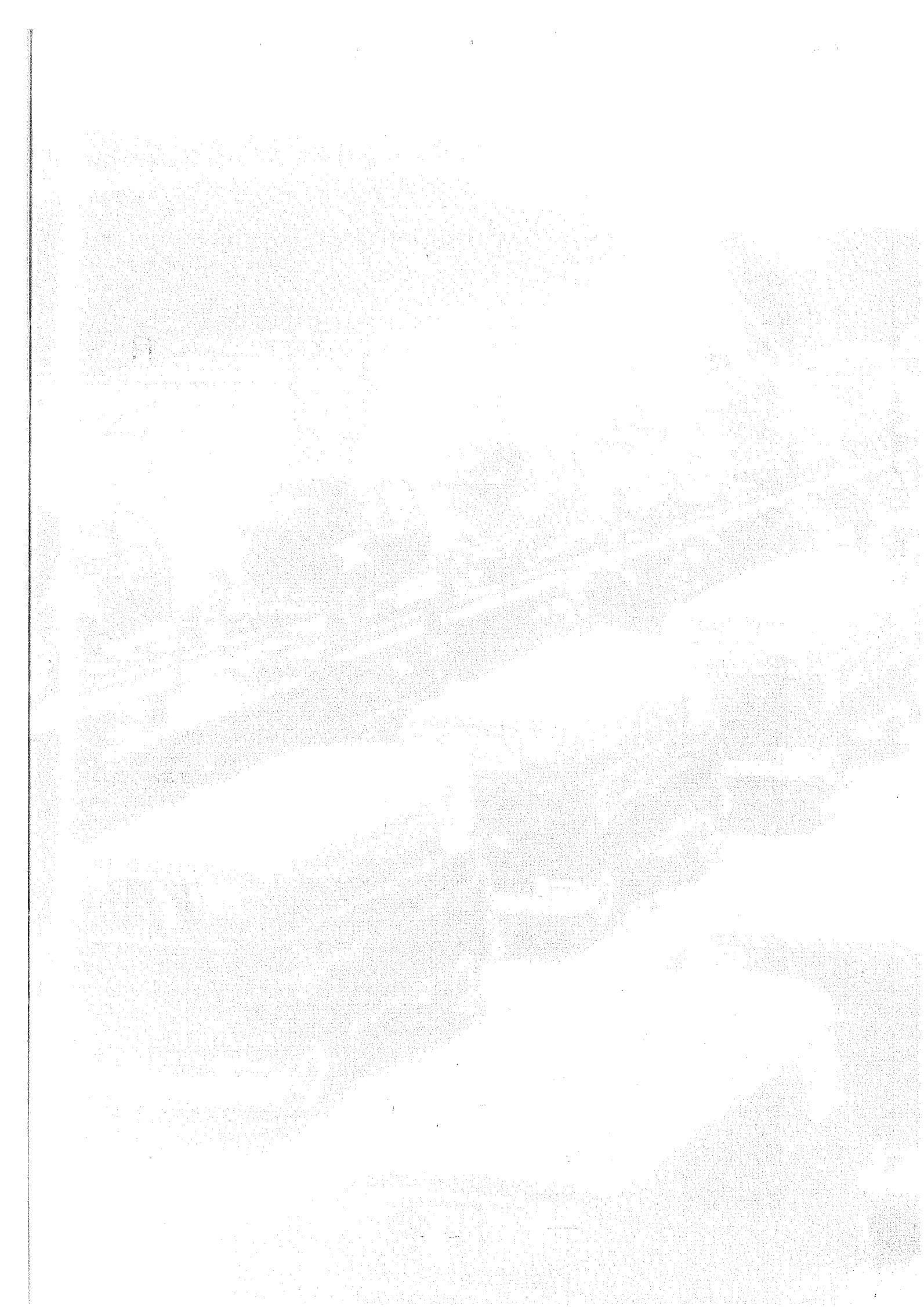
The Silesian Quartet has given over thousand concerts in Poland and has also performed in many European countries, as well as the US, Canada, Mexico, Israel, and Hong Kong.

Its discography includes A. Tansman's complete string quartets on the Etcaetera label, the complete string quartets by K. Szymanowski and I. Stravinsky (Partridge), works by H. M. Górecki (Olympia), K. Penderecki's chamber music (Wergo), and pieces by Z. Krauze (Thesis). The Silesian Quartets also recorded piano quintets by J. Brahms and J. Zagrébski for Polskie Nagrania.

The ensemble has won awards at the UNESCO International Composers' Rostrum in Paris for the recording of quartets by E. Knapik (1984) and A. Lason (1988). It received the award of the Polish Composers' Union (1994), the artistic awards from the Katowice Province Governor (1988) and Mayor (1992), and the Golden Cross of Merit (1999).

In 1992 The Silesian Quartet launched an annual chamber music festival in Rybnia, Upper Silesia, held under the motto "The Silesian Quartet and its Guests". In 1998 for their 20th anniversary ensemble has made two commissions (it was the first time in the history of this ensemble) for Lithuanian composers. The premieres of both new pieces - "Suokos" by F. Bajoras and String Quartet No. 3 by O. Balakauskas - were performed at the 6th festival in February 1999.

Spalio 28, ketvirtadienis

Vilniaus kongresų rūmai
19 val.

LIETUVOS VALSTYBINIS SIMFONINIS ORKESTRAS

Martynas Staškus - dirigentas

Guoda Gedvilaitė - fortepijonas

Vytautas Bacevičius KONCERTAS FORTEPIJONUI IR ORKESTRUI NR. 2 (1933)

Viktoras Miniotas HYMNOLOGIE III (1997)**

pertrauka

Mari Vihmand FLOREO (1995-96)*

Jonas Nabažas ZARATUSTRA (DAINA APIE LIŪDESĮ IR DŽIAUGSMA) (1933)*

** premjera

* premjera Lietuvoje

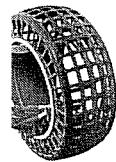

VYTAUTAS BACEVIČIUS (g. 1905-1970) 1919-26 m. Lođzės konservatorijoje studijavo fortepijono ir kompozicijos specialybes (pas Kazimierzą Sikorskį ir Kazimierzą Wilkomirskį). 1926 m. atyko į Lietuvą pas savo tėvę Vincą Bacevičių ir Kauno universitete studijavo filosofiją. 1927-30 m. fortepijono (pas Santi Riérą) ir kompozicijos (pas Nikolajų Čerepniną) studijas tęsė Rusų konservatorijoje Paryžiuje, taip pat lankė filosofijos paskaitas Sorbonoje. Iki 1939 metų kaip pianistas aktyviai koncertavo Europoje. Būdamas Kauno konservatorijos dėstytojas, muzikos publicistas ir Tarptautinės šiuolaikinės muzikos draugijos (ISCM) Lietuvos sekcijos pirmininkas, labai aktyviai reiškėsi tarpukario Lietuvos muzikiniame gyvenime. 1939-40 m. išvažiavo koncertuoti į Pietų Ameriką ir į karo apimtą Europą negrižo. 1940 m. apsistojo JAV ir likusius 30 savo gyvenimo metų užsiėmė aktyvia pianisto, pedagogo ir kompozitoriaus veikla. Mirė Niujorke 1970 metais.

Svarbesni kūriniai: opera Vaidilutė (libretas V. Bacevičiaus,

VYTAUTAS BACEVIČIUS (1905-1970) in 1919-26 studied piano as well as the theory of music and composition with Kazimierz Sikorski and Kazimierz Wilkomirski at the Łódź Conservatory. In 1926 he went to live with his father in Lithuania, where he studied philosophy at the Kaunas University. In 1927-30 he continued studying piano with Santi Riér and composition with Nikolay Tcherepnin at the Russian Conservatory in Paris as well as philosophy at Sorbonne. Till 1939 he was appearing as a pianist giving concerts all over Europe; he took also an active part in Lithuanian musical life, being a teacher at the Kaunas Conservatory, a music publicist and a president of the ISCM Lithuanian Section. In 1939-40 he made a concert tour to South America and did not ever come back to the war caught up Europe. In 1940 he settled down in USA, where for the following 30 years he remained active as a pianist, teacher and composer. He died in New York in 1970.

Principle works: opera *The Priestess* (libretto by V. Bacevičius, 1930), ballet *Tourbillon de la Vie* (1932), 6 symphonies (1925, 1940, 1947, 1956, 1956, 1960), 4 concertos for piano (1929, 1933, 1947, 1962), Violin Concerto (1951), Poème électrique for orchestra (1932), Graphics for orchestra (1964), Poème contemplation (1926), Poème mystique (1927), Poème cosmique (1959) for piano, seven Words for diffe-

October 28th, Thursday

Vilnius Congress Concert Hall

7 p.m.

LITHUANIAN STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Martynas Staškus - conductor

Guoda Gedvilaitė - piano

Vytautas Bacevičius CONCERTO FOR PIANO AND ORCHESTRA No. 2 (1933)

Viktoras Mniotas HYMNOLOGIE III (1997)**

intermission

Mari Vihmand FLOREO (1995-96)*

Jonas Nabažas ZARATUSTRA (SONG OF SORROW AND JOY) (1933)*

** world premiere

* Lithuanian premiere

1930), baletas Šokių sūkury (1932), 6 simfonijos (1925, 1940, 1947, 1956, 1956, 1960), 4 Koncertai fortepijoniui ir orkestrui (1929, 1933, 1947, 1962), Koncertas smuikui ir orkestrui (1951), Elektrinė poema orkestrui (1932), Grafika orkestrui (1964), Kontempliacinė poema (1926), Mistinė poema (1927), Kosminė poema (1959) fortepijonui, septyni Žodžiai įvairiems instrumentams (1933, 1934, 1939, 1940, 1958, 1963, 1966), 4 sonatas fortepijonui (1926, 1943, 1952, 1953), 4 styginių kvartetai (1925, 1947, 1949, 1956).

KONCERTAS FORTEPUONUI IR ORKESTRUI NR. 2 (1933). Kai kuriuose V. Bacevičiaus ketvirtuojo dešimtmečio kūriuose išryškėjo ritminio ekspresionizmo bruožai - kampuoti, kupini akcentų ir įvairiausių artikuliacijų ritmai. Toks ritmas buvo būdingas "naujojo modernizmo" bangai, kuri tuomet buvo gaji ne tik Europoje, bet ir Amerikos žemynje (H. Villa-Loboso kūryba). Ši įtaka ryški V. Bacevičiaus "Trečiąjame žodyje" ir "Ketvirtajame žodyje" fortepijonui bei Antrajame koncente fortepijonui ir orkestrui, op. 17. Pastarajį koncertą kompozitorius sukūrė 1933 m., o jį instrumentavo tik 1937 metais. V. Bacevičius čia kreipiasi į lietuvių folklorą, tačiau vartoja ji daugiausia citatomis. "Einu per dvarelį", "Šaltyšius", "Du broliukai kunigai", "Per šilą jojau" dainų melodijos derinamos su atonaliuoju kontrapunktu. Keturių dalinių Antrajame koncente šių poliariskų komponentų sąveika sukuriama tai

rent sets of instruments (1933, 1934, 1939, 1940, 1958, 1963, 1966), 4 sonatas for piano (1926, 1943, 1952, 1953), 4 string quartets (1925, 1947, 1949, 1956).

CONCERTO FOR PIANO AND ORCHESTRA No.2 (1933). Some works that V. Bacevičius created in the 30s contain features of rhythmic expressionism - awkward rhythms full of accents and diverse articulations. Such rhythm was characteristic to the trend of "new modernism", which at that time was viable not only in Europe, but in American continent as well (e.g. works by H Villa-Lobos). This influence is apparent in V. Bacevičius' "Third word" and "Fourth word" for piano and in the Second Piano Concerto, Op. 17. The latter was created in 1933; however, it was not instrumented until 1937.

In this work V. Bacevičius turns to Lithuanian folklore but mainly uses it in a form of quotes. "Einu per dvarelį" (I walk through the manor), "Šaltyšius" (Headman), "Du broliukai kunigai" (Two brothers priests), "Per šilą jojau" (I rode through the grove) - melodies of the songs are combined with the atonal counterpoint. In the Second Concerto consisting of four parts the interaction of these polar components is created either by diatonal - tonal, or by atonal elements' overbalance. Basing upon rough copies of adaptions for piano to

diatoninių - tonalių, tai atonalų elementų persvara. Remdamiesi abiejų V. Bacevičiaus koncertų fortepijonui klavyrų juodraščiais, galime teigti, kad Antrasis koncertas yra mažiau pavykęs: margesnis stilistiniu požiūriu, dirbtinokai į jo dramaturgiją įterptos liaudies dainos, ypač II dalyje. Pats V. Bacevičius taip pat labiau vertino savo Pirmajį koncertą, laikydamas jį originalesniu, vientisesniu stilistiniu požiūriu.

Antrajį koncertą fortepijonui populiarinti ne taip sekėsi [kaip Pirmajį] ir, turimomis žiniomis, tebuvo dvi jo premjeros: 1939 m. vasario mėnesį J. Kačinskas dirigavo šio kūrinio premjerą per Kauno radiją, o kovo 8 d. belgų dirigentas L. Jongenas jį atliko su Kauno valstybės teatro simfoniniu orkestru. Fortepijono partiją skambino autorius. Tolesnį kūrinio propagavimą sutrukdė V. Bacevičiaus koncertinė kelionė į užjūrio valstybes ir prasidėjęs Antrasis pasaulinis karas. Antrojo koncerto premjerą recenzavo V. Jakubėnas. Pacituosime recenzijos fragmentus: "Stilius savitennis, instrumentacijoje - daug naujoviškų jdomių spalvų, neapkrautas, parašytas veikalas radikaliu atonaliu stiliumi, daug kūrybinės fantazijos, savitumo. Vyrauja naujoviški ritmai, dinaminė pusė, nors ir yra nedidelis lyrinės nuotaikos "Adagio" (...). Liaudies melodijos daugiau polkos pobūdžio ir nėra organiškai susijusios su veikalu. Jų diatonizmas ryškiai išskiria iš šiaip chromatiškai atonalio V. Bacevičiaus stiliaus". (Lietuvos aidas, 1930 kovo 9 d.)

Milda Kazakevičienė

VIKTORAS MINIOTAS (g. 1963) 1990 m. Leningrado konservatorijos Petrozavodsko filiale baigė prof. E. Patlaenko kompozicijos klasę. 1992-94 m. dėstė teorinės disciplinas Krasnojarsko Meno institute. 1992-96 m. - Kūrybinės jaunų muzikantų asociacijos prezidentas. Nuo 1996 m. užsiima tik kūryba. Dalyvavo tarptautiniuose muzikos festivaliuose "Naujos meno teritorijos" (Krasnojarskas, 1993), "Richardas Wagneris ir XX amžius" (Sankt-Peterburgas, 1993), VII Naujosios muzikos festivalyje "Jauna muzika" (Vilnius, 1998). 1994 m. pelnė Krasnojarsko krašto premiją, 1996 m. - Rusijos Prezidento stipendiją, 1997 m. - Lietuvos Kultūros ministerijos stipendiją. 1998 metų Lietuvos kompozitorių sajungos Muzikos fondo surengtame Kamerinės muzikos konkurse laimėjo pasakintamąją premiją, 1999 m. - III Sergejaus Prokofjevo tarptautinio kompozicijos konkurso antrąją premiją. Svarbesni kūriniai: Igor Severianin, simfonija chorui ir orkestrui (1989), Simfonija fortepijonui ir orkestrui (1991), 2 koncertai fortepijonui ir orkestrui (1987,

both concertos, we may insist that the Second Concerto was not that successful: mixture of styles, slightly unnatural use of folk songs, especially in the second movement. V. Bacevičius himself also valued his First Concerto more, seeing it as more original, more unanimous in stylistic respect.

It was not that easy to popularise the Second Piano Concerto (as it was with the first one), and, as far as it is known, only two premieres took place: in February 1939, J. Kačinskas conducted the premiere of the work over the Kaunas Radio, and on 8 March, it was performed by the Kaunas State Theatre Symphony Orchestra, conducted by Belgian conductor L. Jongen. The piano part was played by the author himself. Further propagation of the work was hindered by V. Bacevičius' concert tour abroad and the beginning of the World War II.

The premiere of the Second Concerto was reviewed by V. Jakubėnas. Let us quote some extracts from this review: "The style is more distinctive, instrumentation contains many new and interesting colours, the work is not overloaded, written in radical atonal style, much creative fantasy, originality. New rhythms and dynamic side prevail, though slight lyrical mood of Adagio may be sensed (...). Folk melodies are more of the polka kind and are not organically related to the work. Their diatonicism is quite distinct from the otherwise chromatically atonal style of V. Bacevičius". (Lietuvos Aidas, 9 March, 1930)

Milda Kazakevičienė

VIKTORAS MINIOTAS (b. 1963) graduated from the Petrozavodsk branch of the Leningrad Conservatory, class of composition under Prof. E. Patlayenko in 1990. In 1992-94 he taught theoretical subjects at the Krasnoyarsk Institute of Art. In 1992-96 he headed the Artistic Association of Young Musicians. Since 1996 he has been a free lance composer. Viktoras Miniotas participated in a number of international festivals, including "The New Domains of Art" (Krasnoyarsk, 1993), "Richard Wagner and the 20th Century" (St. Petersburg, 1993), 7th New Music Festival "Jauna muzika" (Vilnius, 1998). Among his signs of recognition are the Prize of Krasnoyarsk Region (1994), the Grant of the President of Russia (1996), Lithuanian Ministry of Culture Grant (1997), the Second Prize at the International S. Prokofjev Composition Contest (1999). In 1998 he won the Encouragement Prize of Chamber Music Contest, organized by the Music Foundation of the Lithuanian Composers' Union.

Principle works: Igor Severianin, symphony for choir and orchestra (1989), Symphony for piano and orchest-

1990), Koncertas smuikui ir orkestriui (1991), Concerdeon bajanui ir orkestriui (1993), Musica Leggiera fortepijonui ir styginiui orkestriui (1992), Dvibalsė sonata fortepijonui (1984), Sonata Nr. 2, 3 fortepijonui (1991, 1994), Sonata smuikui ir fortepijonui (1989), Vienišo smuiko dienoraštis smuikui solo (1997), Poslednie pesni, vokalinis ciklas sopranui ir fortepijonui (A. Achmatovos žodž., 1989), Keturi fragmentai iš Fiodoro Sologubo baritonui ir fortepijonui (1991), Du Šekspyro sonetai tenorui ir fortepijonui (1988), Tebe poem mišriam chorui (liturginiu tekstu, 1991), Tichotvorenie, sonata bosui ir bajanui (J. Brodskio žodž., 1993), Messa da camera bosui, fortepijonui, klavesinui, akordeonui ir kontrabosui (1998), Con amore tenorui, čelestai, vibrafonui, arfai, smuikui, altui, violončelei (Biblijos tekstu, 1998).

HYMNOLOGIE III (1997). Trijų dalių kūrinyje orkestras padalinamas į tris apytiksliai lygius, skirtingą muziką griežiančias grupes, kurios po vieną istoja kiek-vienos kūrinio dalies pradžioje ir visos susijungia kodoje. Tad kompoziciją galima įsivaizduoti kaip vertikaliai ir horizontaliai surenkamą konstrukciją (arba kanoną) - stambią "kreščenduojančią" formą, netikėtai pereinančią į kodą, kurioje ši efektą dar labiau sustiprina aukštas ir aukščiausias registrai.

Pirmoje kūrinio dalyje barokinės formos derinamos su nedidelės solinės grupės dodekafonija; antroji romantiškesnė ir išraiškingesnė; o trečioje įvairiuose registruose (pradedant apatiniu) plėtojami himnams būdingi kvartos ir kvintos motyvai.

Apskritai, man norėjos įkūnyti muzikoje kažką panaušaus į dideles freskas arba mozaikinius pano, kur meninis įvykis egzistuoja tarsi pats savaime, nepriklausomai nuo žiūrovo (šiuo atveju, klausytojo), ir visuma suvokiamą tik tada, kai iš tikrujų atitrūkstama nuo detalių, tarytum atsitraukiamą atgal.

Viktoras Miniotas

MARI VIHMAND (g. 1967 Tartu) 1990 m. Estijos muzikos akademijoje baigė kompoziciją pas prof. Eino Tambergą. Dabar ten pat tėsia kompozicijos studijas pas prof. Lepo Sumerą. 1995-96 m. stažavosi Lyon pas Gilbert'ą Amy. 1995 metais Mari Vihmand pelnė Estijos valstybinę kultūros premiją už kamerinę operą "A Story of Glass". 1996 metais UNESCO surengtame Tarptautiniame kompozitorų Rostrume Paryžiuje už kompoziciją "Floreo" simfoniniam orkestrui pelnė pirmąją premiją (kompozitoriių iki 30 metų kategorijoje).

Svarbesni kūriniai: On the happy Corydon and Phyllis for

ra (1991), 2 piano concertos (1987, 1990), Violin Concerto (1991), Concerdeon for bayan and orchestra (1993), Musica Leggiera for piano and string orchestra (1992), Two-part sonata for piano (1984), 3 sonatas for piano (1991, 1994), Sonata for violin and piano (1989), Diary of A Lonely Violin for violin solo (1997), Poslednie pesni, vocal cycle for soprano and piano (verse by A. Akhmatova, 1989), Four Passages from Fiodor Sologub for baritone and piano (1991), Two Sonnets of Shakespeare for tenor and piano (1988), Tebe poem for mixed choir (liturgical text, 1991), Tikhhotvorenie, sonata for bass and bayan (v. by J. Brodsky, 1993), Messa da camera for bass, piano, harpsichord, accordion, and double-bass (1998), Con amore for tenor, celesta, vibraphone, harp, violin, viola, and cello (text from the Bible, 1998).

In HYMNOLOGIE III (1997) the orchestra is divided into three groups playing different music - each individually starts at the beginning of each movement of the work (which is in three movements) and all merge in the coda. Thus, the composition might be pictured as vertically / horizontally assembled structure (or canon) - large "crescending" form that unexpectedly transforms into a coda where the effect is even more strengthened by high and highest registers.

In the first part of the work the baroque forms are combined with dodecaphony of small solo group; the second part is more romantic and expressive; and in the registers (beginning with the lowest) of the third movement motifs of fourths and thirds, common to hymns, are developed. Generally speaking, I wanted music to embody something like large frescoes or mosaic panels, where art event seems to exist by itself, independently from the viewer (listener, in this case), and the whole is perceived only when one is really distracted from the details, a kind of stepping back.

Viktoras Miniotas

MARI VIHMAND (b. 1967) graduated from the Estonian Academy of Music in composition with Prof. Eino Tamberg in 1990, where she now continues her postgraduate studies with Prof. Lepo Sumera. In 1995-96 she studied at the same time in Lyon with Gilbert Amy. In 1995 she obtained the Estonian State Culture Prize for the chamber opera "A Story of Glass", in 1996 her "Floreo" for symphony orchestra won the first prize of UNESCO's contest "International Rostrum of Composers" in Paris at the category of composers under 30 years.

Principal works: On the happy Corydon and Phyllis for

lis sopranui ir kameriniam ansambliai (1992), Attacal klarnetui, dviems fortepijonams ir mušamiesiems (1993), The Voice soprano, bassui ir kameriniam ansambliai (1994), Styginių kvartetas (1994), A Story of Glass, kamerinė opera (1995/96), ? obojui solo (1996).

FLOREO orkestrui (1995-96) 43-jame Tarptautiniam kompozitorų Rostrume buvo apdovanotas išsyk dvejose kategorijose: "bendroje" ir "kompozitorų iki 30 metų". Paryžiuje ji atliko Estijos nacionalinis simfoninis orkestras, diriguojamas Arvo Volmerio. Pasak autorės, "ši muzika yra tartum gėlės augimas ir sužydėjimas".

JONAS NABAŽAS (g. 1907 Jonavoje) 1933 m baigė Kauno konservatorijos J. Gruodžio kompozicijos klasę ir Kauno universiteto humanitarinių mokslų fakultetą. Kurį laiką dirbo dėstytoju Liaudies konservatorijoje (Kaune). 1937-1938 m. tobulinosi Paryžiuje (pas prof. Nadią Boulanger). 1940-49 m. dėstė teorines disciplinas Kauno konservatorijoje, nuo 1950 m. - LTSR valstybinės konservatorijos dėstytojas, nuo 1977 m. - docentas.

Jonas Nabažas parašė pirmają muzikologinę monografiją apie J. Gruodį (liko neišspausdinta). Jonas Nabažas yra 1983 m. išspausdintos monografijos "Juozas Tallat-Kelpša" autorius ir sudarytojas.

Svarbesni kūriniai: simfoninė poema Zaratustra (Daina apie liūdesį ir džiaugsmą, 1933), Perpetuum mobile simfoniniam orkestrui (1933), Simfoninės variacijos (1940), Darbo dainos simfoniniam orkestrui (1967), Capriccio smuikui ir fortepijonui (1940), Concertino smuikui ir fortepijonui (1988), 2 styginių kvartetai (1958, 1984), Trio smuikui, altui ir fortepijonui (1977), Sonata fortepijonui (1931), Variacijos fortepijonui (1930, 1937), pjesės fortepijonui, choro ir solo dainos.

ZARATUSTRA (DAINA APIE LIŪDESI IR DŽIAUGSMĄ) (1933) yra diplominis darbas, parašytas baigiant kompozicijos studijas Kauno konservatorijoje. 1936 metais Kauno Valstybės teatre šią Jono Nabažo simfoninę poemą pirmąkart atliko Balio Dvariono vadovaujamas simfoninis orkestras.

Šį koncertą kaip ir daugelį kitų to meto muzikos įvykių recenzavo Vladas Jakubėnas, kuris tuomet Jono Nabažo kūrinj trumpai apibūdino taip: "Jo simfoninė poema - labai vertingo ir gabaus muziko darbas. Nabažo gabumai - labiau j save įsigiliinusio, filosofinio, sakytume, net intelektualinio pobūdžio; didelio

soprano and chamber ensemble (1992), Attacal for clarinet, two pianos and percussion (1993), The Voice for soprano, bass and chamber ensemble (1994), String Quartet (1994), A Story of Glass, chamber opera (1995/96), ? for oboe solo (1996).

FLOREO for orchestra (1995-96) was prized both at the categories "general" and "composers under 30 years" in the 43 session of International Rostrum of Composers at UNESCO's House in Paris. The work was then performed by the Estonian National Symphony Orchestra, conducted by Arvo Volmer.

According to the author, "this music is like a growing and blowing up of a flower".

JONAS NABAŽAS (b. 1907 in Jonava) graduated from the Kaunas Conservatory in composition under Prof. Juozas Gruodis and the Faculty of Humanities at the Kaunas University in 1933. He has taught at the People's Conservatory in Kaunas for some time. In 1937-38 he pursued his postgraduate studies in Paris (with Nadia Boulanger). In 1940-49 lectured theoretical subjects at the Kaunas Conservatory. Since 1950 he has been a lecturer, since 1977 - an Associate Professor at the Lithuanian State Conservatory.

Jonas Nabažas is an author of the first musicological survey of Juozas Gruodis life and creation (still unpublished). He is also one of the contributors to another monograph about Juozas Tallat-Kelpša, published in 1983. Principal works: symphonic poem Zaratustra (Song on Sadness and Joy, 1933), Perpetuum mobile for symphony orchestra (1933), Symphonic variations (1940), Songs of Labour for symphony orchestra (1967), Capriccio for violin and piano (1940), Concertino for violin and piano (1988), 2 string quartets (1958, 1984), Trio for violin, viola and piano (1977), Sonata for piano (1931), Variations for piano (1930, 1937), pieces for piano, songs for choir and voice solo.

ZARATUSTRA (SONG OF SORROW AND JOY) for symphony orchestra (1933) was composed for graduation from the Kaunas Conservatory and was premiered three years later under conduct of Balys Dvarionas at the Kaunas State Theatre.

This concert as many other Lithuanian concert events of the 30s was then reviewed by Vladas Jakubėnas, who has succinctly described Jonas Nabažas' work in the following words: "His symphonic poem is the work of extraordinaly promissing and noteworthy musician. His talents are of a more philosophical, let us say, even intellectual quality; finest developments of themes and

kruopštumo tematinis ir kontrapunkto darbas, kiek primenantis vėlesnį Čiurlionį; kiek sunki, bet turinti savo veidą, neieškanti efektų instrumentuotę, savotiškas, bet logiškas minties vystymas, ryškios, moderniškai trumpos temos. Ši muzika - ne plačiai publikai; ji galėtų būti gimusi kur nors Leipzigo ar Berlyno konservatorijos sferose; tačiau jos meninės tendencijos - taurios ir gilių; stilius - gan naujoviškas, drąsūs sąskambiai" (Lietuvos aidas, 1936 lapkričio 28 d.).

GUODA GEDVILAITĖ (g. 1975 Druskininkuose) 1992 m. baigusi M. K. Čiurlionio menų gimnaziją, išstojo į Lietuvos muzikos akademiją, prof. V. Vitaitės fortepijono klasę, kurią baigė 1999 m. magistro laipsniu. Šiuo metu G. Gedvilaitė tęsia studijas Frankfurto prie Maino Aukštojoje muzikos mokykloje pas prof. L. Natochenną.

Ji daug koncertuoja kaip solistė, kamerinių ansamblų partnerė. 1988 m. surengė pirmą solinį koncertą Druskininkuose, vėliau koncertavo Olandijoje, JAV/Vokietijoje, "Guil-Durance" fortepijono ir kamerinės muzikos festivalyje (Prancūzija), "Gstaad" festivalyje (Šveicarija). 1999 m. liepą G. Gedvilaitė dalyvavo G. Kremmerio "Lockenhaus" vasaros festivalyje Austrijoje, kur koncertavo su violončelista D. Geringu. Jau ketvirtą kartą buvo pakviesta į "Merano" festivalį (Italija) soliniams koncertams.

Pianistė koncertavo su Lietuvos, Suomijos, Olandijos bei Vokietijos orkestrais, diriguojant J. Domarkui, S. Sondeckiui, J. Mikkelenui, W. Schaferiu ir kt.

1995 metų M. K. Čiurlionio konkurso pirmosios premijos laureatė G. Gedvilaitė dalyvavo daugelyje kitų konkursų ir pelnė aštuonias premijas: Ševeningen (Olandija), Oberlin Sinsinatyje (JAV), Hanoverio Chopin Gesellschaft (Vokietija), Rubinstein (Prancūzija) ir kt.

1998 m. G. Gedvilaitė išraše pirmajį savo solinį muzikos albumą, kuriamoji ji interpretuoja J. Brahms'o muziką, 1999 m. - drauge su smuikininku V. Čepinskui išraše antrąjį kompaktinį diską su L. Beethoveno, J. Brahms'o ir R. Strausso sonatomis smuikui ir fortepijonui.

MARTYNAS STAŠKUS (g. 1969) Lietuvos muzikos akademijoje studijavo choro, vėliau orkestro ir operos dirigavimą (1994). Baigęs pradėjo dirbtį Lietuvos nacionaliniame operos ir baletu teatre dirigento asistentu. Nuo 1996 m. - teatro dirigentas. Nuo 1997 spalio iki 1998 rugėjo laikinai ėjo vyriausiojo dirigento pareigas. Martyno Staškaus repertuarė - keleto garsiausių operų partitūros: G. Puccini "Toska",

counterpoints, somewhat reminiscent of late Čiurlionis; a bit heavy, but genuine instrumentation without any claim for special orchestral effects, peculiar and coherent thinking, expressive, modernist-like short themes. This music apparently was not intended for a wide audience; it could have been created somewhere in the circles of Leipzig and Berlin Conservatoires; however, its artistic tendencies are refined and deep; fairly innovative style, bold harmonies (Lietuvos aidas, 28 November, 1936)

GUODA GEDVILAITĖ (b. 1975 in Druskininkai) after graduation from the M. K. Čiurlionis College of Arts she studied piano at the Lithuanian Academy of Music with Prof. Veronika Vitaitė, receiving a MA diploma in 1999. Currently she continues piano studies at the Frankfurt Musikhochschule with Prof. Lev Natochenny. She is active as a soloist and a member of chamber ensembles. In 1988 she gave the first solo recital in Druskininkai to continue it with further concerts in Holland, USA, Germany, "Guil-Durance" Piano and Chamber Music festival in France, "Gstaad" festival in Switzerland. In summer 1999 pianist has performed at the "Lockenhaus" Summer festival, directed by Gidon Kremer, where she was in ensemble with noted cellist David Geringas. She has received the fourth invitation to participate in "Merano" festival (Italy) with solo performances.

Guoda Gedvilaitė has performed with Lithuanian, Finnish, Dutch, and German orchestras, conducted by J. Domarkas, S. Sondeckis, J. Mikkelson, W. Schafer, etc. The winner of the First Prize of the M. K. Čiurlionis Piano Competition in 1995, Guoda Gedvilaitė had since then participated in many other competitions and has won eight more prizes: in Scheveningen (Holland), Oberlin in Cincinnati (USA), Hannover Chopin Gesellschaft (Germany), Rubinstein (France), etc.

Her first solo CD featuring music by J. Brahms was released in 1998. In 1999 she has recorded the second CD with participation of violinist V. Čepinskis playing the Violin Sonatas by L. van Beethoven, J. Brahms and R. Strauss.

MARTYNAS STAŠKUS (b. 1969) studied choir, orchestra and opera conducting at the Lithuanian Academy of Music, graduating in 1994. The same year he was appointed an assistant conductor at the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre to become its conductor in 1996. From October 1997 to September 1998 he kept a position of the chief conductor of the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre. His repertoire boasts a number of the most

W. A. Mozarto "Pagrobimas iš Seralio", C. M. von Weberio "Laisvasis šaulys", G. Verdi "Aida" ir "Nabokas", Ch. Gounod "Faustas".

Dirigentas gastroliavo Olandijoje, Vokietijoje, Italijoje, Estijoje, Prancūzijoje, Danijoje.

LITUVOS VALSTYBINJ SIMFONINJ ORKESTRĄ 1988 metų rudenj įkūrė dabartinis jo vadovas Gintaras Rinkevičius. Scenoje orkestras debiutavo 1989 m. sausį, atlikęs M. K. Čiurlionio poemą "Miške" ir L. van Beethoveno Penktąjį simfoniją. Debiutas, sulaukęs išskirtinio publikos dėmesio, buvo nepaprastai sėkminges ir savotiškai nužymėjo tolimesnes kolektivo kūrybinės veiklos gaires. Netrukus orkestro programose atsidūrė iškiliausi simfoniniai opusai: W. A. Mozarto, L. van Beethoveno, J. Brahms, A. Dvorako, A. Brucknerio, P. Čaikovskio, G. Mahlerio, J. Sibelijaus, D. Šostakovičiaus simfonijos, vokaliniai simfoniniai veikalai, žymiausią lietuvių kompozitorių (M. K. Čiurlionio, V. Bacevičiaus, J. Gaidelio, F. Bajoro, O. Balakauskos ir kt.) kūriniai. Orkestro repertuaras nuolat gausinamas, neretai žengiami nestandardiniai žingsniai, sukeliantys ypatingą publikos susidomėjimą. 1994 metais, minėdamas koncertinės veiklos penktmetį, orkestras atliko Aštuntąją G. Mahlerio "tūkstančio" atlikėjų simfoniją, parengtą drauge su Kauno valstybiniu choru, Latvijos valstybiniu akademiniu choru "Latvija" ir berniukų bei jaunuolių choru "Ažuoliukas". 10-mečio proga orkestras atliko L. van Beethoveno Missa solemnis, atidarant naują Vilniaus kongresų rūmų salę, tapusia naujaja orkestro rezidencija.

Gana netradiciški orkestro rengiami operų pastatymai: 1995 metais - R. Wagnerio "Skrajojantis olandas" ir 1997 m. pirmąkart Lietuvoje orkestro atlikta R. Strausso "Salomé". Pastarajį spektaklį lydėjo nepaprasta sékmė ir publikos bei kritikos pripažinimas, todėl jis buvo pakartotas 1998 m. pirmajame Trakų festivalyje.

Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras nuolat bendradarbiauja su žymiais Lietuvos bei užsienio atlikėjais: dirigentais R. Martynovu, V. Dudarova, Y. Simonovu, J. Aleksa, C. Croci, P. Magi, J. Kangas, H. Lintu, H. Reineriu, R. Mulleriu, S. Sperberiu, D. Russellu Daviesu, pianistais N. Petrovu, V. Ovchinikovu, E. Gismonti, L. Angelovu, L. Paley, M. Rubackytė, P. Geniušu, smuikininkais V. Tretjakovu, S. Stadlieriu, V. Zarinšu, R. Katiliumi, ir daininininkais I. Milkevičiūte, I. Linaburgytė, S. Stonyte, V. Noreika, A. Janutu, V. Urmanavičiūte, M. Salminenu, W. Moku, Y. Grokhovskaya, A. Krancmaniu, T. Reidu, F. Bonanome, ir kt.

Orkestras daug koncertuoja Lietuvoje bei užsienyje. Ne kartą gastroliavo Prancūzijoje, Italijoje, Vokietijoje, Šve-

famous operatic scores including G. Puccini's "Tosca", W. A. Mozart's "Die Entfuehrung aus dem Serail", C. M. von Weber's "Der Freischuetz", G. Verdi's "Aida" and "Nabucco", Ch. Gounod's "Faust". M. Staškus has toured Holland, Germany, Italy, Estonia, France and Denmark.

LITHUANIAN STATE SYMPHONY ORCHESTRA was formed by its current director Gintaras Rinkevičius in the autumn of 1988. Its debut performance in January 1989 of M. K. Čiurlionis' symphonic poem "In the Forest" and L. van Beethoven's Fifth Symphony was welcomed with great enthusiasm by the public, and was instrumental in paving the path for the orchestra's future creative landmarks. Its repertoire soon included the world's most esteemed symphonic opuses (symphonies by Mozart, Beethoven, Brahms, Dvorak, Bruckner, Tchaikovsky, Mahler, Sibelius, Shostakovich), symphonic vocal compositions and works by the most celebrated Lithuanian symphony composers (M. K. Čiurlionis, V. Bacevičius, J. Gaidelis, F. Bajoras, O. Balakauskas, etc.). Orchestra commands the interest of public by renewing its program every season and taking on unconventional projects, which so far have included a production of G. Mahler's Eighth Symphony with the Kaunas State Choir, the Latvian State Academic Choir "Latvia", and the Vilnius boys' choir "Ažuoliukas" to celebrate its 5th anniversary in 1994, and the 10th anniversary performance of L. van Beethoven's Missa Solemnis in the newly built Vilnius Congress Concert Hall under auspices of which orchestra continues its creative activities in Lithuania.

Not quite in tradition of a symphony orchestra was the staging of two operas: R. Wagner's "Der fliegende Holländer" in February 1995 and R. Strauss' "Salome" in 1997 repeated at the first Trakai Festival.

The Lithuanian State Symphony Orchestra performs frequently with famous Lithuanian and foreign soloists, including guest conductors R. Martynov, V. Dudarova, Y. Simonov, J. Aleksa, C. Croci, P. Magi, J. Kangas, H. Lintu, H. Reiner, R. Muller, S. Sperber, D. Russell Davies, pianists N. Petrov, V. Ovchinikov, E. Gismonti, L. Angelov, L. Paley, M. Rubackytė, P. Geniušas, violinists V. Tretjakov, S. Stadler, V. Zarinš, R. Katilius, and singers I. Milkevičiūte, I. Linaburgytė, S. Stonytė, V. Noreika, A. Janutu, V. Urmanavičiūte, M. Salminen, W. Mok, Y. Grokhovskaya, A. Krancmanis, T. Reid, F. Bonanome, and others.

The Orchestra gives many concerts in Lithuania and abroad. It tours annually, and has been to France, Italy, Germany, Switzerland, the Netherlands, Portugal, En-

carijoje, Olandijoje, Ispanijoje, Portugalijoje, Anglijoje, koncertuota žymiausiose Maskvos, Sankt-Peterburgo, Paryžiaus Miuncheno salėse. Graikijoje 1991 metais Belgijos, Graikijos, Prancūzijos ir Italijos kino kompanijos įrašė su orkestru videofilmą "Mozarto Requiem". Jis dažnavo prestižiniuose festivaliuose: Antibų, Kortrijko, "Varšuvos rudo'93", "Europamusicale" Miunchene, "Costa do Estoril" Lisabonoje (1994, 1995), "Santes Creus" Ispanijoje, "Pontivy" Prancūzijoje (1994), Sisterono festivalyje, Prancūzijoje (1995), Nijono roko festivalyje, Šveicarijoje (1995, 1997), Čičesterio festivalyje, Didžiojoje Britanijoje (1996), T. Vargos festivalyje, Šveicarijoje (1998) ir t. t.

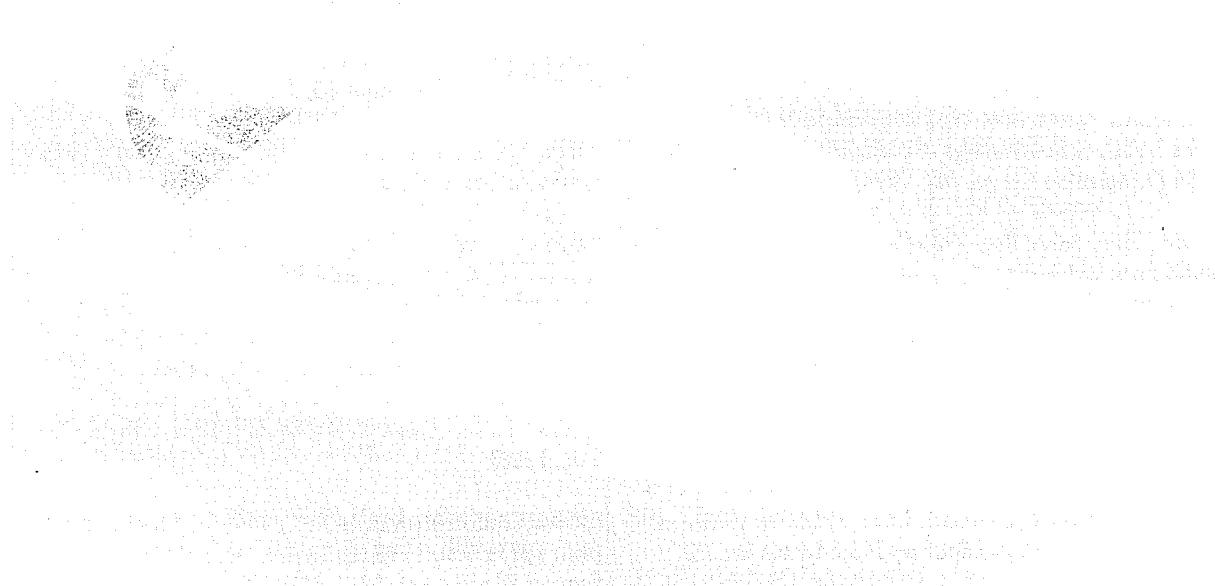
Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras yra įrašęs ne vieną kompaktinį diską: 1992 Japonijoje išleistame diske buvo įrašytos M. K. Čiurlionio simfoninės poemos, 1993 m. rudenį - kompaktinis diskas su Mahlerio Penktąja simfonija, 1995 m. PolyGram firmos užsakymu įrašytį 6 populiarios simfoninės muzikos kompaktinių diskų ir ECM serijoje 1997 m. pasirodės diskas su brazilių kompozitoriaus, pianisto ir dirigento E. Gismonti kūriniais. 1995 m. Lisabonoje buvo įrašytas fados dainų diskas su vienu populariausių fados dainininkų Portugalijoje Nuno da Camara Pereira (EMI). 1996 ir 1997 PolyGram užsakymu orkestras įrašė keletą diskų su amerikiečių kompozitoriumi M. Kupfermanu. Specialią savo įrašų seriją orkestras parengė ir jubiliejiniams 1999 metais.

Lietuvos televizija geriausiu 1996 metų koncertu išrinko Lietuvos valstybinio simfoninio orkestro koncertą su violočeliu Davidu Geringu (Vokietija), o 1998 m. vasario 23 d. koncertas su šiuo menininku buvo transliuojamas visai Europai.

gland, and Spain several times. It has played in major concert halls in Moscow and St. Petersburg, at the House of UNESCO and Théâtre des Champs Elysées in Paris. During the tour in Greece in 1991 film companies from Belgium, Greece, France, and Italy produced a video film of Mozart's Requiem. The orchestra has participated at the international festivals in Antibes and Kortrijk, Warsaw Autumn'93, "Europamusicale" in Munich, "Costa do Estoril" in Lisbon (1994, 1995), "Santes Creus" Festival in Spain, Pontivy Festival in France (1994), Sisteron Festival in France (1995), Nyon Rock Festival in Switzerland (1995, 1997), Chichester Festival in Great Britain (1996), Tibor Varga Festival in Switzerland (1998), etc.

The Lithuanian State Symphony Orchestra has released a fair number of CDs: recording of symphonic poems by M. K. Čiurlionis in 1992, Mahler's Fifth Symphony in 1993, production of 6 CDs of popular symphonic music for PolyGram and recording of performances with Brazilian born composer, pianist and guitarist E. Gismonti (ECM release of 1997) in 1995. In July 1995 the orchestra recorded popular Portuguese songs in Lisbon with the reknown Portuguese Fados singer Nuno da Camara Pereira (EMI release of 1995). At the beginning of 1997 two CDs of works by American composer M. Kupferman were released on PolyGram. In 1999 a special series of CDs is planned to be released.

In 1996 Lithuanian TV has chosen a concert of the The Lithuanian State Symphony Orchestra with the cellist D. Geringas the best concert of the year. Another joint concert with him on 23 February 1998 was broadcasted to all European countries.

**KOMPOZITORIAI, KŪRINIAI IR ATLIKĖJAI
(1991-1998)**
COMPOSERS, WORKS AND PERFORMERS

I Baltijos muzikos festivalis
Druskininkai-Vilnius, 1991 spalio 24-30
II Baltijos muzikos festivalis
Vilnius, 1992 lapkričio 23-29
III Baltijos muzikos festivalis
Vilnius, 1993 lapkričio 18-21
IV Baltijos muzikos festivalis
Vilnius, 1994 gruodžio 3-9
V Baltijos muzikos festivalis
Vilnius, 1995 lapkričio 24-gruodžio 2
VI Baltijos muzikos festivalis
Vilnius, 1996 gruodžio 10-16
VII Baltijos muzikos festivalis
Vilnius, 1997 spalio 17-26
VIII Šiuolaikinės muzikos festivalis
Vilnius, 1998 lapkričio 3-10

Santrumpos:

KN - Kompozitorių namai
KSK - Kauno styginių kvartetas
LKO - Lietuvos kamerinis orkestras
LMA - Lietuvos muzikos akademija
LNF - Lietuvos nacionalinė filharmonija
LNSO - Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras
LOBT - Lietuvos operos ir baletų teatras
LOBTO - Lietuvos operos ir baletų teatro orkestras
LRTO - Lietuvos radijo ir televizijos orkestras
LVSO - Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras
MR - Menininkų rūmai
NDT - Nacionalinis dramos teatras
RDT - Rusų dramos teatras
ŠMC - Šiuolaikinio meno centras
Šv. Kristoforo KO - Šv. Kristoforo kamerinis orkestras
VNMA - Vilniaus naujosios muzikos ansamblis
VSK - Vilniaus styginių kvartetas

ABE, Keiko: Vyšnių žydėjimo sapsnas*, 1984 (W. Schneiber - perc / LNF, 1994).

AGLINSKAS, Petras: Koncertinė siuита iš operos Steel Grin*, 1992 (LVSO, dir. St. Welanyk / LOBT, 1993); Metalsonata**, 1994 (P. Aglinskas - el gui, MR, 1994).

ANDREJEVAS, Julius: Duo, 1985 (R. Katilius - vl, A. Matulionytė-Pšibilskienė - va / MR, 1991)

AUGUSTINAS, Vaclovas: Supkit meskit, 1991; Treputė martela, 1991 ("Jauna muzika", dir. R. Merkelys / LMA, 1991); Gloria**, 1990, II redakcija 1996 (G. Skerytė - S, P. Geniušas - pf, "Ažuoliukas", LVSO, dir. V. Miškinis / LNF, 1997)

BACEVIČIUS, Vytautas: Pirmasis žodis, 1933; Dvi groteskos, 1934; Capriccio, 1936; Meditation, 1936; Sonata Nr. 3 (J. Nekrasovas - pf / MR, 1991); Simfonija Nr. 5**, 1956

(LNSO, dir. R. Šervenikas / LNF, 1997); Septintas žodis, 1966 (B. Vainiūnaitė - pf, H. Radvilaitė - pf / MR, 1991; R. ir Z. Ibelhauptys pf duetas / LNF, 1997); Koncertas fortepijonui ir orkestrui Nr. 1, Op. 12, 1929 (A. Puodžiukas - pf, LNSO, dir. R. Šervenikas / LNF, 1998)

BAGDONAS, Valentinas: Dvi nuotaikos, 1993 (K. Grybauskas - pf, A. Juodėnaitė - pf, I. Maknavičienė - pf / MR, 1993); Improvizacija ir Scherzo (L. Baublytė - fl, A. Stupak - fl, G. Gelgotas - fl / MR, 1997)

BAJORAS, Feliksas Romualdas: Sakmų siuita (fragmentai), 1969 (J. Gicevičiūtė-Grickienė - S, R. Jakutytė - pf / Sanatorija "Dainava", Druskininkai, 1991); Muzika Sandomirui (Laukimai)*, 1989 (R. Katilius - vl, L. Lobkova - pf / MR, 1991); Vėjas, 1978 ("Jauna muzika", dir. R. Merkelys / LMA, 1991); Vilniaus kvartetas Nr. 2, 1975 (VSK / LMA, 1991); Simfonija Nr. 1, 1964, II redakcija 1970 (LVSO, dir. G. Rinkevičius / LOBT, 1992); Prabėgę metai, 1979 (R. Katilius - vl, A. Vasiliauskas - pf / LMA, 1992); Missa in musica**, 1991 (Ex tempore / MR, 1992); Trys sonetai R. Dambrauskaitės žodžiais**, II versija 1993 (G. Skerytė - S, Arnoldas Gurinavičius - db / LNF, 1994); Exodus**, 1991-94 (LNSO, dir. J. Domarkas / LNF, 1994); Ženklas, 1996 (G. Skerytė - S, LVSO, dir. M. Piečaitis / LNF, 1997)

BALAKAUSKAS, Osvaldas: Lietus Krokuvai, 1991 (R. Katilius - vl, Larisa Lobkova - pf / MR, 1991); Jau saulelė vėl..., 1974 ("Jauna muzika", dir. R. Merkelys / LMA, 1991); Veda-seka-budi, 1990 (Mušamujų instrumentų ansamblis / MR, 1991; LNSO mušamujų grupė / MR, 1992); Daugybė pravirų šuliniai**, 1979 (Ex tempore / MR, 1993); Quartetto concertante*, 1970, II redakcija 1990 (VNMA, dir. Š. Nakas / ŠMC, 1996); Ostrobotnijos simfonija, 1989 (Šv. Kristoforo KO, dir. D. Katkus / LNF, 1995); Bėtsafta, 1995 (A. Vasiliauskas - pf, R. Armonas - vc, VSK / LMA, 1995); autorinis kūrybos vakaras 1997 m. "Gaidoje", LNF: Tyla. Le Silence, 1986 (A. Kriščiūnaitė - S, I. Jonutytė - Mez, A. Rubežius - T, I. Misiūra - Bar, Šv. Kristoforo KO, dir. D. Katkus); Polilogas*, 1991 (D. Praspaliauskis - alt sax, Šv. Kristoforo KO, dir. D. Katkus); Meridionale, 1994 (Šv. Kristoforo KO, dir. D. Katkus); Concerto RK**, 1997 (R. Katilius - vl, Šv. Kristoforo KO, dir. D. Katkus)

BALEY, Virko: Dreamtime (Siuita Nr. 2, fragmentai)*, 1996 (Ensemble Cluster / RDT, 1998)

BALSYIS, Eduardas: baletas "Eglė - žalčių karalienė", 1960 (LOBTO, dir. A. Sulčys, E. Domeika - statytojas ir choreografas, D. Mataitienė - dailininkė / LOBT, 1995); Keturi fragmentai iš baletų Eglė - žalčių karalienė (I. Armonaitė - vl, A. Banaitytė - pf / ŠMC, 1996)

BARBER, Samuel: Dover Beach, Op. 3 (VSK, J. Leitaitė - S / ŠMC, 1996)

BARKAUSKAS, Vytautas: La Re**, 1991 (A. Budrys - cl / LMA, 1991); Trio, 1990 (R. Katilius - vl, A. Budrys - cl, Sergejus Okruško - pf / MR, 1991); Concerto per piano e

orchestra**, 1992 (S. Okruško - pf, LNSO, dir. J. Domarkas / LOBT, 1992); Intymi muzika**, 1993 (A. Vizgirda - fl, S. Astrauskas - perc / LMA, 1993); Simfoninis paveikslas "Saulė"**, II redakcija 1995, (LNSO, dir. M. Staškus / LNF, 1995); Kontrastinė muzika, 1969 (A. Vizgirda - fl, R. Jasiukaitis - vc, S. Astrauskas - perc / ŠMC, 1996); Modus vivendi**, 1996 (Armonų trio / ŠMC, 1996); Allegro brillante**, op. 107, 1995-96 (R. ir Z. Ibelhauptų pf duetas / LNF, 1997); Cia-ir-Dabar**, 1998 (LNSO, dir. R. Šervenikas / LNF, 1998)

BARKAUSKAS, Vytautas V.: Koncertas fortepijonui ir orkestrui Nr. 2**, 1992 (LNSO, dir. M. Staškus, B. Vainiūnaitė - pf / LNF, 1995); Paskutinė vakarienė, 1995 (elektroninė muzika / Kavinė "Tobira", 1996)

BARTKEVIČIŪTĖ, Rasa: Miserere, 1991 (Kamerinis chorus "Brevis", KO "Archibasilicae Vilnensis", dir. M. Staškus / Šv. Kazimiero bažnyčia, 1992); Piemenelių atminimui**, 1995 (Šv. Kristoforo KO, LRTO styginių grupė, dir. D. Katkus / LNF, 1995); Simfonija Nr. 3 "Eldorado"**, 1996 (LNSO, dir. R. Šervenikas / LNF, 1997); Styginių kvartetas Nr. 3**, 1997 (Chordos kvartetas / RDT, 1998)

BARTULIS, Vidmantas: Amen, 1992 (Ex tempore, magnetofono juosta / MR, 1992); Styginių kvartetas "O, mieloj", 1994 (KSK / LNF, 1995); opera "Pamoka", 1993 (V. Bartulio libretas, J. Arčikausko scenografija ir kostiumai, "Menų sambūris": V. Masalskis - Bar, A. Paškonytė - Mez, R. Vaidotas - B, S. Astrauskas - perc, K. Stonkus - kbd, dir. V. Bartulis / ŠMC, 1996); Koncertas fortepijonui ir orkestrui**, 1994 (P. Geniušas - pf, LVSO, dir. M. Piečaitis / LNF, 1997)

BASSO BONGO: norl mapS*, 1995 (Basso Bongo / LNF, 1995)

BAŠINSKAS, Justinas: Allegro molto iš "Varpu simfonijos", 1973 (LNSO, dir. J. Domarkas / LNF, 1996); Styginių kvartetas "In memoriam"**, 1994 (KSK / LNF, 1997)

BÄCK, Sven-Erik: Tolo, 1975 (B. Vainiūnaitė - pf, H. Radvilaitė - pf / MR, 1991)

BEGLARIAN, Eve: Machaut mašinų amžiuje*, 1986 (Basso Bongo / MR, 1993); Machaut mašinų amžiuje I "Douce dame jolie"**, 1990; Machaut mašinų amžiuje II "Toutes la flours", 1993 (Basso Bongo / LNF, 1995)

BENTZON, Niels Viggo: Sonata altui ir fortepijonui, Op. 422*, 1978 (A. Pšibiskienė - va, Ž. Karkauskaitė - pf / LMA, 1995); Styginių kvartetas Nr. 16., Op. 595**, 1995 (VSK / LMA, 1995)

BERGER, Roman: Adagio pre Jana Branneho, 1987 (R. Katilius - vl, A. Vasiliauskas - pf / LMA, 1992)

BERGMAN, Erik: Borealis*, 1983 (N. Novik - pf, R. Charadžian - pf, V. Račevskis - perc / LMA, 1992)

BERIO, Luciano: Six Encores*, 1965-90 (P. Geniušas - pf /

LMA, 1993)

BIVEINIS, Ričardas: Veidrodžiai, 1988 (J. Gicevičiūtė-Grickienė - S, R. Jakutytė - pf / Sanatorija "Dainava", Druskininkai, 1991 / LMA, 1991); Sonata fortepijonui "Pablo Picasso paveikslų motyvais", 1988 (R. Biveinis - pf / Sanatorija "Dainava", Druskininkai, 1991 / MR, 1991); Sapnai, 1987-89 (R. Biveinis - pf / MR, 1991; B. Vainiūnaitė - pf / LNF, 1994); Spiritus astri, 1991-93 (P. Kunca - vl, M. Azizbekova - pf, S. Okruško - pf / MR, 1991; P. Kunca - vl, R. Lampsatytė - pf / LMA, 1995)

BLACK, Robert, KNOLES, Amy: Didelis ir pigus*, 1990 (Basso Bongo / MR, 1993)

BORISOVAS, Borisas: Sinfonia stretta, 1990 (LKO, dir. S. Sondeckis / LMA, 1991); Styginių kvartetas Nr. 3**, 1992 (VSK / LMA, 1992); Uvertiūra buffa, 1976 (LNSO, dir. J. Domarkas / LNF, 1996)

BÖRTZ, Daniel: Lacrymosa, 1985 (V. Prekerytė -org / Vilniaus arkikatedra, 1992)

BRAŽINSKAS, Algimantas: Du preliudai fortepijonui (A. Vasiliauskas - pf / ŠMC, 1996)

BREGE, Ilona: Intraversija*, 1994 (B. Vainiūnaitė -pf / MR, 1997)

BRILIUS, Algirdas: Simfonija Nr. 2 "Keliai"**, 1990 (LNSO, dir. J. Domarkas / LNF, 1994); Lapai (E. Vyčinas - va, A. Dikcius - pf / ŠMC, 1996)

BRUNDZAITĖ, Konstancija: Dvi raudos, 1968 (J. Gicevičiūtė-Grickienė - S, R. Jakutytė - pf / Sanatorija "Dainava", Druskininkai, 1991 / LMA, 1991; R. Preikšaitė - S, R. Neverdauskaitė - pf / ŠMC, 1996)

BRUŽAITĖ, Zita: La luna**, 1996 (Ex tempore / ŠMC, 1996)

BRYARS, Gavin: Alaric I or II*, 1989 (Vienna Saxophone Quartet / LNF, 1995)

BUCHHOLZ, Thomas: Domino per due pianoforti*, 1992 (N. Novik - pf, R. Charadžian - pf / LMA, 1992)

BURGERS, Simon: Pastiche!*, 1991-92 (H. Sparaay - bcl / LNF, 1995)

CAGE, John: Solo (V. Pilibavičius - trbn / Kavinė "Tobira", 1996)

CLOIDT, Jay: Karoshi*, 1995 (R. Black - elec bass / LNF, 1995)

CORDIER, Baude: Amans ames ("Aidija", dir. R. Gražinis / ŠMC, 1996)

ČEPAITĖ, Nerija: Sonata smuikui ir fortepijonui (E. Venskūnaitė - vl, R. Kisevičius - pf / LNF, Mažoji salė, 1997)

ČIURLIONIS, Mikalojus Konstantinas: Dvi siuitos (sudarytos ir aranžuotos A. Dikčiaus, 1996) ("Čiurliono projektas" / ŠMC, 1996); Marios, Op. 27, 1908 (Ž. Karkauskaitė - pf / ŠMC, 1996)

DALBAVIE, Marc-André: In Advance of a Broken Time*, 1994 (Ensemble Recherche / LNF, 1998)

DAMBIS, Pauls: Metavariacijos**, 1992 (N. Novik - pf, R. Charadžian - pf / LMA, 1992); Iš ciklo "Psalmės", 1990 (LRT kamerinis chorus, dir. A. Vildžiūnas / Vilniaus arkikatedra, 1992)

DENISOV, Edison: Black Clouds*, 1984 (W. Schneiber - perc / LNF, 1994); Choralas ir variacijos (B. Vainiūnaitė - pf / LNF, 1994);

DIKČIŪTĖ, Snieguolė: Amalgama, 1989 (L. Binderis - vl, V. Grigas - vl, E. Delkutė - va, G. Derus - vc, magnetofono juosta / LMA, 1991); Solitude, 1991 (D. Gedvilas - fl / Šv. Kazimiero bažnyčia, 1992); Formalhautas, 1992 (B. Vainiūnaitė - pf / LNF, 1994); Septyni tiltai, 1992 (videomuzika, rež. V. Pranulis, operatorius G. Šeputis / Kavinė "Tobira"); Monoliudas 2, 1996 (A. Januševičius - tr, S. Čepulis - tr, videojuosta ir magnetofono juosta / Kavinė "Tobira", 1996)

DOMAGAUA, Jacek: Styginių kvartetas su fortepijonu*, 1991-92 (VSK, H. Ohlaf - pf / LMA, 1993)

DVARIONAS, Balys: Patarlės, 1959 ("Salutaris", dir. M. Staškus / ŠMC, 1996)

DZENITIS, Andris: ...Beside...*, 1995 (M. Vilums - acc / RDT, 1998)

EDLUND, Lars: Gloria, 1969 ("Jauna muzika", dir. V. Augustinas / LNF, 1994)

EDLUND, Mikael: Brains and Dancin', 1981 (VSK / LMA, 1992); Trio sol*, 1980 (Klasika-Avangardas / LMA, 1993)

EINFELDE, Maija: Etiudas-monologas "Rudenj", 1988 (A. Budrys - cl / LMA, 1991)

ENGEBRETSON, Mark: Tell No More of Enchanted Days* (Vienna Saxophone Quartet / LNF, 1995)

ENGSTRÖM, Torbjörn: Smile if you dare*, 1994 (Kroumata / LNF, 1994)

FELDMAN, Morton: monografinis koncertas 1996 metų "Gaidoje", LNF: The Viola in my Life I*, 1970 (VNMA, S. Astrauskas - perc, dir. Š. Nakas); Extensions 3*, 1952; Vertical thoughts 4*, 1963; Piano piece 1964* (A. Vasiliauskas - pf); Rothko Chapel*, 1970 ("Aidija", E. Vyčinas - va, A. Dikčius - cel, S. Astrauskas - perc, dir. R. Gražinės)

FIRST, Craig Peter: Tantrum (Iniršis)*, 1992 (D. Marinos - mand, dvikanalė juosta / MR, 1993); Praregėjimas**, 1994 (D. Marinos - mand, R. Katilius - vl / MR, 1994 / LNF, 1995); Mozaikos*, 1993 (Vienna Saxophone Quartet / LNF, 1995)

FROUNBERG, Ivar: A Pattern of Timeless Motion *, 1989 (elektroakustinė muzika / KN, 1993)

GAIDELIS, Julius: Trio, 1959 (A. Budrys - cl, A. Račkauskas - hn, P. Juodišius - vl / MR, 1991); Lietuviška rapsodija, 1975 (A. Vasiliauskas - pf / LMA, 1992); Simfoninė poema "Jūratė ir Kastytis"*, 1974 (LNSO, dir. M. Staškus / LNF, 1995); Sonata smuikui ir fortepijonui Nr. 3*, 1980 (D. Dikšaitis - vl, E. Vosylė - pf / MR, 1997)

GERMANAVIČIUS, Vytautas: Begalinė pietų saly vasara**, 1996 (VNMA, dir. Š. Nakas / ŠMC, 1996); Judėjimas kristalais**, 1989, nauja redakcija 1996 (R. ir Z. Ibelhauptų pf duetas / LNF, 1997)

GRIMSSON, Larus Halldór: Amalgam*, 1986 (elektroakustinė muzika / KN, 1993)

GRUODIS, Juozas: Pjesė b-moll fortepijonui, 1945 (A. Vasiliauskas - pf / ŠMC, 1996)

GUBAIDULINA, Sofia: Styginių kvartetas Nr. 3*, 1987 (VSK / ŠMC, 1996)

HANSON, Sten: Wienerlieder, 1986 (J. Gicevičiūtė-Grickienė - S, R. Jakutytė - pf / LMA, 1991); Nakties girios IV (N. Novik - pf, R. Charadžian - pf, magnetofono juosta / LMA, 1992); Iš Johno Carterio dainų knygos, 1979-85 (elektroakustinė muzika / KN, 1992); Es ist genug... (A. Telksnytė - org / Vilniaus arkikatedra, 1992)

HARVEY, Jonathan: Mortuos plango, Vivos voco*, 1980 (elektroakustinė muzika / KN, 1993); Maištas*, 1995 (Het trio / LNF, 1995)

HEINIÖ, Mikko: In G, 1988 (R. Armonas - vc, I. Uss - pf / MR, 1992)

HELLAWELL, Piers: Oh whistle and I'll come to you *, 1988 (V. Gelgotas - fl, G. Derus - vc, magnetofono juosta / MR, 1994)

EMBERG, Eskil: Šeši trumpi laiškai Vilniaus kvartetui, Op. 71b**, 1993 (VSK / LMA, 1993)

HRABOVSKY, Leonid: Kogda*, 1987 (Ensemble Cluster / RDT, 1998)

HUMEL, Gerald: Styginių kvartetas (VSK / LMA, 1993)

IVES, Charles: Neatsakytas klausimas*, 1908 (VNMA, dir. Š. Nakas / ŠMC, 1996)

JASENKA, Antanas: Instrukcija Kukučiui, 1989 ("Jauna

muzika", dir. R. Merkelys / LMA, 1991); Hamada, 1990 (S. Astrauskas, Z. Bagavičius, Vl. Šeibakas - perc / LMA, 1991); Ąryas, 1992 (R. Maciūtė - S, S. Astrauskas - bongai / Šv. Kazimiero bažnyčia, 1992); Senovinės giesmės**, 1993 (S. Okruško - pf / LNF, 1997)

JENNEFELT, Thomas: O Domine, 1983, II redakcija 1986 (LRT Kamerinis choras, dir. A. Vildžiūnas / Vilniaus arkikatedra, 1992)

JUOZAPAITIS, Jurgis: Nidos akvarelės (elektroakustinė muzika / KN, 1992); Vainikas išėjusiems**, 1992 (LNSO, dir. J. Domarkas / LOBT, 1992); Kaleidofonija Nr. 2 (Ménulio šarada)**, 1994 (B. Vainiūnaitė - pf, A. Dikcius - pf / LNF, 1994); Kaleidofonija Nr. 1**, 1993 (Het Trio / LNF, 1995); Kaleidofonija Nr. 4**, 1998 (LVSO, dir. M. Staškus / LNF, 1998)

JUOZAPAITIS, Vytautas: Koncertas styginiams**, 1994 (Šv. Kristoforo KO, dir. D. Katkus, LRTO Styginių grupė, dir. J. Cechanovičius / LNF, 1995); Styginių kvartetas Nr. 6**, 1992 (VSK / LMA, 1995); Styginių kvartetas Nr. 7**, 1997 (Chordos kvartetas / RDT, 1998)

JURGUTIS, Vytautas V.: Sticky Rhodes**, 1996 (elektroninė muzika / Kavinė "Tobira", 1996); G. A. L. House**, 1997 (L. Baublytė - fl, A. Stupak - fl, G. Gelgotas - fl, magnetofono juosta / LNF, Mažoji salė, 1997); Spectrum RTM*, 1998 (elektroninė muzika / KN, 1998)

JUZELIŪNAS, Julius: "Patarlių simfonija" (Simfonija Nr. 6)**, 1991 (LNSO, Kauno valstybinis choras, dir. P. Bingelis / LOBT, 1991); LNSO, Kauno valstybinis choras, dir. P. Bingelis / Šv. Jonų bažnyčia, 1992); Dékojimas*, 1992 (LKO, dir. S. Sondeckis / MR, 1992); Melika*, 1973, II redakcija 1993 (Ex tempore / MR, 1993 / LNF, 1994); Kvartetas Nr. 1, 1962 (LMA styginių kvartetas / SMC, 1996); Flobo-Clavio, 1987 (L. Sulskutė - fl, L. Vėbra - ob, A. Malcys - vc, A. Dikcius - hpd / ŠMC, 1996); Litanijos**, 1997 (J. Rimas - ob / MR, 1997)

JUZELIŪNAS, Tomas: Telefonika, 1987 (videomuzika / Kavinė "Tobira", 1996); Carmen etnografinėje Lietuvoje ("Aidija", dir. R. Gražinis / ŠMC, 1996)

KABELIS, Ričardas: Invariacijos, 1983 (VSK / LMA, 1992); Oriono diržas, 1995-96 (elektroninė muzika / Kavinė "Tobira", 1996); For Beauty**, 1996 ("Aidija", dir. R. Gražinis / ŠMC, 1996); Int.elon.s**, 1996 (LVSO, dir. M. Staškus / LNF, 1998)

KAČINSKAS, Jeronimas: Trumpa fantazija, 1966; Kontrastai, 1969; Improvizacija, 1968 (B. Vasiliauskas - org / Vilniaus arkikatedra, 1991); Missa In Honorem Immaculati Cordis Beatae Mariae Virginis occasione 700 anniversarii Baptismi Mindaugi Regis Lithuaniae, 1951 ("Vilnius", dir. A. Jozėnas / Vilniaus arkikatedra, 1991); Saulės giesmė, 1983 (J. Čiurilaitė - S, V. Juozapaitis - Bar, LRT Kamerinis choras, dir. A. Vildžiūnas / LMA, 1991); Atspindžiai, 1966 (Ž. Karkauskaitė - pf / MR, 1991); "Tout au fond du pays lithuanien" (Vaidilos tautras, 1996); Nonetas, 1932 (M.

Juozapavicius - fl, L. Šalna - ob, R. Taločka - cl, Z. Augaitis - hn, S. Kačionas - bn, A. Vainiūnaitė - vl, G. Jakaitis - va, A. Vasiliauskas - vc, A. Gurinavičius - db / LNF, 1997)

KAGEL, Mauricio: Hipokrato priesaika, 1984 (N. Novik - pf, R. Charadžian - pf / LMA, 1992)

KAIRAITYTĖ, Dalia: Akimirkos ("Liepos", dir. A. Zupkauskienė / ŠMC, 1996)

KANGRO, Raimo: Klimper, 1989 (N. Sakkos - pf, T. Peüske - pf / MR, 1991); Display III*, 1991-92 (LKO, dir. S. Sondeckis / MR, 1992)

KARLSONS, Juris: Polifoninė studija*, 1992 (LKO, dir. S. Sondeckis / MR, 1992); Mažas trio (Smilšu laiks), 1988 (V. Gelgotas - fl, A. Stelionytė - vl, H. Radvilaitė - pf / MR, 1992)

KATZER, Georg: Schlagmusik 2*, 1991 (Kroumata / LMA, 1994)

KISEVIČIUS, Rimvydas: Muzika smuikui ir fortepijonui (R. Švégždaitė - vl, R. Kisevičius - pf / LNF, Mažoji salė, 1997)

KYBURZ, Hanspeter: Danse aveugle*, 1997 (Ensemble Recherche / LNF, 1998)

KLOVA, Vytautas: Oi, pas mareles ("Vytis", dir. T. Šumskas / ŠMC, 1996)

KNOLES, Amy: Vyrai miestuose*, 1992 (Basso Bongo / MR, 1993)

KOTOŃSKI, Włodzimierz: Antiphonae*, 1989 (magnetofono juosta / KN, 1992)

KOPYTKO, Viktor: Biblijos epizodai*, 1992 (Klasika-Avangardas / LMA, 1993)

KOPPEL, Hermann D.: 15 miniatiūry, Op. 97a, 1976 (A. Vasiliauskas - pf / LMA, 1992)

KRAUZE, Zygmunt: Quatuor pour la naissance*, 1985 (Klasika-Avangardas / LMA, 1993)

KRONLAKS, Rolands: Conversion*, 1996 (J. Rimas - ob, Chordos kvartetas / RDT, 1998)

KRUPOWICZ, Stanisław: Alcoforado, 1989 (magnetofono juosta / KN, 1992)

KUBILIŪNAS, Algimantas: Vytauto Mačernio sonetai**, 1996 (V. Bakula - B, L. Kopyrina - pf / ŠMC, 1996)

KUČINSKAS, Antanas: Trio, 1992 (E. Velička - vl, I. Belickaitė - vl, E. Orlinytė - vl / Šv. Kazimiero bažnyčia, 1992)

KUPREVIČIUS, Giedrius: Maži pokalbiai smuikui ir altui**, 1994 (R. Katilius - vl, A. Pšibilskenė - va / LMA, 1995)

- KURZ, Ivan:** Notokruh - styginių kvartetas pagal M. K. Čiurlionio "Žvaigždžių sonata"*, 1979 (VSK / SMC, 1996)
- KUTAVIČIUS, Bronius:** Avinuko pėdos (fragmentai), 1968 (J. Gicevičiūtė-Grickienė - S. R. Jakutytė - pf / Sanatorija "Dainava", Druskininkai, 1991); Styginių kvartetas Nr. 2 "Anno cum tettigonia", 1980 (VSK / LMA, 1991); koncertas B. K. 60-mečiui 1992 m. "Gaidoje", MR: Magiškas sanskrito ratas, 1990 (VNMA, dir. Š. Nakas), Mažasis spektaklis, 1975 (N. Gelžinytė - aktorė, VNMA), Saulėtekio vartai*, 1992 (VNMA, dir. Š. Nakas), Žiemų vartai*, 1991 (M. K. Čiurlionio meno mokyklos styginių orkestras, dir. Pr. Stepanovas); Paskutinės pagonių apeigos, 1978; Vakary vartai (Stabat Mater), 1995 ("Aidija", dir. R. Gražinis, Čiurlionio menų gimnazijos choras, dir. D. Skramtai, Šv. Kristoforo KO, dir. D. Katkus, Varinių pučiamujų grupė, G. Skerytė - S., L. Digrys - org / Sv. Kazimiero bažnyčia, 1995); Sonata altui ir fortepijonui, 1969 (G. Dačinskas - va, Ž. Karkauskaitė - pf / ŠMC, 1996); Ten toli, iki vidurnakčio*, 1995 (Šv. Kristoforo KO styginių kvintetas, Saksofonų kvintetas, dir. D. Katkus / LNF, 1997); Medžių kova, 1996 (R. Maciūtė - S., "Musica humana" / LNF, 1997)
- KUULBERG, Matti:** Niente, 1984; Semplice, 1991; Quasi, 1989 (V. Gelgotas - fl / MR, 1992)
- LACHENMANN, Helmut:** stringtrio*, 1965 (Ensemble Recherche / LNF, 1998)
- LANG, David:** Gimės laukiniu*, 1993 (Basso Bongo / MR, 1993)
- LAPINSKAS, Darius:** opera "Charles iš Danbury"**, 1994 (Jaunoji opera'94, Ch. Iveso muzika, D. Lapinskas - režisierius, libretistas, satytojas ir dirigentas, J. Jukna - scenografija / MR, Kino salė, 1994); Koncertas smuikui, sopranui, styginiams, mušamiesiems ir juostai, 1966 (Vaidilos teatras, 1996); Vienaveiksmė opera arba ein Theaterstück "La Vida", 1995 (Vaidilos teatras, 1996)
- LASON, Aleksander:** Pavasario kvintetas, 1981 (Medinių pučiamujų kvintetas / MR, 1991)
- LAURUŠAS, Vytautas:** Baltasis preliudas ir fuga, Juodasis preliudas ir fuga**, 1993 (B. Vainiūnaitė - pf / LNF, 1994); Koncertas balsui ir styginių kvartetui, 1982-83 (E. Ben-Zvi - S. KSK / LNF, 1995); Nakties balsai ("Vytis", dir. T. Šumskas / ŠMC, 1996)
- LEHMANN, Hans-Ulrich:** Stro(i)king*, 1982 (W. Schneiber - perc / LNF, 1994)
- LESSO, Drew:** Slow Down*, 1995 (Basso Bongo / LNF, 1995)
- LIGETI, György:** Drei Phantasien*, 1982; Lux Aeterna, 1966 ("Jauna muzika", dir. V. Augustinas / LNF, 1994);
- LIGETI, Lukas:** Frozen State of Song * (Vienna Saxophone Quartet / LNF, 1995)
- LINDBERG, Magnus:** Marea*, 1990 (LNSO, dir. J. Domarkas / LNF, 1994)
- LOEVENDIE, Theo:** Strides*, 1976 (Het Trio / LNF, 1995)
- LOMBARDO, Robert:** Koncertas mandolinai ir styginių orkestrui "Orfėjas ir menadės"*, 1994 (D. Marinos - mand, Šv. Kristoforo KO, LRTÖ styginių grupė, dir. D. Katkus / LNF, 1995)
- LONSDALE, Michael:** Lung Gampa (Keliaujantis transe)*, 1993; Mounda (Vidinė tyla)*, 1986 (A. Vasiliauskas - pf / LNF, 1995)
- LUNDQUIST, Torbjörn Iwan:** Sisu, 1976 (Mušamujų instrumentų ansamblis / MR, 1991)
- LUTOSŁAWSKI, Witold:** Simfonija Nr. 3, 1983 (LNSO, dir. J. Domarkas / LOBT, 1991); Simfonija Nr. 4*, 1992 (LVSO, dir. St. Welanyk / LOBT, 1993)
- MAKAČINAS, Teisutis:** Malda už Lietuvą, 1990 (B. Vasiliauskas - org / Vilniaus Arkikatedra, 1991); Simfonijetė**, 1995 (Šv. Kristoforo KO, LRTÖ styginių grupė, dir. D. Katkus / LNF, 1995)
- MALCYS, Arvydas:** Ultimum refegium**, 1996 (LNSO pučiamujų kvintetas / ŠMC, 1996); Gyvenimo kelias (Curriculum vitae)**, 1997 (LKS, dir. S. Sondeckis / LNF, 1997)
- MAN, Roderik De:** Gramvousa*, 1995 (Het Trio / LNF, 1995)
- MAROS, Miklóš:** Divertimento, 1976 (Medinių pučiamujų kvintetas / MR, 1991); Relief, 1978 (R. Katilius - vl / LMA, 1992); Konzertmusik für Geige, Bratsche und Kammerensemble, 1992 (Klasika-Avangardas / LMA, 1993)
- MARTINAITIS, Algirdas:** Rojaus paukščiai, 1981 (P. Vyšniauskas - sax, magnetofono juosta / LMA, 1991); Septyni gyvulizmo priesakai**, 1994 ("Jauna muzika", dir. V. Augustinas / LNF, 1994); Rašmenys**, 1996 (V. Pilibavičius - trbn / ŠMC, 1996); Nebaigtoji simfonija, 1995 (LNSO, dir. R. Šervenikas / LNF, 1997)
- MAŠANAUSKAS, Kipras:** Mišios, 1992 ("Brevis", KO "Archibasilicae Vilnensis", dir. M. Staškus / Šv. Kazimiero bažnyčia, 1992)
- MAŽULIS, Rytis:** Apstulbusi akis prarado amą, 1985 ("Museum musicum", dir. V. Miškinis / LMA, 1991); Canon Aenigmaticus, 1991 (B. Vainiūnaitė - pf, H. Radvilaitė - pf / MR, 1991); Grynojo proto klavyras, 1992 (elektroninė muzika / MR, 1994); Sybilla**, 1996 ("Aidija", dir. R. Gražinis / ŠMC, 1996); Palindromas**, 1996 (elektroninė muzika / Kavimė "Tobira", 1996)
- MÄGI, Ester:** Bukolikos, 1983 (LNSO, dir. I. Resnis / LOBT, 1991); A tre, 1991 (A. Stelionytė - vl, A. Malcys - vc, A.

Pailiukevičius - gui / MR, 1992)

MELLNÄS, Arne: Ikaros, 1986 (LNSO, dir. J. Domarkas / LOBT, 1991); Ekspansija ir aidai, 1984 (A. Vasiliauskas - pf / LMA, 1992); Rolando furioso, 1991 (R. Katilius - vl, V. Dapkutė - hpd / LMA, 1992)

MERKELYS, Remigijus: Oasis**, 1992 (Ex tempore / MR, 1992); I. M. Pulse (Invention of MultiPulse)**, 1996 (videoprojekcija - P. Zavadskis, magnetofono įuosta / Kavinė "Tobira", 1996)

MESSIAEN, Olivier: Le chocard des Alpes, Le loriot iš "Catalogue d'oiseaux", 1958 (Ž. Karkauskaitė - pf / ŠMC, 1996)

MEŽARAUPS, Imants: Trumpa siuita, 1994 (D. Dikšaitis - vl, elektronika / MR, 1997)

MIŠKINIS, Vytautas: Exultate Deo, 1987; O Salutaris, 1989; Keturi motetai M. Durufle atminimui (2 dalys), 1989-90; Trys religinės giesmės, 1989; Gloria iš Mišių G-Dur, 1988 ("Museum musicum", dir. V. Miškinis / LMA, 1991)

MONK, Meredith: autorinis koncertas 1998 m. "Guidoje", NDT: Songs from the Hill*, 1977; Light Songs*, 1988; Volcano Songs*, 1994 (M. Monk - balsas), Gorham Lullaby, 1975; Travelling, 1973 (M. Monk - balsas, pf), Madwoman's Vision, 1988; Choosing Companions from "Atlas", 1991; The Tale, 1973; New York Requiem, 1993 (M. Monk - balsas, C. Stiefel - pf)

MONTVILA, Vytautas: Styginių kvartetas Nr. 2, 1967 (VSK / LMA, 1991); Laisvės sonata**, 1990-94 (B. Vainiūnaitė - pf / LNF, 1994); Trikampiai fleitai ir fortepijonui (A. Vizgirda - fl, E. Karcub - pf / ŠMC, 1996); Penktasis miražas**, 1997 (B. Vainiūnaitė - pf / MR, 1997)

MOTIEKAITIS, Ramūnas: Mobile 2 (elektroninė muzika / Kavinė "Tobira", 1996); Phat*, 1998 (elektroninė muzika / KN, 1998)

NABAŽAS, Jonas: Kvartetas Nr. 1, 1957 (KSK / ŠMC, 1996)

NAKAS, Šarūnas: M.R.Z., 1995 (videomuzika, videoprojekcija - G. Šeputis / Kavinė "Tobira", 1996); Mėnulis, riedantis aukotais, 1984 ("Aidija", dir. R. Gražinės / ŠMC, 1996)

NARBUTAITĖ, Onutė: Aštuonstygė, 1986 (R. Katilius - vl, A. Matulionytė-Pšibilskienė - va / MR, 1991); Nakties kantata, 1979 ("Museum musicum", dir. V. Miškinis / LMA, 1991); Opus lugubre, 1991 (LKO, dir. S. Sondeckis / LMA, 1991); Metabolė*, 1992 (LKO, dir. S. Sondeckis / MR, 1992); Piešinys styginių kvartetui ir sugrįžtančiai žiemai (Styginių kvartetas Nr. 3)*, 1991 (VSK / LMA, 1992); Vérinys**, 1995 (Ex tempore / ŠMC, 1996); Centones meae urbi, 1997 (R. Maciūtė - Š. I. Misiūra - Bar, LNSO grupė, "Aidija", dir. R. Šervenikas / Šv. Kristoforo KO klubas, 1997)

NARVILAITĖ, Loreta: Ryto rasa krito**, 1996 (VNMA, dir. Š.

Nakas / ŠMC, 1996)

NEBESNY, Ivan: The Last Rite of the Old Wizard*, 1997 (Ensemble Cluster, live-electronics / RDT, 1998)

NONO, Luigi: ...sofferte onde serene...*, 1976 (Cikada Duo / LNF, 1995)

NORDGREN, Pehr Henrik: Styginių kvartetas Nr. 3, 1976 (VSK / LMA, 1992 / ŠMC, 1996)

NORDHEIM, Arne: Colorazione*, 1968; Link*(Cikada Duo / LNF, 1995)

PAKALNIS, Juozas: Simfoninis paveikslas**, 1939 (LVSO, dir. G. Rinkevičius / LOBT, 1992)

PÄRT, Arvo: Sieben Magnificat-Antiphonen*, 1988; Summa*, 1980 ("Jauna muzika", dir. V. Augustinas / LNF, 1994); Psalm*, 1985; Trisagion*, 1992 (LKO, dir. S. Sondeckis / LNF, 1997)

PENDERECKI, Krzysztof: Styginių kvartetas Nr. 2, 1968 (VSK / LMA, 1991); Cherubino daina, 1986 (LRT kamerinis choras, dir. A. Vildžiūnas / Vilniaus arkikatedra, 1992)

PEREZZANI, Paolo: Nakties veidas*, 1995 (Het Trio / LNF, 1995)

PETRAŠKEVIČS, Janis: Flight of the Arrow. Just Heaving in Sight and.. far Afar*, 1996-97 (A. Šivickis - vc / RDT, 1998)

PILIBAVIČIUS, Vytautas: Art solo (V. Pilibavičius - trbn / Kavinė "Tobira", 1996)

PLAKIDIS, Pčteris: Dvi variacijos, 1976 (R. Armonas - vc / LMA, 1991); Dainavimas, 1986 (LNSO, dir. I. Resnis / LOBT, 1991); Mažas koncertas, 1991 (U. Jagėlaitė - vl, A. Vistakytė - vl / MR, 1992)

POVILAITIS, Leonas: Adagio styginių orkestrui, 1984 (LNSO, dir. J. Domarkas / LNF, 1996); Bėgių tokata, Mano baltasai angele! (D. Kemeklytė - pf / MR, 1997)

PÖLDMÄE, Alo: Nuojautos, 1991 (N. Sakkos - pf, T. Peäske - pf / MR, 1991)

PRUSEVIČIUS, Donatas: Panegirika**, 1998 (Ensemble Cluster / RDT, 1998); Styginių kvartetas Nr. 4*, 1994 (Chordos kvartetas / RDT, 1998)

RABE, Folke: Basta*, 1982 (V. Pilibavičius - trbn / MR, 1992)

RAČIŪNAS, Antanas: Allegro rusticamente iš Simfonijos Nr. 6, 1966 (LNSO, dir. J. Domarkas / LNF, 1996); Kolūkietiškas ačiū, 1951 ("Salutaris", dir. M. Staškus / ŠMC, 1996)

RAUDONIKYTĖ, Dalia: Spalvos, 1995 (LNSO, dir. R. Šervenikas / LNF, 1997)

- RÄÄTS, Jaan: *Sonata*, 1990 (N. Sakkos - pf, T. Peäiske - pf / MR, 1991); *Simfonija Nr. 8, Op. 74**, 1974 (LVSO, dir. St. Welanyk / LOBT, 1993)
- RECHBERGER, Herman: *Frühlingsrauschen**, 1984 (elektroakustinė muzika / KN, 1993)
- REKAŠIUS, Antanas: *Simfonija Nr. 7 "In memoriam"*, 1987 (LVSO, dir. St. Welanyk / LOBT, 1993); *Autokoliažas Nr. 3 "Traditus in mortem"***, 1995 (LNSO, M. Staškus / LNF, 1995); baletas "Medėja" (A. Cholina - libretistė ir statytoja / LOBT, 1996); *Muzika styginiams Nr. 2**, 1992 (LKO, dir. S. Sondeckis / LNF, 1997); Koncertas saksofonui ir orkestrui "Dar negana"**, 1998 (V. Labutis - sax, LNSO, dir. R. Šervenikas, 1998)
- RIHM, Wolfgang: *Chiffre IV**, 1984 (Ensemble Recherche / LNF, 1997)
- RIMKUS-RIMKEVIČIUS, Gediminas: *Energija, srautai ir kryptys**, 1993 (VSK, LVSO grupė, dir. M. Piečaitis / LNF, 1997)
- ROKAITĖ, Daiva: *Credo*, 1991 ("Jauna muzika", dir. R. Merkelys / LMA, 1991); *Imoromi*, 1995 (LNSO, dir. R. Šervenikas / LNF, 1997)
- RONA, Jeff: *T42**, 1990 (Basso Bongo / MR, 1993)
- ROSING-SHOW, Niels: *Sonata a due (Ommagio a D. Scarlatti)**, 1985 (N. Novik - hpd, R. Charadžanian - pf / LMA, 1992); *E Rigidis**, 1981 (P. Kunca - vl, R. Lampsatyte - pf / LMA, 1995)
- RUDERS, Poul: *Cembal d'Amore***, 1985-86 (N. Novik - hpd, R. Charadžanian - pf / LMA, 1992)
- SANDSTRÖM, Sven-David: *Drums**, 1980 (Kroumata / LNF, 1994); *Agnus Dei*, 1981 ("Jauna muzika", dir. V. Augustinas / LNF, 1994);
- SAUSANAVIČIŪTĖ, Eglė: *David priusquam liniretur***, 1991 (R. Maciūtė - S, S. Astrauskas - perc, D. Gedvilas - fl, E. Velička - vl, I. Belickaitė - vl, E. Orlinytė - vl, R. Zakaras - va, D. Misiūnas - vc / Šv. Kazimiero bažnyčia, 1992); *Psalmē***, 1991-96 (A Stasiūnaitė - S, G. Dačinskas - vl, A. Malcys - vc, A. Dikcius - p, S. Astrauskas - perc, dir. Š. Nakas / ŠMC, 1996)
- SAVINIENĖ, Galina: *Parcelle*, 1995 (L. Čiapas - fl / ŠMC, 1996)
- SCHNITTKE, Alfred: *Concerto grosso Nr. 4 / Simfonija Nr. 5**, 1988 (LNSO, dir. R. Šervenikas / LNF, 1998)
- SCHNEIBER, Wieland: *In Es**, 1987; *Wohin gehst Du?**, 1993 (W. Schneiber - perc / LNF, 1994)
- SCHWEHN, Cornelius: *da capo**, 1986 (Ensemble Recherche / LNF, 1998)
- SELLARS, James: *Bosas ir būgnai**, 1985-95 (Basso Bongo / LNF, 1995)
- SHANAHAN, Ian: *Šviešos arka**, 1993 (R. Lampsatyte - pf / LNF, 1995)
- SHCHETINSKY, Olexandr: *A Word of a Preacher**, 1991 (Ensemble Cluster / RDT, 1998)
- SHUYA, Xu: *Thaiyi**, 1995 (H. Starreveld - fl / LNF, 1995)
- SIEGEL, Wayne: *Cobra**, 1988 (elektroakustinė muzika / KN, 1993)
- SILVESTROV, Valentin: *Styginių kvartetas Nr. 1**, 1974 (Ensemble Cluster / RDT, 1998)
- SINKEVIČIŪTĖ, Nijolė: *Kantata "Saulės kelias"*, 1995 (TVR vaikų choras, dir. R. Maleckaitė, Z. Bagavičius - perc, N. Sinkevičiūtė - clavinova, V. Sinkevičiūtė - clavinova / ŠMC, 1996)
- SMETANIN, Michael: ...ik mis hier its... (Atvirukas iš Olandijos Nr. 4)*, 1985 (R. Lampsatyte - pf / LNF, 1995)
- SODEIKA, Gintaras: *Baza Gaza*, 1988 (magnetofono juosta, video ir kvapai / Kavinė "Tobira", 1996); *Garso ontologija Nr. 1 ("Aidija")*, 1996 (dir. R. Gražinis / ŠMC, 1996); mikroopera "Tobira", 1996 (I. Jankaitis - balsas, video, kompiuteriai / Kavinė "Tobira", 1996)
- SOLAGE: *Fumeux fume...* ("Aidija", dir. R. Gražinis / ŠMC, 1996)
- SPAHLINGER, Mathias: *gegen unendlich**, 1996 (Ensemble Recherche / LNF, 1998)
- STAKVILEVIČIŪTĖ, Indrė: *Oceanus porcellarum ("Salutaris") moterų grupė*, dir. M. Staškus / LNF, Mažoji salė, 1997)
- STANČIKAS, Liutauras: *Duo vienam*, 1989 (G. Bandžinaitė - pf / MR, 1991)
- STRIAUPAIČIŪTĖ, Vaida: *Triologas trimitui, valtornai ir tūbai* (R. Repin - tr, G. Šcerbavičius - hn, V. Navickas - tuba / LNF, Mažoji salė, 1997)
- STRINBERG, Henrik: *Origins/Glades**, 1994 (Kroumata / LNF, 1994)
- SUMERA, Lepo: *Simfonija Nr. 3*, 1988 (LNSO, dir. J. Domarkas / LOBT, 1992); *Simfonija Nr. 5**, 1995 (LVSO, dir. M. Staškus / LNF, 1998)
- ŠENDEROVAS, Anatolijus: *Simeni chachotam al libecha..., 1990-92* (E. Ben-Zvi - S, A. Saifulin - B, Vl. Tarasovas - perc, LVSO, dir. G. Rinkevičius / LOBT, 1992); *M. K. Čiurlionio eskizai**, 1994 (B. Vainiūnaitė - pf / LNF, 1994); *Der tiefe*

Brunnen..., 1993 (E. Ben-Zvi - S, KSK, A. Vasiliauskas - pf / LNF, 1995); Regėjimai**, 1996 (P. Vyšniauskas - sax, "Vilniaus mušamieji" / LNF, 1997)

ŠERKŠNYTĖ, Raminta: Fantazija (R. Šerkšnytė - pf / LNF, Mažoji salė, 1997)

ŠILEIKA, Remigijus: Musica ricordanza, 1993 (I. Armonaitė - vl, I. Uss-Armonienė - pf, R. Armonas - vc / LMA, 1995)

ŠIMKUS, Stasys: I ateitį šviesią, 1940 ("Salutaris", dir. M. Staškus / ŠMC, 1996)

ŠIRVINSKAS, Gytis: SOS, 1990 (D. Kučinskas - pf, A. Jasenka - pf, magnetofono juosta / LMA, 1991)

ŠVEDAS, Jonas: Trys mergaitės posmai (J. Gicevičiūtė-Grickienė - S, R Jakutytė - pf / LMA, 1991); Sonata smuikui ir fortepijonui, 1961 (R. Katilius - vl, L. Lobkova - pf / MR, 1991)

ŠVEDAS, Vladas: Sonata "Vienatvė", 1986 (R. Armonas - vc / LMA, 1991); Reminiscencijos**, 1996 (A. Talocka - cl, J. Rezničenko - cl, A. Žiūra - cl, D. Kalinauskas - cl / LNF, 1997); Styginių kvartetas Nr. 2**, 1997 (Chordos kvartetas / RDT, 1998)

TALLAT-KELPŠA, Juozas: Prabilo žemė - finalas iš kantatos apie Staling, 1947 ("Salutaris", dir. M. Staškus / ŠMC, 1996)

TAMULIONIS Jonas: Vasaros psalmės, 1985 (J. Gicevičiūtė-Grickienė - S, R. Jakutytė - pf / Sanatorija "Dainava", Druskininkai, 1991 / LMA, 1991); Lambada concertante (Variazioni e Fuga), 1992 (Concertino / MR, 1993); Toccata diavolesca, 1991 (Sv. Kristoforo KO, LRTO styginių grupė, dir. D. Katkus / LNF, 1995)

TREBOR: Passerouse de beautee ("Aidija", dir. R. Gražinis / ŠMC, 1996)

TÜÜR, Erkki-Sven: Insula deserta, 1983 (LNSO, dir. I. Resnis / LOBT, 1991); Mirage*, 1991 (elektroakustinė muzika / KN, 1992); Žaidimo kerai (fragmentas)*, 1995 (Basso Bongo / LNF, 1995); Passion*, Illusion* (LKO, dir. S. Sondeckis / LNF, 1997)

URBAITIS, Mindaugas: Išvaikščiojau mišką, išvaikščiojau lauką, 1986 ("Museum musicum", dir. V. Miškinis / LMA, 1991); Lietuvių liaudies muzika, 1990 (LKO, dir. S. Sondeckis / LMA, 1991); Meilės daina ir išsiakyrimas, 1979 (S. Trimakaitė - S, vėluojanti sistema / LMA, 1991); Lacrimosa**, 1991-94 ("Jauna muzika", dir. V. Augustinas / LNF, 1994); Resignatio, 1992-93 (E. Ben-Zvi - S, KSK / LNF, 1995)

VAINIŪNAS, Stasys: Fortepijoninis kvintetas Nr. 1, 1955 (LMA fortepijoninis kvintetas / ŠMC, 1996)

VALANČIŪTĖ, Nomeda: Lietus plonom stiklinėm kojom, 1987;

Po miržais, 1991 ("Jauna muzika", dir. R. Merkelys / LMA, 1991); Atodūsis ("Museum musicum", dir. V. Miškinis / LMA, 1991); Celė**, 1990 (LKO, dir. S. Sondeckis / MR, 1992); Circulus vitiosus, 1993 (Ex tempore / MR, 1993); Baimės didelės akys**, 1996 (Saga Duo / ŠMC, 1996)

VANAGAITĖ, Genovaitė: Mėnesienos atspindžiai, 1995 (S. Okruška - pf / LNF, 1997)

VASKS, Pčteris: Peizažas su paukščiais, 1980 (A. Vizgirda - fl / LMA, 1991); Mažasis koncertas timpanams ir mušamiesiams, 1976 (Mušamuju instrumentų ansamblis / MR, 1991); Styginių kvartetas Nr. 2 "Vasaros dainavimai", 1984 (VSK / LMA, 1991); Lauda per orchestra*, 1986 (LVSO, dir. G. Rinkevičius / LOBT, 1992); Sonata*, 1986 (A. Gurinavičius - cb / MR, 1992); Žinia*, 1982 (LNSO, dir. J. Domarkas, N. Novik - pf, R. Charadžanian - pf / LNF, 1994); Styginių kvartetas Nr. 2 (Sommergesänge), 1984 (VSK / ŠMC, 1996)

VINE, Carl: Sonata*, 1990 (P. Geniušas - pf / LNF, 1997)

VIRŠAS, Zigmantas: Sonata "Veidrodis"**, 1991 (A. Vizgirda - fl, E. Karcub - pf / LMA, 1991); Kaip saulės patekėjimas, 1984 (B. Vainiūnaitė - pf / MR, 1997)

VOGELSANG, Kristen: Walks All Over the Sky*, 1991 (Basso Bongo / MR, 1993)

VOLANS, Kevin: She who sleeps under a blanket...* (Cikada Duo / LNF, 1995)

WAHNEN, Karl Heinz: Tango Noir*, 1978 (Klasika-Avangardas / LMA, 1993)

WEBERN, Anton: Trys pjesės, Op. 11 violončeli ir fortepijonui (A. Malcys - vc, A. Dikčius - pf / ŠMC, 1996)

WHITICKER, Michael: Rankos Sapnai*, 1987 (R. Lampsatyte-pf / LNF, 1995)

WINKLER, Todd: Daiktai, nepriklausantys namams*, 1993 (Basso Bongo / MR, 1993)

XENAKIS, Iannis: Psappha*, 1976 (W. Schneiber - perc / LNF, 1994); XAS*, 1987 (Vienna Saxophone Quartet / LNF, 1995)

ZURBAITĖ-DIKČIENĖ, Rasa: Hipokrenė, 1991** (LNSO, dir. J. Domarkas / LOBT, 1991); Muzikinis lėlių spektaklis pagal lietuvišką pasaką "Muzikantas, večias ir perkūnas" (Vaiku studija "Diemedis", D. Klimavičiūtė - režisierė ir scenografė / ŠMC, 1996)

ZVONKUS, Deividas: Du šokių fortepijonui ir akordeonui (R. Kisevičius - pf, D. Zvonkus - acc / LNF, Mažoji salė, 1997)

ŽIGAITIS, Rimvydas: Išjojo įjojo ("Vytis", dir. T. Šumskas / ŠMC, 1996).

Kompozitorų rodyklė / Index of composers

Bacevičius, Vytautas	72
Bacewicz, Grażyna	64
Bajoras, Feliksas	66
Balakauskas, Osvaldas	68
Balsys, Eduardas	4
Barkauskas, Vytautas	18
Bartulis, Vidmantas	30
Eliasson, Anders	23
Germanavičius, Vytautas	16
Höller, York	50
Juozapaitis, Jurgis	39
Kabelis, Ričardas	42
Laurušas, Vytautas	36
Malcys, Arvydas	38
Martinaitis, Algirdas	34
Mažulis, Rytis	47
Merkelys, Remigijus	44
Miniotas, Viktoras	74
Nabažas, Jonas	76
Nakas, Šarūnas	15, 44
Narbutaitė, Onutė	31, 40
Nordgren, Pehr Henrik	20
Nørgård, Per	24
Petraškevičs, Jānis	32
Radulescu, Horatiu	58
Rehnqvist, Karin	26
Rihm, Wolfgang	67
Sausanavičiūtė, Eglė	14
Tamulionis, Jonas	39
Urbaitis, Mindaugas	17
Vihmand, Mari	75

Rengėjai:

Festivalio direktorius
Remigijus Merkelys

Festivalio repertuarinis komitetas:
Ona Narbutienė, Rūta Gaidamavičiūtė, Vytautas Bar-
kauskas, Daiva Parulskienė, Remigijus Merkelys, Gin-
taras Sodeika

Bukleto sudarytoja
Veronika Janatjeva

Vertėjai
Veronika Janatjeva
Martynas Alekša

Maketas
Ernestas Parulskis

LIETUVOS MUZIKOS IR INFORMACIJOS
LEIDYBOS CENTRAS
Mickevičiaus 29
Vilnius 2600
Tel.: +370 2 726986
e-mail: center@mipc.vno.osf.lt
<http://www.mic.lt>

Organizers:

Executive Director
Remigijus Merkelys

Repertoire Committee:
Ona Narbutienė, Rūta Gaidamavičiūtė, Vytautas Bar-
kauskas, Daiva Parulskienė, Remigijus Merkelys, Gin-
taras Sodeika

Programme Book Editor
Veronika Janatjeva

Translators
Veronika Janatjeva
Martynas Alekša

Graphic Layout
Ernestas Parulskis

LITHUANIAN MUSIC INFORMATION AND PUB-
LISHING CENTRE
Mickevičiaus 29
Vilnius 2600
Tel.: +370 2 726986
e-mail: center@mipc.vno.osf.lt
<http://www.mic.lt>